بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب نوم:	ناخرگند دهلیز
لیکوال:	نهار سوتار
ژباړن:	طارق نجیب
ډيزاین چارې:	صادق الله صادق
خپرندوی:	مازیگر کتاب پلورنځی
چاپ کال:	۱۳۹۵ل/ ۲۰۱۶م
چاپشمېر:	۱۱۰۰
خپرونو لړ:	۴۶

د چاپ حقوق خوندي دي

Ketabton.com

... دهلـیز

...وی هیواد سره یوځای کړ!

...ال: نهار سوتار

...ن: طارق نجیب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګړې منندنه!

- شرافت نجیبي، چې ښې مشورې راکوي.
- نظیف الله بلال، تر بل هر چا یې ډېر هڅولی یم.
- عبدالصبور مومند، چې تل یې زما لیک ستایلی.
- سبحان کاموال، چې په ژباړه کې یې راسره مرسته کړې.

ډالۍ

ګران او قدرمن ورور

ډاکټر شمس نجیب ته!

چې د ژوند په هر ډګر کې زما لارښود دی.

ط. نجیب

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب په اړه

په ۱۹۷۹ کال کې افغانستان د ستر او وحشي کورنیو جګړو ښکار شو. دا جګړې تر څو لسیزو اوږدې شوې چې په پایله کې یې دا هېواد په سیاسي بې ثباتۍ، ګډوډه مشرۍ او سخت خطر خواته وغورځوه. سلګونه زره ملکي وګړي ووژل شول او میلیونونه نور مهاجر شول. ټولې نړۍ دا فکر کاوه چې تاوتریخوالی د افغانستان دویم نوم دی.

د پاکستان له مهاجرو کیمپونو څخه یوڅو افغان ماشومان د یو خوب په لټه شول چې دوی وکولای شي خپل هېواد یووالي او امن په لور راولي. چې ددې خوب رښتیا کېدل د کرکټ په لوبه کې ولیدل شو. دې ماشومانو کرکټ زده کول پیل کړل او د هررنګه خطر او خنډونو سره یې مبارزه وکړه او د افغان ملي کرکټ لوبډله یې رامنځته کړه. هغوی د افغانستان بدلولو په سفر ووتل او دا د لوبو په نړۍ کې یوه زړه راښکونکې کیسه پیلوي.

دا کیسه د افغان کرکټ لوبغاړو ده چې د پاکستان مهاجر کیمپونو څخه راپورته کېږي او نړیوال جام ته لاره پیدا کوي. نهار سوتهر د کرکټ دا سفر په ډېر مهارت کښلی دی او د افغانستان په اړه یې د نړیوالو فکر بدل کړی. دا کتاب یوه الهامي کیسه بیانوي چې د هرې لوبې خوښونکي د خوښې وړ وګرځي.

دا کیسه د افغان کرکټ لوبډلې حیرانونکې کیسه بیانوي چې څنګه یې له صفره پیل کړه او د نړۍ ۱۰ غوره لوبډلو کې یې ځانته ځای پیدا کړ.

نهار سوتهر دا کیسه یواځې په کرکټ نه راڅرخوي بلکې په دې سربېره د افغانستان سیاسي، مذهبي او رواجي اړخونو ته یې هم اشاره کړې ده.

دا د هغه افغان کرکټ لوبغاړو کیسه ده چې تر اوسه همداسې نا ویل شوې پاتې ده، لکه د حمید حسن، محمد نبي او کریم صادق .

یو څو خبرې

په هغه وخت کې چې کرکټ په افغانستان کې زور واخست نو فیسبوکیانو او ځینې وخت رسنیو په دې بحثونه پیل کړل چې کرکټ لوبه چا افغانستان ته راوړه؟ ملي لوبډله څنګه منځته راغله؟ چا ورته کار کړی؟ او څومره کار یې ورته کړی؟ چا ورسره پکې مرسته کړې او چا ډېر هڅولي دي؟ ځکه کله چې یوه میوه پخه شي نو هر څوک یې د شکولو هڅه کوي او دې ته نه ګوري چې ټول کال چا اوبه ورکړي او پالنه یې کړې.

د دې لوبډلې لپاره له انفرادي کارسربېره حکومتونو څومره ونډه درلوده؟ طالبانو تر کومه حده په دې برخه کې مرسته کړې او ولسمشر کرزي ورته څومره پاملرنه کړې؟ ددې ټولو پوښتنو ځواب به په دې کتاب کې پیدا کړئ.

د دې کتاب منځنۍ پانګه کرکټ ده خود دې تر څنګ په پاکستان کې د افغانانو مهاجر ژوند، د هغوی ستونزې، همدا رنګه په افغانستان د روسیې برید، کورنۍ جګړې، د طالبانو حکومت کې د افغانانو حال او په افغانستان د امریکا برید او سببونه په لنډ ډول روښانه شوي.

د کتاب منځنی کرکټر تاج ملوک عالم دی او ورسره کریم صادق، رییس احمدزی، الله داد نوري، اعظم خان، محمد نبي، حمید حسن اوسمیع الله شینواری د افغان کرکټ ملي لوبډلې پر مخ بیولو کې نه ستړې کېدونکې هلې ځلې کړي دي.

افغانستان ډېر کار ته اړتیا لري، که هره ورځ هر کس ۱۸ ساعته کار وکړي او په سمه توګه یې وکړي نو بیا کیدای شي راتلونکو دیرش کلونو کې یو څه بدلون راشي. د افغان کرکټ ملي لوبډلې رامنځته کولو لپاره هم هغوی ۱٦ کاله کار کړی دی.دې ځوانانو د صفر نه پیل کړې وه. کرکټ لوبډله دې د ټولو افغانانو لپاره یو مثال وګرځي چې دوی څومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

زیارکښلی او یوې سپیڅلې موخې ته د رسیدو لپاره یې هر رنګه ستونزو سره مبارزه کړې.

که کریم صادق په یوه یا څو لوبو کې ونه ځلیده نو څه وشول، هغه وخت کې چې د افغانستان لوبډله تر ټولو شاته وه او د هغوی د لوبو نه هیڅوک خبر نه ول، له هغه ځایه تر دې ځایه چا راورسوله؟ هغه وخت کې کریم صادق وو چې مونږ او تاسو ترې خبر هم نه وو او په هره لوبه کې یې ښې منډې جوړولې. زه کریم صادق سره مخامخ نه پیژنم او نه ترې دفاع کوم، زه یواځې ربښتیا وایم. د کریم صادق یادونه مې ځکه وکړه چې لوبه کې د نه ځلیدو وروسته ورپسې فیسبوکیان بدې ردې وایي. که نن کریم صادق ونه ځلیده او سبا بل کوم تکړه لوبغاړی ونه ځلیږي نو عکس العمل به همداسې وي؟ هر څوک باید خپل ګریوان کې سوچ وکړي چې مونږ د هېواد لپاره څه وکړل؟

رییس احمدزی، کریم خان صادق، نبي عیسی خېل، سمیع الله شینواری، الله داد نوري اونور د دې کیسې فرعي کرکټرونه دي، چې هلې ځلې یې کړي او له سختو پړاونو راتېر شوي.

ناڅرګند دهلیز د کرکټ ځانګړې اصطلاح ده، چې تاسې به د دې کتاب تر لوستووروسته پرې ښه وپوهېږئ!

درناوی

طارق نجیب

۱
شاته کیسه

د کرکټ په یوه ورځنۍ لوبه کې شپږ سوه او یا زیات توپونه وي چې زیاتره د وایډ یا نو توپ اچول یې شمیر زیاتوي، لکه وایډ توپ د توپ وهونکي د ساحې څخه لرې وي. یوه لوبډله درې سوه توپونه اچوي او باید درې سوه توپونه ووهي. توپ اچونه او توپ وهنه تر اووه ساعتونو وخت نیسي او لوبه په اخري توپ پای ته رسیږي. د کرکټ مینه وال تر اخرې شیبې لوبه تعقیبوي او لوبغاړي هم هڅه کوي تر څو په میدان کې وځلیږي.

د مینه والو او لوبغاړو همدغه سیناریو د ۱۹۹۰ کال د مارچ دریمې نیټې په لوبه کې کتل کیدای شول. د انګلستان د کرکټ ملي لوبډله ۴۰۰۰ مایله لرې د هاغه وخت غښتلې لوبډلې یانې ویسټ انډیز سره لوبې لپاره هلته تللې وه. دا نړیواله یوه ورځینۍ لوبه د جمایکې کینګسټن ښار په سبینا پارک یې شوې وه. د انګلستان لوبډلمشر ګراهم ګوچ پچه وګټله او توپ وهنه یې پیل کړه. د ګرمۍ لمر هم خپل زور ښوده. د انګلستان لوبغاړي ګرمۍ لاندې کړي ول لکه په مشکله چې ساه هم اخلي خو بیا یې هم په پنځوس اورونو کې ۲۱۴ منډو هدف وټاکه.

د توپ اچونې پر مهال هم د انګلستان لوبډلې د ګرمۍ سره لاس او ګریوان وې. توپ وهنې ته د ویسټ انډیز توپ وهونکي ویو ریچارډ او جیف ډجن راوتي ول او وروسته بیا نور... تر څو اخري اوور راورسیده. اخره کې ریچي ریچارډسن او ازرا موسلي توپ وهنې ته ولاړ ول، د ویسټ انډیز لوبډلمشر ریچارډ خپل ملګري ته وویل تر څو د اوور په شپږ واړه

توپونه برید وکړي او خطا یې نه کړي. که څه هم لوبه د ویسټ انډیز په ګټه ښکاریده خو د ویکټو نشتوالي یوه اړینه ستونزه وه.

په دې وخت کې مازیګر شوی وو، لمر هم په ډوبیدو وو. ویسټ انډیز لپاره په پنځه توپونو پنځه منډې پاتې وې، یانې په توپ یوه منډه باید واخیستل شي. موزلي د توپ سره بیټ تاو کړ خو یواځې یې د پیچ نه دوړه پورته کړه. هغې غوښتل چې لوبه په شپږیزه او په خوند سره پای ته ورسوي. که څه موزلي بیټ ډیر تیز تاو کړی وو خو څنګه چې هغې تصور کړی وو چې توپ به د خلکو ناست ځای ته رسوي خو هغسې ونه شول، د توپ وهلو سره بیټ ټک غږ پورته کړ او توپ تر ډیره په هوا کې ورک او بیا د لوبغاړي لاسونو کې چې توپ وهونکي ښي لورې ته ولاړ وو، پریوته. توپ رانیونکي ځان هم په تکلیف نه کړ په هماغه ځای ولاړ او توپ یې راونیوه.

د انګلستان نور لوبغاړي د لرې څخه رامنډې وهي او توپ اچونکي او توپ رانیونکي ته شاباسي ورکوي او لکه بریا چې لمانځي. موزلي اووم لوبغاړی هم وسوځیده. دا لوبه چې د ویسټ انډیز په ګټه ښکاریده اوس د انګلستان چانسونه هم ډیر شوي ول. ویسټ انډیز ته په څلور توپونو پنځه منډې پاتې وې تر څو بریا خپله کړي. آین بیشپ نهم توپ وهونکې میدان ته راغلی وو. بیشپ ته هم مالوه شوه چې څومره کړکیچن وخت کې میدان ته راغلی دی.

دواړه غاړو لوبغاړي ښه وارخطا ول. موزلي چې همداوس سوځیدلی وو، لاس کې هلمټ او سر ښکته نیولې میدان څخه روان دی. د هغې ټول بدن په خولو کې ډوب دی. بیشپ هغې ته لاس ورکړ، موزلي مسکی شو او ورته یې وویل:

"د ځلیدو وخت دې دی ملګریه!"

بیشپ میدان ته راغی، د پیچ منځ کې یې د بیټ په څوکه یو څه وټکول. زیاتره لوبغاړي لوبې ته راتلو سره یو څو توپونه لوبوي تر څو ګرم شي خو بیشپ سره دغه وخت نه وو. هغه د پیچ بلې غاړې ته ورغی تر څو

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل ملګري ريچي ريچارډسن سره خبرې وکړې. هغوی په ډېر جديت يو پلان جوړ کړ.

بيشپ توپ وهنې غاړې ته د ويکټو مخې ته ودريد او توپ اچونکي ته منتظر شو. هغه داسې ښکاريده لکه لوبه چې ګټلې شي. د هغې په لومړي توپ هغې غوښتل چې سويپ شاټ ووهي خو توپ د ويکټ کيپر لاسونو ته ورغی او ډېر زر يې د ويکټو په لور رامنډه کړه، بيشپ هم بيرته خط سره ودريد چې رن اوټ نه شي. اوس يواځې په درې توپونو پنځه منډې پاتې شوې.

لوبه د انګلستان په لورې کږه شوه، تبصره کونکو په نړيوالو تلويزنونو داپوښتنه کوله،

"آيا انګلستان دا لوبه خپلولای شي؟"

بيشپ پوه شو چې بايد په هوښيارۍ لوبه وکړي او بايد خطرناکه شاټونه ونه وهي. هغه په داسې حالاتو کې و چې هر يو کرکټ لوبغاړې غواړي په داسې وخت کې لوبه وکړي. د هغې لوبډلې دا لوبه ګټلې شوه او هغه هم کولای شي اتلولي خپله کړي. بيشپ خپل شاوخوا لوبغاړي څارلي ول چې کوم ځای کې توپ ويستلو امکان شته.

ورپسې توپ يې خپل ښې لورې ته د دوه لوبغاړو تر منځ کوم چې دې څارلې و، ووهه. توپ تر سرحده ونه رسيده خو دومره وخت پيدا شو چې دوه منډې جوړې کړي. بيشپ خپل ملګري ته اشاره وکړه،

"زما منډو ته هم ګوره او خپل ژوند لپاره منډه وهه. په دې وخت کې رن اوټ نه شو زغملای." بيشپ ورته وويل.

دوه توپونه پاتې ول او ويسټ انډيز ته لوبې ګټلو لپاره درې منډې پاتې وې. په ټوله لوبغالي کې چپتيا خپره وه. ميليونونه خلک هم د تلويزنونو مخې ميخ وهلي ناست ول، تبصره کونکو ويل، "دوی به خاماخا دلته منډه جوړوي."

ورپسې توپ خو بيشپ هيڅ ونه ليده چې په کومه لاره د ويکټ ساتونکي لاسونو ته لاړ. د ويسټ انډيز ۲۱۲ منډې وې او ۷ لوبغاړي يې سوځيدلي ول او اوس داسې ښکاريده چې انګلستان به لوبه ګټي. يو وروستې توپ پاتې و، او ويسټ انډيز بايد درې منډې پرې کړې وې.

د سبينا پارک ميدان ته راغلي ټولو مينه والو سا ګانې بندې وې. اخري توپ د لوبې پرېکړه کونکې وو. د انګلستان توپ اچونکی انګس فريزر اخري اوور ډېر ښه وباسه. د هر توپ اچولو وړاندې به يې د نورو ملګرو سره مشوره کوله چې کومې لورې ته توپ غورځوي او هغې بايد کومې لورې ته ودريږي او ويسټ انډيز دې ته پرېښودي چې اخري څو منډې جوړې کړي. د انګلستان لوبغاړي يو څه ارامه ښکاريدل لکه له داسې حالاتو څخه ډېر ځله تير شوي وي.

بيشپ خړ اسمان په لور بره وکتل. او اوس د يوې معجزې لپاره هم کافي وخت نه وو. زرګونه خيالونه يې ذهن ته راتلل. خو پوښتنه دلته ده چې ولې لوبغاړي غواړي په داسې يو مغز زبېښونکې حالاتو کې لوبه وکړي؟ د لوبې وروسته به د يو اتل په څير وي که يو بايلونکی؟ خو ښه خبره دا وه چې هر څه به له يوې دقيقې وروسته پای ته ورسيږي.

د توپ اچونکي منډه تر توپ وهلو پورې يواځې پنځه ثانيې وخت وي. لمړۍ ثانيه کې فريزر يو څو قدمه واخيستل، دهغې بوټانو لاندې واښه پراته او بيرته ودريدل. بيشپ د فريزر په لاس کې توپ کې سترګې خښې کړې وې. دويمه ثانيه کې فريزر منډه تيزه شوې وه، هغه تقريبا نيمايي لاره وهلې وه. بيشپ چې به شاټ وهي او خلک به چغې کوي، فکر کاوه.

هغې ډېر دقت د فريزر په لاس کې بال باندې وو. دريمه ثانيه کې فريزر لا اوس هم منډه وهي. هغه تقريبا پيچ ته رسيدلی، هغې ته رایاد شول چې خپلو ملګرو سره په دې مشوره کړې وه چې هغه به توپ د ويکټو بهر خواته په نرۍ کرښې په لور غورځوي. بيشپ خپل بيټ په شا بوته او داسې لکه چې هر څه يې نږدې راځي نو وهي به يې. څلورمه ثانيه کې فريزر په منډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې ځان پورته کړ او مټ يې تاو کړ او توپ لکه دوی چې پلان کړی وو چپې لورې ته وغورځوه. بيشپ يو څو ميلي ثانيو کې فکر وکړ چې په کوم لور يې ووهي. څلور نيمه ثانيه کې تر څو ډير ناوخته نه شي، بيشپ خپل بيټ رامخې ته کړ او توپ يې پرې ښي لورې ته ووهه. ټک... توپ والوته. ليدونکي د خپلو ځايونو راولاړ. دوه درې ثانيي وروسته توپ ځمکې ته ورسيده او په اسانۍ پړي سره خوا کې پريوت. په لوبغالۍ کې يو شور جوړ شو. بيشپ د نن اتل وختوت.

"او دا دې څلوريزه شوه!" تبصره کونکو په تلويزنونو کې د زړه له تله چغې وهلې. "ويسټ انډيز ډيره خطرناکه لوبه خپله کړه، بيشپ څه يوه وړتيا وښوده"

د هاغه وخت ليونتوب هيڅوک نه شي هيرولای. دا شپه د کرکټ د ريکارډ په کتابونو کې ثبت شوه. د فريزر اخري اوور او د بيشپ څلوريزه د هاغه ورځې نه وروسته تر څو اونيو د خلکو او د هر چا په خولو کې وه. خو د کرکټ څيړونکي وايي چې ولې بيشپ د اخري توپ وهلو لړ وړاندې لړ تم شوی وو.

ددې زړه راښکونکې او د ۱۹۹۰ کال کې ويسټ انډيز ته د انګلستان سفر لوبو پر اساس هغه ځای نه چې فريزر توپ اچولی وو د ناڅرګند دهليز په نوم وپېژندل شو.

دا لفظ د کرکټ اوسني وخت کې هم کارول کيږي. خو د نا څرګند دهليز مانا څه ده؟ دا هغه نری خط دی چې د توپ وهونکې مخې ته کښل شوی وي او په دې ځای کې ډير تجربه کار توپ اچونکي په چلبازۍ توپ اچونه کوي. د کرکټ شنونکي دا ځای د ناڅرګند دهليز په نوم يادوی ځکه توپ وهونکی هڅه کوي چې توپ په کومې خوا ووهي او که پريږدي يې. که چيرته توپ وهونکې دا توپ پريږدي نو کېدای شي توپ دننه خوا تاو شي يا ويکټې ولګيږي او د ويکټو مخې ته خپه ولګيږي او توپ وهونکې

وسوځي. او که چيرته توپ وهونکې توپ ووهي نو دا بيا بهر خواته تاويږي او د بيټ څنډې سره لګيږي او کېدای شي بيا هم کيچ وسوځي.

د بيشپ د وروستي توپ اچولو لړ وړاندې تم کېدو دليل همدا ګڼل کېدا شي ځکه هغه غوښتل چې وګوري توپ کوم خوا تاويږي. خو اوس د کرکټ لوبغاړو ته دا ويل کيږي که توپ د ويکټو نه لرې وي نو بايد پريښودل شي. او لوبغاړي دا هم کولای شي چې توپ پسې يو قدم ورهاخوا شي او توپ ووهي خو دا هم په هاغه صورت کې چې په ځان ډاډه وي. خو د لوبې په سختو حالاتو کې هماغه ستراتيژي کارول کيږي، يانې توپ ووهه که په هر قيمت وي، غټ خطر غټ انعام.

په اوسني کرکټ کې هم توپ اچونکي د همدې ناڅرګنده دهليز څخه ګټه پورته کوي او ګوري چې توپ وهونکې ددې توپ وهلو څومره وړتيا لري او په پايله کې ددې توپ او نورو ستونزمنو توپونو وهلو درس ورکول کيږي. يوې او ناپېژندل شوې لوبډلې دا تصور بدل کړ. دا ډله په ډيرو ستونزمنو شرايطو کې د ځان لپاره يو نوم جوړ کړ او د ناڅرګنده دهليز يې يو نوي پړاو ته ورسوه. د ناڅرګنده دهليزو اصطلاح يې يواځې د توپ اچولو ساحې پورې محدود نه کړه. بلکې دا اصطلاح د يو هېواد چې نا څرګنده، سختو او خطرو نه ډک ټوټه ټوټه پروت و، وکاروله. هغوی په پوره باور سره يو ځای شول او پرته له دې چې په کوم قيمت تر لاسه کيدا شي، د نا څرګند دهليز اصلي مانا ددې لوبډلې په تاريخ کې کتلای شو. غټ خطر، غټ انعام.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲

د تاوتریخوالي تقدیر

غوږ کېنونکي ډزې د تاجبیګ ماڼۍ څخه اوریدل کیدې. د افغانستان ولسمشر حفیظ الله امین په بې چارۍ په ځمکه پروت و، په خپله سینه یې لاسونه ایښي ول. په ټول بدن کې یې درد خپور شوی وو. هغې انګېرله چې چا ورسره خیانت کړی دی. هغه د بې باورۍ لړزې اخیستی وو. د مرستې لپاره غږ کول ورته بې ګټې ښکاریدل ځکه اوس ډېر ناوخته شوی وو.

درې میاشتې وړاندې په ۱۹۷۹ کال کې امین ځان ولسمشرۍ په ګدۍ کېنولی وو. د بهر څخه ځلانده او تل به یې توره دریشي اغوستې او په خړو سترګو یې دوستانه نظر کتل خو په دننه کې هغه صفا و. هغې د کمونستي حکومت مشري په غاړه درلوده کومه چې د افغان مذهب سره په ټکر کې وه. امین هڅه کوله چې د مسلمانانو اوسني رواجونه له منځه یوسي نو ځکه یې په زرګونه اسلامي مشران ونیول.

د هغې دا عمل هر افغان وغنده ځکه اسلام د ټولو افغانان دین دی. د خپل دین ساتلو لپاره زرګونه افغانان راپورته شول تر څو د امین حکومت له مینځه یوسي. هغوی د امین په ټولو طرفدارانو پر خلاف د جهاد فتوا ورکړه.

ډېر زر دا هېواد د کورنیو جګړو ښکار شو.

افغانستان په دې جګړو کې خپل هویت له لاسه ورکړ. د لا ګډوډۍ لپاره په ۱۹۷۹ کال ډسمبر میاشت کې روسي لښکرې د افغانستان پلازمینې کابل ته راورسېدې. هغوی امین ته د دوستۍ او ساتنې لاس ورکړ او امین هم په خوشالۍ شوروي لښکر ومانه. هغې فکر کاوه چې په روسي لښکرو باور کولای شي. خو په حقیقت کې روسي لښکرې افغانستان ته د امین مرستې لپاره نه وو راغلي بلکې دا یو نظامي یرغل و چې د توپاني عملیات ۳۳۳ په نوم یادیده. توپاني عملیات ۳۳۳ د ۱۹۷۹ کال د ډسمبر میاشت په اووه ویشتمه نیټه سهار پیل شول او د راتلونکو څو پیړیو لپاره یې افغانستان د بدبختۍ په

لور روان کړ. ۲۴ روسي سرتیري د الفا عالي ځانګړې قوه څخه یې ټراو درلود او نور ۳۰ سرتیري چې د کی جي بي نظامي ډلې سره یې ټراو درلود او ځانونه یې جهادیان معرفي کول. هغوی تورې خیرې په مخونو راځړولې وې. الفا ډله د امین له مینځه وړلو لپاره ګمارلې شوې وه او د کی جي بي ډله د امریکا سره د امین اړیکو اسنادو راټولو لپاره ټاکل شوې وه. دواړه ډلې په ښه اتوماتیکو وسلو سمبالې وې.

امین د خپلې کورنۍ سره د تاج بیګ په ماڼۍ کې و. دا ماڼۍ په کابل کې د یوې غونډۍ پر سر پرته وه. د الفا او کی جی بي ډله د جګړې میدان ته رارسیدلي ول. کله چې دواړه ډلې په واورو کې د ماڼۍ غونډۍ په لور روانې وې نو د امین ساتونکو پرې ډزې شروع کړې، هر څوک چې به غونډۍ ته نږدې کېدل نو هماغه ښه ګرځول کېدل. روسي سرتیرو مرمۍ ضد واسکټونه اغوستي ول، هغوی ورته مخامخ ودریدل او د ماڼۍ ساتونکي یې ډېر زر راوپرځول.

په ماڼۍ کې دننه امین ته د ډزو خبر ورکړل شو. هغې لا پوره کالي هم پر تن نه ول چې خپلې کورنۍ غږو ته یې چغې وهلې تر څو ځان ګوښه کړي. هغې خپل ساتونکو باندې لکه غپل او لګیا و،

"شورویانو سره اړیکه ونیسه! هغوی مونږ سره مرسته کولای شي."

"همدا شوریان دي چې پر مونږ ډزې کوي" ساتونکي ورته وویل.

امین د بندي پړانګ په څېر ښکته پورته تلو او ځان سره بوږنېده،

"دا باید دروغ وي."

هغې د لرګین تور میز څخه ټیلیفون راواخیست چې د روسیي عمومي درستیز سره اړیکه ونیسي او ورته ووایي چې هغوی اشتباه شوي دي. خو د امین ویرې ته هیڅا ځواب ورنکړ. د ټیلیفون تار پرې وو. هغې ټیلیفون د کوټې کونج ته وغورځاوه او په مایوسۍ د کوټې منځ کې کېناسته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ما فکر کاوه. دا هر څه ریښتیا دي." هغه په ژړا شو. هغې خپل سر لاسونو کې ونیوه او منتظر کېناست. روسي سرتیري ماڼۍ ته راننوتي ول. هغوی امین وموند. هغه هغوی سره لیدو لپاره پاڅېد.

غوږ کڼونکي ډزې د تاجبیګ ماڼۍ څخه واوریدل شوې. د افغانستان ولسمشر حفیظ الله امین په بی وسۍ په ځمکه پریوت، په خپله سینه یې لاسونه ایښي ول. په ټول بدن کې یې درد خپور شوی و. هغې انګېرله چې چا ورسره خیانت کړی دی. هغه د بې باورۍ لړزې اخیستی وو. د مرستې لپاره غږ کول بې ګټې ښکاریدل ځکه اوس ډېر ناوخته شوی وو.

امین سره د کورنۍ غړو او ۲۰۰ ساتونکو په هماغه سهار یانې په ۲۷ ډسمبر باندې ووژل شول. تاج بیګ ماڼۍ په ۴۳ دقیقو کې ونیول شوه خو اثرات یې د افغانستان نه ختمیدونکې جګړې ته لار پرانسته. او دا هېواد یې د څو لسیزو سیاسي ګډوډۍ سره مخامخ کړ. قدرت ښکنځل شوی و. جګړه د ودریدو نه وه.

شوروي اتحاد هڅه وکړه چې د امین وژل په داخلي جهادي ډلو وروتپي خو دا راز تر ډېره پټ پاتې نه شو او ټول په دې وپوهېدل چې څه شوي او چا کړي. شوروي اتحاد یو بل افغان د ببرک کارمل په نوم د ولسمشرۍ په چوکۍ کېنوه. او د ببرک کارمل ګوډاګی حکومت د روسیي نه ملاتړ کېده.

کله چې ببرک کارمل کیناسته نو ډېرو افغان ملي سرتیرو خپلې دندې پریښودې او د جهادي ډلو سره یو ځای شول. ډېر خو یې د امین حکومت په طرف هم نه ول.

جهادي خوځښت لکه د وایروس په څیر په ټول هېواد کې خپور شو او په مجموعه ډول دا جهادي ډلې د مجاهیدینو په نوم یادې شوې چې دوی سپېڅلې موخه درلوده. د کارمل حکومت یواځې د قانون عملي کولو او د جهادي ډلو مخنیوي لپاره ۸۵۰۰۰ روسي سرتیرو ته اړتیا لرله.

د مجاهیدینو مخنیوي لپاره روسي سرتیرو افغانان مجبورول تر څو ملي پوځ کې برخه واخلي. یو افغان چې دوی غوښتل هغه افغان پوځ ته داخل کړي اجمل خان نومیده. اجمل د کابل په یو روغتون کې نرس و. لکه د نورو په څیر هغه هم د کمونستي نظام مخالف وو او نه یې غوښتل چې روسي سرتیرو سره یوځای وجنګیږي. هغوی اجمل خان د نهه ورځو لپاره بې ډوډۍ په بند کې واچوه تر څو د خپلې خبرې نه واوړي. خو هغه وانه ووښت.په همدې پلمه روسي د هغې پلار ته شپږ کاله قید سزا ورکړه. دا او داسې نور تخنیکونه به شوروي اتحاد په کار اچول.

جهادي ډلې د افغانستان غریزو سیمو کې نسبت روسانو ډېر بلد ول. هغوی ډېرې وخت په غرونو کې پیاوړي کېدل او روسي ځواکونو یواځې ستر ښارونه په ولکه کې نیولي وو. زیاتره سترې جګړې به د پاکستان سره پوله لرونکو ولایتونو کې کېدلې، مجاهدینو به دولتي ودانۍ او همدارنګه شوروي اتحاد کمپونه په نښه کول.

تر ۱۹۸۲ کال پورې مجاهدینو د نړۍ دوهم ستر قوت څخه ۷۵ سلنه سیمه لاندې کړه. شوروي اتحاد غوښتل چې دا انقلاب زر له مینځه یوسي او درې نوې ستراتیژیو باندې یې کار پیل کړ:

لمړې: *ډارونه* - روسي ځواکونو هوایي او ځمکني بریدونه پیل کړل چې پکې کلي، فصلونه او څاروي هم شامل وو. دې کې زیاتره هغه کلي ول چې جهادي ډلو ته به یې مرسته رسوله تر څو د جهادیانو سرچینې له مینځه ویسي او هغوی وطن پریښودو ته مجبور کړي. په دې بریدونو کې زیاتره ملکي کسان وژل کېدل.

دوهم: *جاسوسي* – روسي ځواکونو مجاهدینو منځ ته جاسوسان ولېږل تر څو د هغوی پلانونو باره کې بیرته دوی ته راپور ورکړي.

دریم: *محدودیت* –روسي ځواکونو د مجاهدینو ډلې په ځانګړو سیمو کې قید کړې تر څو بېرته جګړې ته راپورته نه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روسي ځواکونو همدارنګه د افغانستان استخباراتو شبکې يانې خاد (خدمت اطلاعات دولت) يا د افغان خفيه پوليس هم وګماړله تر څو په پټه استخبارات راټول، غلط مالومات خپاره، او د مجاهدينو ترمنځ غلط فهمي رامنځته کړي. هيڅوک نه پوهيږي چې خاد څومره بريالي وو او د مجاهدينو ډلو ترمنځ يې بحثونه راوپارول. له همدې کبله د مجاهدينو جګړو موثريت کم شو ځکه هغوی د يووالي پر ځای يو بل سره په لانجو شول.

مجاهدين تراوسه هم نه ول مړاوي شوي. هر ورځ به ډير وژل کېدل او هغومره نور به رضاکارانه دوی سره يو ځای کېدل. نفوذې هېوادونه لکه امريکا، پاکستان، مصر، سعودي عربستان او چين به مجاهدينو سره مرسته کول. مجاهدينوتر ١٩٨٥ کال پورې تر ۴٠٠٠ پورې هډې درلودې چې هره ورځ ويجاړونکې حملې کولې. تر ټولو عام هدفونه لکه د برېښنالېږد تارونو ويجاړول، راديو سټيشنونه له منځه وړل او دولتي ودانۍ له منځه وړل. مجاهدينو ټولو ډلو به د ورځې ٨٠٠ راکيټونه د پاکستان پولې نه په دولتي ودانيو توغول. يواځې په د ١٩٨٥ او ١٩٨٧ کلونو تر منځ هغوی ٢٣٥٠٠ ځله په دولتي ودانيو بريدونه کړي ول.

تاوتريخوالې په ورو روان خو ډير کړکيچن حالت ته ورسيده. روسي جيټ الوتکو به هغه ځايونه چې د مجاهدينو تر ولکې لاندې ول بمباري کول او په زرګونه خلک به ټپيان او وژل کېدل. يو زوړ سړی چې اختر محمد نومېده دا ورځ يې نه هيريدونکې وبلله،

هغې ويل، "ما خپله د ماشومانو د بدن ټوټې راټولولې تر څو ورته کنده وباسم او خښ يې کړم. ډير نور مړي هم پراته ول خو د بمبارۍ له ويرې ډير ستونزمن ول چې هغوی ټولو ته قبرونه وکنم او خښ يې کړم. هغوی ټول هملته پراته ول."

مجاهدينو سره بله چاره نه وه نو ماشومانو ته يې هم ټوپکونه لاس کې ورکړل. تاوتريخوالی لا پسې اوږديده، پلونه ورانېدل، لوی لارې بندې شوې، صنعتي ودانۍ ويجاړې شوې او پوليس سټيشنونه هم تړلي پراته ول.

په پټه د دولتي چارواکو وژل کېدل عام شول. افغانستان يو مثبت بدلون ته اړتيا درلوده.

د جګړې زور تر ټولو پورته نقطې ته ورسېده کله چې د کابل برېښنا هم پرې شوه. وسله والو د ښار برېښنا لېږد تارونه پرې کړي ول. وروسته يې د باختر الوتکه چې د پورته کېدو په حال کې وه وويشتله او ټول ٥٢ مسافرين پکې ووژل شول. شوروي اتحاد دې پريکړې ته ورسېدل چې جګړه نوره اخري حد ته رسيدلې. هلته نور انساني پولې نه وې.

د ١٩٨٧ کال په نيمايي کې شوري اتحاد اعلان وکړ چې خپل ځواکونه به له افغانستان څخه وباسي. د جګړې پای ښکاره شوه، د کارمل حکومت، خاد او د افغان پوځ هم وارخطا شول ځکه که روسان ووځي نو دوی په يواځې ځان چيرته مجاهدينو سره جنګېدلی شي. روسي ځواکونو خپل بريدونه راکم کړل او وتلو ته يې تيارې نيولو، د سولې لپاره همدا يوه لاره پاتې وه.

په ١٩٨٩ کال کې روسي ځواکونو افغانستان پرېښود. لس کاله يې هلته تير کړي ول، ٣٠٠٠٠ روسي سرتيري ووژل شول، ٥٣٧٥٣ ټپيان او نور ۴١٥٩٣٢ ناروغان ولېږل شول. او همدارنګه ٨٥٠٠٠٠ او يو نيم ميليون تر منځ افغانان هم ووژل شول. دوه کلنې بمبارۍ زراعتي او اوبه خور سيسټم ويجاړ کړل. په هاغه وخت کې افغانستان د نړۍ تر ټولو بې وزله هېواد ګڼل کېده. د ملګري ملتونو په احصايه کې افغانستان د نړۍ ١٧۴ هيوادونو کې ١٧٠ نمبر ته رسېدلې وو. د ملګري ملتونو دا احصايه د ژوندانه او په تعليمي کچې پورې اړوند وه. جګړې ځپلي افغانان د ژوند تر ټولو ټيټه کچه ژوند، لږ ژوندي پاتې کېدل او تعليم ته لاسرسې نه درلودل.

که څه هم شوروي اتحاد افغانستان پريښود خو دننه ټوټه شو. مجاهدينو په هيڅ شکل د کارمل کمونيستي حکومت سره جوړجاړې ته نه تياريدل. داخلي ډلو په سترو ښارونو بريدونه پيل کړل. په ١٩٩٠ کال کې ۴٠٠٠٠٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانانو خپل ژوند له لاسه ورکړ. سمبولي ولسمشر کارمل یواځې د قدرت پاتې کېدو لپاره جنګېده. خو په پایله کې یې هڅو هیڅ ګټه ونکړه.

د مجاهدینو یو افراطي ډله چې د طالبانو په نوم یادیده، په ښه وسلو سمبال وه، د ولسمشر واک یې په لاس کې واخیست. د ۱۳ کلنې کورنۍ جګړې وروسته داسې ښکاریده چې افغانستان د ارامۍ ساه واخیسته خو د ډیرې لږې مودې لپاره وه. طالبان یوه اسلامي بنسټپاله ډله وه چې په لږ وخت کې یې په ټول افغانستان حکومت پیل کړ. اسامه بن لادن لپاره روزنیز کمپونه پکې جوړ شول او لدې ځایه یې د نړۍ تروریستي عملیات تر سره کول.

ددې اوږدې جګړې له کبله بربادۍ سره سره ډیر زیان سیاسي کړکیچ، وژنې او طالبانو تخم زیاتیدل خو ددې زیات د افغانستان په راتلونکي نسل بده اغیزه درلوده. ۳,۳ میلیونه افغانان د خپلو ماشومانو سره ګاونډې هېواد پاکستان ته وتښتېدل. دا نسل په مهاجري کمپونو کې غټ شول چې ورځیني تاوتریخوالي سره مخامخ ول. هغوی دا زده کړل چې څنګه په سختو شرایطو کې ژوندي پاتې کیدای شي. روسي قوماندان تارلان ایواژو چې په هاغه وخت د افغانستان جګړه کې و ویلي وو چې هیڅ فرق نه کوي چې ماشومان چیرته غټ شوي خو د هغوی تقدیر په جګړه کې دی، " هغه ماشومان چې په افغانستان کې د جګړې په پیل کې زیږیدلي، جګړې ته راوستل شوي. دا د هغوی د ژوند لاره ده"

د طالبانو په کتار کې د نوي ځوانانو راګډېدل د ایواژ تیوري سمه ثابته کړه. طالبان یو وحشي کړلاره پر مخ بوتله چې د بې رحمه مشرانو یې مشري کول او د اسلامي قانون نافذول یې په زوره په خلکو منل. ایواژ او نور به په دې پوه شي چې د افغانستان نوی نسل د تاوتریخوالي پر بنسټ راپورته کیږي. د پاکستان په ویجاړ کیمپ کچه ګړۍ کې افغان ماشومان د نا څرګند، تت او د خپل هېواد کړکیچن حالاتو لپاره روښانه راتلونکي بنسټ کېښود. دا هغه ځای دی چې د افغانستان د ناڅرګند دهلیز کیسه پکې شروع کیږي.

۳

د یو مهاجر ژوند

د ۱۹۹۰ کال د مارچ میاشتې یوه باراني شپه وه. د پاکستان ختیځ لودیځ سیمې، د پېښور تر څنګ د موټر یو تت غږ واوریدل شو. د موټر ټیرونه په خټو ککړ د کچه ګړۍ کیمپ ته راروان وو. د موټر څراغونه په خړه هوا کې تت ښکاریدل.

کچه ګړۍ ته رارسیدو سره د موټر شاتنۍ برخې څخه راښکته شول. د کور ټول سامانونه لکه کالي، لوښي، کمپلې، پاتې شوې خوراک په زړه ټوټه کې تاو شوي تر څو یخ نه شي. هغوی په بیړه خپل سامانو د موټر څخه په خټینه ځمکه راوغورځول او د کیمپ چارواکو پرې چغې وهلې تر څو بیړه وکړي. حال دا چې په زرګونه د همدوی په څېر د افغانستان پولې سره ولاړ ول. مسافرو خپل سامانو راښکته کړل او د ټرک چلونکې پرته د څه ویلو یا خدای پامانۍ له هاغه ځایه ولاړ.

د یو څو شیبو لپاره د موټر څخه ۱۲ ښکته شوي مسافر د موټر لوګي کې ورک ولاړ ول. هغوی خپل سامانونو ته کتل او دا یې فکر کاوه چې څه وشول. افغانستان ۱۲ اوسیدونکي له لاسه ورکړل. پاکستان ۱۲ اوسیدونکي تر لاسه کړل. د دوی په څېر زرګونه نورې کورنۍ هم کچه ګړۍ ته مهاجری شوې وې.

په دې کیمپ کې تقریبا ۴۰۰۰۰ نور افغان مهاجر هم میشت ول. هر څو ساعتونو کې به همداسې نور ټرکونه رارسیدل او نور مسافر به یې دلته ښکته کول. هغوی ټول یو بل سره نابلده ول، پرته د یو ګډ عنصر څخه چې دوی ټولو خپل کور هېواد څخه راتښتېدلي ول، هغوی نور نه پوهیدل چې څنګه تاوتریخوالي سره ژوند وکړي او د خپلو بچو لپاره د یو روښانه راتلونکي زمینه برابره کړي. که څه هم د ژوندانه کچه یې ډیره ټیټه وه خو بیا هم کچه ګړۍ د مهاجرینو لپاره یو څه امن ځای وو. دا ځای د جهنم اور په څیر ګرم وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې لوړه کچه به یې تر ۱۲۵ فارنهایټ ته رسیده. مهاجرینو د شپې سبا کولو لپاره خیمې لګولې وې. د ډېرې بې وزلې او اسانتیاوې نشتوالي له کبله څو کورنۍ په یوه خیمه کې یوځای اوسیدلې.

په هاغه وخت کې هغوی برېښنا، ټیلیفون، یا د اوس زماني هیڅ کوم اسانتیاوو ته لاسرسې نه درلود. مهاجرینو که په هره لاره وي تر څو د ژوند لومړنۍ اړتیاوې راپوره کړي. د یوې بوشکې اوبو لپاره باید د کیمپ منځ ته لاړ شي چې د ورځې به یې دوه ځله اوبه ورکولې او ټوله پروسه کړونکې وه. ډېر زر مهاجرینو د کچه ګړۍ چارواکو ته لاریونونه شروع کړل.

هغوی غوښتل، " مونږ ته کافي اندازه خوراکي توکې، اوبه او درمل نه رارسیږي. مونږ د څښلو لپاره اوبه نه لرو، لمبا خو پریږده. او خیمې هم ټولو ته نه دي ورکړل شوي. مهرباني وکړئ زمونږ ستونزو ته لاره پیدا کړئ."

چارواکو به هم دوی ته سیاسي ځوابونه ورکول " که وېش سم نه وي نو مونږ تاسو سره مرسته نه شو کولای. دا زمونږ مسولیت نه دی"

دا د افغان مهاجرینو د ژوند کیسې وې چې کیمپونو کې به اوسېدل. هغوی نور هیڅ نه غوښتل یواځې خوشاله او ژوندي پاتې کېدل یې غوښتل. سړیو په فابریکو کې دندې پیدا کړې او د ورځې په ۱،۲ ډالرو کار کاوه. ډېرو ماشومانو ښوونځې پریښی او فابریکو کې یې کارونه کول. د فابریکو څښتنانو به د یوې پیسې ترې کار اخیسته. هغوی به د فابریکې هره یوه کړکۍ او دروازه بنده کړې وه تر څو یو کس هم دقیقه مخکې لاړ نه شي. ښځو به هم د دیګ سوند لپاره اضافي شیان راټولول او خوراک به یې پرې پخوه. دا د هغوی دنده وه چې ټول خوراک وساتي. هغوی به هوټلونو مخې ته ولاړ تر څو پاتې شوي خوراک تر لاسه کړي. د ملګري ملتونو مرستندویه خیمو به هم کله کله توکې وېشل. زیاتره ښځو به خپل مخونه په تورو حجابونو او شنو بوکرو کې تاو کړي ول، او ځانونه به ورته بد ښکاریدل خو بیا هم د ژوندي پاتې کېدلو لپاره باید داسې شوي وای. مهاجرین به د ډېر خوراک، اوبو او درمل په رانیولو کې یو بل سره شخړې کولې. کیمپ ته

راټلونکې لیدونکې چې زیاتره به ډاکټران ول، ښځو به ورته په چغو ویل "زما بچې وګوره، راشه زما د بچې د پوستکي بخار وګوره! ماته لږ درمل راکړئ!"

که څه هم په کیمپ کې اوسیدل ډېر ستونزمن ول، خو هلته بیا هم یو څه روښانه او خوښې شیبې وې. لکه د ماشومانو چې خپلو کې یې کلکه ملګرتیا جوړه کړې وه. د ۱۹۹۱ کال په نیمایي کې د نورو شپو په څېر، درې ماشومان چې غوښتل یې د پېښور ښار سره نږدې د اورلګید فابریکې ته لاړ شي.هغوی داسې ښکاریدل لکه د امازون ځنګلونو څخه لوڅې پښې، خیرن مخونه او خولو کې ډوب راغلي وي. ډېره څرګنده وه چې کومې خوا منډې وهي، درې واړه په یو بل وروغورځیدل، دا ځای د پېښور ښار د کچه ګړۍ لرګین پل و.

"دووسه، خیال کوه چېرته روان یې!" لومړي ماشوم وویل.

هغې نیمه پښتو او نیمه انګلیسي ویله. پښتو هغه ژبه ده چې پښتانه یې خپلو کې وایې. دا خلک د افغانستان په جنوب ختیځ او د پاکستان په شمال لودیځ برخو کې اوسیږي. پښتانه د افغانستان تر ټولو ستر قوم دی.

" وبښئ، وړاندې تر دې چې مشر د فابریکې دروازه بنده کړي غواړم د اورلګید فابریکې ته لاړ شم" دوهم ماشوم وویل.

" زه د اورلګید فابریکې کې کار کوم" وروستي ماشوم وویل، داسې لکه د ژوند تر ټولو خوږ خبر چې یې اوریدلې وي.

لومړنۍ ماشوم نور هم خوشاله شو ځکه همزولې هلک یې هم پښتو خبرې کولې. هغه زر خواته ورغې او ځان یې ورسره معرفي کړو،

" ته هم پښتون یې! خوشاله شوم په لیدو دې. زما نوم تاج ملک عالم دی." هغې وروستي هلک په لور اشاره وکړه، " دا زما کشر ورور دی، کریم خان صادق."

تاج ته خبرې کول خوند ورکوي. ډېر کم خلک د هغې په څېر د خبرو کولو انداز لري. هغه ټیټ قد، ګرد او غنم رنګې دی. د سر په منځ کې یې ویښته توی شوي دي. خو بیا هم ښه نیغ او ډاډه ولاړ دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

" هو، زه پښتون یم" دوهم هلک وویل،" زما نوم رییس احمدزی دی. زه خبر نه وم چې تاسو دواړه ورونه یاستئ."

رییس د تاج مخالف غلی، نرم غږیدونکی او ارامه کس دی. هغه د خبرو وړاندې فکر کوي. هغه لږ خوار او ډېر ژور دی. د هغې په تندي کې یو ویرونکې داغ هم ښکاري.

" څو کلن یې؟" تاج ترې وپوښتل.

رییس مسک شو" په غیر رسمي ډول، فکر کوم اووه کلن یم، درې کاله کم او زیات... او یا څلور. بس د ۷ او ۱۱ کلونو تر منځ یم. زما مور زما عمر د اوسنې ولسمشر پر بنسټ برابر کړی دی."

" ښه نو دا خبره ده، اوسنی ولسمشر څوک دی؟ یو خر؟" کریم په مسکې لهجه وویل.

هر څوک د کریم په ټوکو تکیه کولای شي. هغه د یو ټوکې جوړېدو ښه اکټنګ کوي. که هر رنګه حالات وي، هغې ته فرق نه کوي، تل یې په مخ کې حیرانونکې مسکا خپره وي. یواځینی موضوع چې هغه یې جدي اخلي د هغې د عضلاتو یا مټو غټوالی دی... او کېدای شي هغه په کچه ګړی کې تر ټولو غښتلی هلک وي.

" هلته افغانستان کې خو ولسمشران ډېر زر بدلیږي او زه هیله لرم چې بیرته هلته لاړ شم." رییس ځواب ورکړ. د تاج په سترګو کې د خپګان کرښې ښکاره شوې. هغه لکه د افغانستان لپاره څه کول غواړي.

" زه درسره همغږی یم. هر چیرته جګړې او تاوتریخوالی دی. خو یوه ورځ به موږ هم خپل هېواد ته سوله او ویاړ راوړو."

تاج ددوی دواړو څخه په عمر کې مشر ښکاریده. کریم او رییس دواړه تقریبا اته کلن ول او تاج ۱۴ کلن مالومیده. افغانستان ته دهغې بیرته تګ د فابریکې مشر څخه د اجازې اخیستلو له مینځه یوړ.

" تاسو کمعقلان دلته ولې ولاړ یاستئ؟ خبرې بندې کړئ او فابریکې ته ننوځئ. موږ باید ګټه وکړو. پیسې د اسمان نه نه راپریوځي. " هغې وویل.

د فابریکې مشر سترګې تکې سرې وې. کېدای شي هغې اضافي درمل خوړلي وي او یا کېدای شي د فابریکې کوم زهري غاز یا کیمیاوي موادو سره مخ شوی وي. تاج، کریم او رییس هغې ته سترګو کونج کې وکتل. هغې هیڅ پام ونه که او په مخه روان شو.

هغوی له ځان سره وویل چې د فابریکې د مشر اخطار څخه پند واخلي، درې واړو خپلې خولې بندې کړې او د اورلګید فابریکې په لور روان شول. هغوی صرف غوښتل چې د شپې شفټ کار هم وکړي. دغه فابریکه هم د زندان د کوټې غوندې وه، بد بوی او ډېر بیروبار په سر اخیستې وه. تشنابونو ته پاکې اوبه هم نه رسیدې.

خوندیتوب اوس هم یو مهم اصل وو. بیړني وتون خو د چا فکر کې هم نه و. د برېښنا تارونه به هر ځای لوڅ ول او ددې ماشومانو ژوند ته یې د یو ځل لمس کېدو چیلینجونه ورکول او لنډه دا چې ټوله ودانۍ هم د لویدو په خطر کې وه.

د ټولو تنکي ځوانانوماشوم توب کلونه هم دې ځای کې تېر شوي. دلته باید دوی د غلامانو په څېر د هرې خبرې اطاعت وکړي که څه هم د هغوی ژوند هره ورځ په خطر کې لیدل کېده. دې ماشومانو به پرته د یوې کوچنۍ دمې پرله پسې ساعتونه کار کاوه. د صنعتي ماحول له کبله هر ماشوم د بندونو دردونه او یا هم د ساه اخستلو ستونزو سره مخ ول خو بیا هم هغوی د ژوند نورو برخو ته یو څه هیله من ښکاریدل.

ځوان افغان مزدورانو به ښه ژوند یواځې تصور کولای شو، خوښ خلک یې کېدای شي ونه لري. هغوی په دې هم پوهېدل چې یواځې ژوندي پاتې کېدل، ساه اخیستل او خندل تر ټولو ارزښتناک حق دی. په بل اړخ کې تر ټولو خوښ خلک هغه څه چې غواړي تر لاسه کوي یې. که څه هم دې خلکو د ځان خوشالولو لپاره دنیا راټوله کړې وي خو بیا هم نورې هیلې لري او ډېر څه غواړي، بیا تر ډېره فکر کوي چې څه به پاتې وي خو دوی به هیڅکله په هغه څه چې لري یې قناعت ونه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاج، کریم او رییس په دې مفهوم ښه سره غږیدلي. هغوی په یو ځای ستونزمنو حالاتو سره رالوی شوي دي. کله چې به هم فابریکې ته لاړ نشول نو بیا په یو ځای غیر عادي کارونه تر سره کول. یو ډېر ښایسته او نوې ملګرتیا د ژوند په ستونزمنو حالاتو کې ددوی ترمنځ ریښې وغځولې او دا ریښې تر ډېره ښکته سره لاړې. تر څو چې دا درې واړه پوهیدل نو په کچه ګړۍ کې یې یو کال په لوبو، کارونو او ژوندي پاتې کې تېر شو او اوس دوی د مهاجرو په څېر اوسیدو سره عادي شوي ول.

هرومرو هر څه به د تل لپاره یو شان نه وي. دا هلکان په دې پوهیدل چې بدلون د ژوند یو اساسي برخه تشکیلوي. کله چې بدلون څرک راښکاره شي نو دوی به له واره پکې ځانونه غورځولي وي، قسمت به ازمایي او خوند به ترې اخلي. دا بدلون په ١٩٩٢ کال کې راورسیده.

د مارچ په ٢٥ تاج او کریم د یو تریخ غږ سره راپورته شول. کېدای شي کیمپ نا امنه شوی وي او یا کیدای شي د افغانستان جګړه کچه ګړۍ ته هم راورسیده.

دواړو ورونو د کور په دیوال کې کوچني سوري په لور ورمنډې کړې. په دې باور کړئ چې یوه بشپړه کورنۍ د ختو په درې کوټو کې ژوند کوي، دا د کور په څېر نا بلکې د ختو یو خیرن ډېري غوندې ښکاریده. کله چې تاج او کریم د سوري نه بهر کتل نو دوی یو غیر متوقع څه ولیدل. د کیمپ مهاجرو او چارواکو ټوپونه وهل، نڅا یې کوله او ورسره یې سندرې ویلې او یوه خړه دوړه یې جوړه کړې وه.

کریم حیران شو. آیا هغه د رخصتۍ څخه نه وو خبر؟ سهار هم ډېر وختي وو. اسویلې یې وویست، بهر ووت او د هغه خلکو ننداره یې کوله. تاج هم ورپسې ووت. دواړو ورونو فکر کاوه چې ولې مهاجر دومره خوشالي کوي، له لرې څخه یې رییس ولید چې ددوی په لور راروان دی. هغې وینته په یو طرف اړولي ول او د وریځو سره یې هماغه داغ له ورایه ښکاریده. هغه هم ددوی په څېر ناخبره ښکاریده،

" سلام! خوړو ملګرو! دا څه کیسه ده؟" هغې په ارامه لهجه ملګرو سره ستړي مشي وکړه.

تاج ځواب ورکړ،" مونږ هم همدې ته حیران یو. راځئ چې خلکو نه پوښتنه وکړو چې ولې دومره خوشاله دي. هرومرو کوم ښه خبر دی." پرته د نور څه ویلو هغوی د بیړوبار خلکو په لور روان شول. تاج د نابلده خلکو سره ملګرتیا کې دوهم ځل فکرهم نه کوي. کریم او رییس هم ورپسې وروان شول.

تاج د کیمپ یو چارواکي ته په زوره ورغږ کړ" ښاغلیه! ولې دا خلک لیوني شوي؟"

د چارواکي غږ یې سم وانه وریده. تاج چې به د هر چانه پوښتنه کوله نو نیمه خبره به چغو کې ورکه شوه، خو بیا یو څو په زوره چغې وهلې او ویل یې،

" پاکستان نړیوال جام وګاټه!"

" د څه شي نړیوال جام؟" تاج بیا پوښتنه وکړه.

" د کرکټ نړیوال جام!"

تاج هیڅ درک هم نه کړه چې دهغې پوښتنه څومره مننونکې وه ځکه پاکستان کې اوسیدل او د کرکټ څخه نه خبریدل، ډېره غیر عادي خبره وه.

کرکټ د درې واړو احساسات راوپارول. دا ورته ډېره حیرانونکې وه. له دې وروسته هغوی په دې پوه شول چې څنګه د میچ سکور وي او کرکټ څنګه وي خو په دې پوه نه شول چې څنګه د کرکټ لوبه وکړي. د کرکټ لوبې دا لمانځل په ډېره غټه کچه ول. خو بیا هم نه تاج، نه کریم او نه هم رییس د نړیوال جام په ارزښت پوه شول.

په کچه ګړۍ کې زیاتره افغان مهاجرو د کرکټ لوبه د افغاني لوبې توپ ډنډې سره تشبیح کوله. توپ ډنډه لوبه کې هم یو بیټ او یو توپ استعمالیږي خو ډېر ورته والی بیس بال لوبې سره لري. تاج، کریم او رییس

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم توپ ډنډې لوبې سره کچه ګړی ته راتلو نه وړاندې افغانستان کې بلد شوي ول. نو ځکه د کرکټ مفهوم دوی ته دومره نوی نه و. هغوی په ډېره لیوالتیا نړیوال جام ته لاره موندلو کې لټون پیل کړ او ورسره د کرکټ لوبې زده کول یې هم اړین وګڼل. په کیمپ کې یو کس یوه راډیو هم درلوده. له نیکه مرغه دا هلکان هم یو ښه شي پورې ونښتل او بیا تر ټولو نیکمرغه کورنۍ هغه وه چې یو ساده تلویزیون یې هم درلود.

په طبیعي ډول دې کورنیو به د انګلستان او پاکستان تر منځ نړیوال جام لنډیز کتلو. تاج، کریم او رییس هم غلي غونډې په دې ډله کې ورننوتل. کریم به یو څو کسان هاخوا دیخوا ټیله کړل تر څو ځانته ځای پیدا کړي او لوبه وګوري. درې واړه به د خپو ګوتو په څوکو ولاړ ځکه ددوی مخې ته له دوی څخه مشران هلکان ولاړ ول او بیا تاج خو له قده هم ټیټ و نو ځکه هغې خو به بیخي څه لیدل هم نا.

خوهیڅا له دې ګډوډۍ څخه سر نه ټکوه. په پایله کې دغه ویډیو بکسې د کرکټ او کچه ګړی مهاجرینو تر منځ اړیکه ټینګه کړه. دې ویډیوي بکسې په دې درې واړو جادو کړې وو او له خوا نه یې نه لیری کېدل. هغوی به بې حرکته ولاړ ول.

" د ۱۹۹۲ کال نړیوال جام. مونږ په میلبورن کې یو، ډېر جالبه وخت دې او زه ډاډمن یم چې تاسو به هم ښایسته ورځ ولرئ. د لوبې لمړی توپ اچول کیږي!" تبصره کونکو په جوش سره خبرې کولې. د پاکستان توپ لمړي توپ وهونکي عامر سهیل او رمیز راجا توپ وهنې ته ولاړ دي. ټول ننداره چیان ورته چغې وهي.

" دلته په میلبورن کرکټ میدان کې زړه راښکونکې چاپیریال دی. دوه غښتلې لوبډلې د نړیوال جام خپلولو لپاره لوبیږي،" تبصره کونکي لګیا ول.

د لوبې لومړي څو توپونه د عامر سهیل لپاره ستونزمن ول ځکه د کرکټ توپ بیخي نوی و او توپ د هغې د سر څخه بره تیریده.

" پیل خو یې ډېر خطرناک دی" تبصره کونکو عامر سهیل ته په کتو وویل.

پاکستاني توپ وهونکي په لړ وخت کې د توپ سره بلد شول. هغوی په منډو پیل وکړ. په څلورم اوور کې رمیز راجا وسوځید، پاکستان لومړۍ ویکټه له لاسه ورکړه.

" د رمیز راجا له خوا دا شاټ... او اوټ! هغې بیخي نیغ ووهه، هغې بیخې نیغ...اوهو، امپایر د نو بال اشاره وکړه! توپ نیونکي نږدې وو چې ویې سوځوي، اووو، دا څه روان دي!" تبصره کونکي خپله هره خبره نیمایي کې پرېږدي.

د رمیز راجا شاټ ښې لور ته د انګلستان توپ نیونکي کیچ کړی و. رمیز راجا فکر وکړ چې اوټ دی او روان شو خو د پیچ منځ پورې رسیدلی وو چې امپایر د نو بال اشاره کړې وه، یانې رمیز راجا نه دی سوځیدلی او ډېر زر یې د ویکټو په لور منډه کړه تر څو رن اوټ نه شي. انګلستان توپ نیونکي هم هڅه وکړه چې هغه وسوځوي. کله چې تبصره کونکي لږ غلي شول نو کتونکو ته یې وویل، " امپایر سټیو بکنر ددې لپاره نو بال ورکړ چې توپ د رمیز راجا له اوږې څخه پورته و. پایله دا شوه چې رمیز راجا ونه سوځیده."

له دې وروسته میچ نورمال روان و. پاکستاني لوبغاړو ټول پنځوس اورونه ولوبول او ۲۴۹ منډو هدف یې وټاکه. پاکستاني لوبډلمشر عمران خان او جاوید میانداد پنځوسیزې ووهلې او انضمام الحق په ۳۵ توپونو ۴۲ منډې جوړې کړې.

هغه اوس هم د خپل ملګري سره خواکې تلویزیون مخې ته ولاړ و. رییس به غلې غلې د پاکستان لوبغاړو نومونو پوښتنه کوله. هغې ته به د لوبغاړو نومونه په اسانۍ نه زده کېدل او په ځانګړې توګه د انضمام الحق نوم. رییس به تل ژور سوچونه کول.

" دا نوم څنګه ویل کیږي؟ انسام هاک؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تلویزیون مخې ته ټولو خلکو د رییس په پوښتنه ښه وخندل. د هغې تلفظ ډیر عجیبه و. دویمه ټوکه لا نه وه جوړه چې دوهم پړاو پیل شو. پاکستان اوس توپ اچونه کوله.

" لمر غورځیدلی دی. د ماښام ٦,٤٥ بجې دي او اوس هم د میلبورن په ښار کې ګرمي ده. دلته په استرالیا کې تل نوی ریکارډ جوړیږي ... د نن ورځې نندارچیان ۸۷،۱۸۲ تنه دي. څه یوه ښایسته منظره ده." تبصره کونکي یو ځل بیا تبصري پیل کړې.

د انګلستان لومړي توپ وهونکي ګراهام ګوچ او آین بوتام راووتل. د نړیوال جام ګټلو لپاره دوی ته په ۵۰ اورونو کې ۲۵۰ منډې جوړول دي. د کچه ګړی مهاجرین خبر ول چې لوبه پاکستان ګټلې خو بیا هم د تلویزیون مخې ته سیخ کړي ناست ول. انګلستان دومره غښتلې نه وو چې پاکستان سره ډغره ووهي. بوتام په صفر وسوځید. د هغې پر ځای الیک سټیورټ هم زر بیرته لاړ. تبصره کونکي لګیا ول، " د پاکستان لپاره یوه بله ویکټه. الیک سټیورټ هم وسوځید."

" ډیر ښه توپ یې وغورځوه. ډیر زبردسته بال یې وکړ"

پاکستاني لوبغاړو یو سره خندل او خوشالی یې کولې. د تلویزیون مخې ته مهاجرین هم ډیر خوښ بریښیدل، ځکه انګلستان په اته اورونو کې یواځې ۲۱ منډې جوړې کړی وې او دوه لوبغاړي یې سوځیدلي ول. انګلستان باید په ۴۲ اورونو کې ۲۲۹ منډو هدف پوره کړي که چیرته په همدې ترتیب روان وي نو پنځوس اورونو کې به یواځې ۱۳۱ منډی جوړې کړي او پاکستان به یې په ۹۸ منډو وګټي.

رییس اوس د لوبغاړو په نومونو سوچ کاوه. یو ناڅاپه یې وویل

" الیک سټیورټ! دا ډیر اسانه نوم دی. زه غواړم الیک سټیورټ په څېر اووسم."

تاج د نیوکې په څېر وویل،" او ته ولې غواړې د الیک سټیورټ په څېر واوسې؟ هغه خو په اووه منډو وسوځید. دا خو ښه نه ده."

" بس ماته یې نوم زده شو!"

رییس ډیر متاثره شوی و. سټیورټ خپل بیټ په تخرګ کې نیولی او روان شو.

" الیک سټیورټ په اووه منډو وسوځید. انګلستان ته ستونزمنه شوه." تبصره کونکي خپه انداز کې وویل.

انګلستان توپ وهونکو د پاکستان ۲۴۹ منډې هدف په لور روان خو شیبه په شیبه به یې ویکټې له لاسه ورکولې. پاکستانیانو خپله خوښي نه شوه قابو کولای. د پاکستاني لوبغاړو خوښي هغه وخت لاپسې زیاته شوه چې جاوید میانداد د انګلستان تکړه لوبغاړی نیل فیربرادر چې تر اوسه یې ٦۲ منډې جوړې کړې وې، وسوځاوه. د نیل فیربرادر سوځیدو سره د انګلستان اوومه ویکټه هم لاړه او ۱۸۰ منډې یې جوړې کړې وې.

د انګلستان ټول لوبغاړي په ۲۲۷ منډو وسوځیدل. د پاکستان لوبډلمشر عمران د انګلستان وروستی لوبغاړی ریچارډ الینګ ورت وسوځوه. الینک غوښتل چې په دې توپ شپږیزه ووهي خو د توپ نیونکي لاسونو ته ورغی. لوبغاړي، ننداره چیان او د کچه ګړی مهاجرینو توپ ته په هوا کې کتل چې په اسمان کې ورک و خو بیا هم د ونه رسیده.

عمران خان په خپل ملګري باندې چغه کړه " کیچ ایټ!"

تبصره کونکو هم چغې وهلې، " ویې ګټله!پاکستان د ۱۹۹۲ کال نړیوال جام وګاټه! د ۸۷۰۰۰ خلکو پر وړاندې یې ډیره ښه لوبه وکړه. عمران خان په مشرۍ یې بریالیتوب ترلاسه کړ. څه یوه ګټه"

که څه هم عمران خان په پنځه نړیوال جامونو کې برخه اخیستې وه خو دا یې لمړنی ګټه وه. د پاکستان دا ګټه افغان مهاجرین هم وهڅول. په زیات کوښښ او ټینګې ارادې هر خوب ریښتیا کیدای شي.

تلویزیون بیا راغی، اوس پکې پاکستاني لوبغاړي راښایي چې په ځمکه یې سرونه ایښي دي. هغوی د الله ج شکر ادا کوي ځکه دوی ته یې دومره ستر بریالیتوب ورکړ. د مسلمانانو خدای الله ج دې. کله چې دوی خپل جام

(c) ketabton.com: The Digital Library

راونیوه او بره ښکته یې کاوه نو نندراه چیانو د خوښۍ نه نورې هم چغې کړې. د پاکستان بیرغونه یوې بلې خوا رپېدل.

یو کرکټ لوبې ټوله کچه ګړۍ په سر اخیستې ده. کله چې پاکستان لوبه وګټله ټول کیمپ کې چغې وې. هر چا سره ددې لوبې زده کولو لیوالتیا پیدا شوه. مهاجرو به چې هر ځای پیدا کړ نو دا لوبه به یې پکې کوله. تاج، کریم او رییس هم ډیر زر په دې لوبې راواړیدل.

دا درې هلکان د کوڅې کرکټ لوبې ته ورننوتل. دې هلکانو د نړیوال جام لیدو څخه وروسته ډیره لیوالتیا پیدا کړې وه. زیاتره به د کوڅې لوبې ځارلې او وروسته به یې د لوبغاړو نه د کرکټ باره کې مشورې اخیستې او چلونه به یې ځینې زده کول.

" هر کله توپ د توپ اچونکي په لاس کې ګوره، د اول سر نه چې توپ اچونې ته منډه وهي له هماغه ځایه یې ځاره نو تاته به مالومات کیږي چې توپ اچونکی کومې خوا غواړي توپ غورځوي،" یو نااشنا لوبغاړي ورته وویل.

" تاسو افغانان یاستئ. افغانان ډیر غښتلي وي، نو کوشش وکړئ چې هر څومره کیږي په تیز او زور سره توپ وهنه او توب اچونه وکړئ،" یو بل ورته دا وویل.

په کیمپ کې یې همداسې نورو څخه هم مشورې واخیستې او بیا د کرکټ باره کې ډیر زر پوه شول. خو له بده مرغه هغوی ته د لوبو کولو موقع نه ورتله. کرکټ خو ډیر قیمتي دی. کرکټ لپاره نوي یونیفورم، ویکټو، ټینس توپ، سپک بیټ او داسې نور شیان ضرورت وي خو پیرل یې ګران ول. د کرکټ لپاره نور سامان خو لا پریږده، تاج، کریم او رییس سره خو د یو ټینس توپ پیسې هم نه وې. د اورلګید فابریکې څخه لاسته راغلې پیسو به یې خوراکي توکې اخیستی او خپلې کورنیو سره به مرسته به یې کوله.

یانې دا درې هلکان باید نوښتګر اووسي. هغوی د کرکټ لپاره توپ خپله هم جوړولای شو، لکه د کمیس او نور کپړی ټوټې به یې په دایروي

شکل کلکې تاوې کړې او توپ به یې ځیني جوړ کړ. د بازاري بیټ پر ځای به یې د ونې یو لرګی هوار پرې کړ، یو سر به یې ورته لږ نری کړ او د بیټ پر ځای به یې استعمالوه او د ویکټو پر ځای به یې خپل بوټان او څپلکې ایښودې، که چیرته به توپ د دوه بوټانو ترمنځ تېر شو نو توپ وهونکی به وسوځیده. د دواړو بوټونو ترمنځ فاصله به د توپ وهونکي او توپ اچونکي په مهارت پورې اړوند ایښودل کېده نو په دې سره هغه څوک چې ډیر ماهر هم نه وي یو څه لوبه کولای شي یانې که توپ وهونکی کمزوری او توپ اچونکی تکړه وي نو د بوټانو فاصله به کمه وه.

که څه هم تاج، کریم او رییس سره د کرکټ اسانتیاوې نه وې خو دوی ورسره ډیره مینه پیدا شوه. په همدې وخت کې د هغوی د ناڅرګند راتلونکي او بلکې د ټول افغانستان راتلونکې په همدې کې ښکېل وو. د ناڅرګند دهلیز د سفر په لور دا لمړنۍ ننبه وه. کله چې توپ وهونکی، توپ اچونکي ته ګوري نو هغه هیڅ نه پوهیږي چې توپ اچونکی به کومې خوا او کوم رنګه توپ غورځوي.

همدارنګه کله چې دې درې هلکانو د افغانستان حالاتو ته کتل او بیا په کچه ګړۍ کې دوی خپله تجربه تر لاسه کوله نو دوی هم هیڅ نه پوهیدل چې تقدیر به یې کومې خوا بوځي. آیا کرکټ به په دې کیمپ کې ددوی د ژوند بنسټ وګرځي؟ ایا تل به د تاوتریخوالي نوم افغانانو پورې نښتی وي؟ آیا دوی کله به هم خوندي او ویاړلي افغانستان ته ستانه شي؟ د هغوی پوښتنه به ډیر زر ځواب شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴

د سولې خوب

تاج، کريم او رييس په ډېره چټکۍ په لوبه کې مخ پر وړاندې روان ول. او داسې وخت راورسيده چې يوه ورځ يې هم د لوبې باره کې خبرو پرته نه شوه تېرولای. دې هلکانو به د ورځې لخوا د اورلګيد په فابريکه کې سخت کار کاوه او پاتې ورځ به يې د کرکټ تمرين کاوه. د ټوټو څخه جوړ توپ سره يې ستونزه ډېره وه او ددوی بېټ د معياري بېټ څخه لنډ او نری و نو ځکه په سمه توګه پرې توپ هم نه وهل کېده. هر يو شاټ يو قسمت و. د ډېر تمرين وروسته دا درې واړه په دې هم پوه شول چې څنګه د ټوټو بال په نري او لنډ بېټ ووهي.

يو بل چيلينج هم و، کله به چې تاج، کريم او رييس توپ ته ښه وکتل او په بېټ به يې هر څومره په زور ووهه خو بيا به هم لرې نه تلو. او په اصلي لوبه کې خو داسې وي چې توپ څومره لرې غورځولای شې. ددوی توپ خو د ټوټې و او بېټ يې لنډ او نری وو نو په هر څومره زور به يې ووهه خو يواځې لږ لرې به پريوت.

دا دوه چلينجونه په رښتيا ددوی په ګټه هم شول. په دومره کوچني بېټ چې دوی توپ وهلی شي، او د ټوټو توپ ته څومره زور ورکولای شي نو اصلي لوبه خو ددوی په ګټه ده. کريم ته به د ټوټو توپ او لرګين لنډ بېټ باندې لوبې خوند ورکاوه ځکه که هر څومره چې کولای شي په زور يې وهلې شي او دا د هغې عضلاتو لپاره هم ګټور ول او غټې شوي هم ول ورسره.

کله چې تاج، کريم او رييس کچه ګړۍ کې له نورو لوبغاړو سره لوبې پيل کړې نو د هغوی د کرکټ لوبې وخت هم زيات شو. غټو هلکانو به دوی

راپارول چې لوبه کې برخه واخلي، خو نه تاج، نه کريم او نه هم رييس هغه هلکان ول چې وډار شي. يو ځلې يو اتلس کلن هلک ددوی خواته راغی،

" ای ډارنه! راځه مونږ سره لوبه وکړه. مونږ ډېر تکړه يو."

تاج او کريم تيار ول چې دې هلک ته درس وښايي او رييس هم داسې جدي سيالۍ په طرف وو. که څه هم هغه ارام او فکري هلک وو او په دې هم پوهيده چې لوبه کول ښه نظر نه دی. دې درې هلکانو په ساعتونو تمرين کوه او اوس بايد فابريکې ته د کار لپاره تللي ول.

" نا مونږ لوبه نه شو کولای. بله ورځ به شي،" رييس ځواب ورکړ.

" تاسو د بايللو نه ډارېږئ!" اتلس کلن هلک په ريشخندۍ ورته وويل.

" تاسو بالونکې ياستئ. مونږ پيښور ښار ته کار لپاره روان يو،" د رييس مخ له غوسې سور شو خو ځان يې قابو کړی وو.

" عذر مه ورته کوه" تاج نور څه نه شول اوريدې ځکه هغه څه کې چې ډېر جدي وي او مهم وي ورته ډېر زر په غوسه کېږي نو کرکټ ورته هم ډېر مهم ښکاريده.

" مونږ تاسره لوبې کولو نه نه ډارېږو"

اتلس کلن هلک شيطاني موسکا وکړه،" نو ثبوت يې کړئ"

" ګوره يې اوس" تاج ورته په قاطع ډول وويل.

هغې کريم او رييس ته اشاره وکړه چې هلک پسې شئ. د کيمپ يوې څنډې ته لاړل. کله چې دوی روان ول نو رييس، تاج له مټه راونيوه او د لوبې نه کولو يې ورته وويل.

" زه پوهېږم چې کرکټ سره ډېره مينه لرې، خو فابريکې ته تلل بايد له ياده ونه باسو. پلاران به راته په غوسه شي."

" غم مه کوه. دې خرو نه په ديرش دقيقو کې ځان خلاص کړو نو بيا به فابريکې ته لاړ شو." تاج ورته ډاډ ورکړ. رييس ډاډه نه شو خو بيا يې هم په نه زړه ورسره ومنله. کله چې تاج، کريم او رييس غټ هلکانو سره لوبه پيل کړه نو همداسې مالوميده چې لوبه ديرش دقيقو کې نه ختميږي. اتلس

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلن ځوانان تکړه مالومېدل. تاج ورته توپ اچونه پیل کړې وه، هغوی هم منډې جوړولې. لوبه ډېر زر ګرمه شوه.

دواړو ډلو غوښتل چې لوبه خپله کړي. ټولو هیر کړي ول چې لوبه باید دیرش دقیقو کې ختمه شي. دوه ساعتونو نه هم ډېر تیر شول. د پېښور ښار په بله څنډه کې د لمر زیړې وړانګې ښکاریدې.

کریم وویل." اوهو، فکر کوم لوبه بس کړو. دا خو ډېر زر تیاره شوه، لوبه هم ډېره حساسه ده."

" هیڅ خبره نده پاتې لوبه به سبا وکړو." تاج وویل.

ځوان هلک وویل،" مونږ سبا خپل وخت نه ضایع کوو، تاسو کرکټ نه شئ کولای." خو هغوی له خپل ځان نه ډېر راضي ښکاریدل. تاج، کریم او رییس وروسته پاتې شول تر څو خپل سامانونه راټول کړي. تاج له ځان سره بیټ راواخیست.

رییس ناځاپه وویل،" صبر. دا خو ماښام شو. څو بجې دي؟ څومره وخت راهیسې مونږ کرکټ کاوه؟ زه پوهیدم چې فابریکې ته تلل به مونږ نه هیریږي. پلاران به راسره ګوري. زمونږ پیسو ته ډېر ضرورت دی."

تاج او کریم غلي ول، هغوی نه په ریښتیا هم فابریکه هیره وه. تاج غوښتل چې دې مسلې ته دحل لاره راوباسي. ملګرو یې ورته وکتل ځکه هغه په عمر کې هم لږ ستر و.

" ورونو، هر څه به سم شي. مونږ به د نن ورځې پر ځای اضافي کار وکړو. پلارانو باره کې چرت مه وهئ. بس کرکټ نه خوند واخلئ."

درې واړه په دې ډاډه نه ول چې هر څه به سم شي. رییس ځان نورمال ښوده خو کله چې هغوی نه بیل شو او کور ته روان شو نو لړزی ونیو. تاج او کریم هم وارخطا ول چې څه به کیږي.

کله چې دوی خپلو خیمو ته ستانه شول، د پلار قهرجنې سترګو سره مخ شول. د دوی واړو پلار ته دا مالومه شوه چې تاج او کریم فابریکې ته کار لپاره نه و تللي.

" چیرته تللي وای؟" د تاج او کریم پلار عالم ګل ترې پوښتنه کوله.

دا یو ښه پیل نه و. هغه راولاړ شو، یوه اوږده ساه یې واخیسته او د خپل کشر ورور لپاره یې هم خبرې شروع کړې،

" پلاره! مونږ فابریکه کې وو." هغې په ډاډه زړه دروغ وویل.

عالم خپل ځوی ته په شکمن او ژور نظر وکتل. په داسې ډارونکي نظر زیاتره مور او پلار خپلو بچو ته ګوري تر څو ویې ډار کړي... او دا کار زیاتره وخت نتیجه ورکوي. تاج وډار شو. دروغ یې نه شول ویلای، هغې زر خپله خبره بدله کړه.

" ریښتیا خو دا دي چې... مونږ په کوڅه کې کرکټ کاوه، او فابریکه مو له یاده وتلې وه. مونږ همدا اوس لوبې نه راغلو."

ډېر زر په ریښتیا ویلو پښېمانه شو خو اوس اوبه له ورخه تیرې وې. هغه باید غلي وای. عالم هماغسې ولاړ پاتې شو. او بیا لکه د اتش فشان راوپاریده، خو یواځې د اتش فشاني موادو کمی وو.

" تاسو کار ته نه وئ تللي!!!؟ زه پوهیدم!!! مونږ خو پیسو ته ضرورت لرو!!!"

عالم د تاج بیټ واخیسته او په خپل زنګون یې دوه ټوټې کړ او په ځمکه یې وغورځاوه. د بیټ ماتېدو سره د تاج او کریم زړه هم لکه ټوټه شو. هغوی د بیټ ټوټو ته کتل. په لومړي ځل کریم مسکې نه شو او دا هرڅه ورته ټوکې ښکاره نه شوې.

وړاندې تر دې چې عالم په خپلو زامنو نورې چغې ووهي، د تاج مور راغله او هغه یې له لاسه ونیو ، هغې خپل خاوند یوې خواته کړ او په غوږ کې یې ورته څه وویل. تاج او کریم یو بل ته کتل. هغوی نه پوهیدل چې مور یې پلار ته څه وایي. که هر څه وي خو دوی سره مرسته کوي. د څو شیبو لپاره دواړو سره خبرې کولې او بیا عالم غلی شو. هغې زامنو ته مخ واړوه. تاج او کریم خیمې ته راننوتو سره د خپلې سزا په انتظار ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

" تاسو پوهېږئ چې زه او ستاسو مور تاسو لپاره ډېر خفه يو، تاسې دخپل خوږ هېواد څخه لرې راغلي ياست. له بده مرغه مونږ سره بله کومه لاره نه وه. افغانستان کې پاتې له خطره ډک دي.

ډېر خلک هلته جنګيږي. په ټوله نړۍ کې خلک فکر کوي چې مونږ افغانان تاوتريخوالی خوښوو. هلته ډېره غټه جګړه روانه ده او زه نه غواړم چې تاسې په هاغسې يو ځای کې رالوې کړم." هغه يوه شيبه غلی وو تر څو خپل فکر متمرکز کړي،" دلته په کچه ګړۍ کې اوسيدل ريښتيا هم مونږ ټولو ته ستونزمن دي. خو مونږ اوس هم نيکمرغه يو چې خوندي يو. ډېر نور خلک زمونږ په څير نيکمرغه هم نه وي. که چيرته تاسې غواړئ چې مونږ ژوندي پاتې شو نو تاسو بايد خپلو کارونو ته لاړشئ، مونږ پيسو ته اړتيا لرو."

تاج او کريم د خيمې خيرن چت ته کتل. هيڅوک نه پوهيدل چې دا د کوم وخت راهيسې خيرن دي. هغوی خپل مور او پلار ته ملامت ول. د ويلو لپاره نور څه نه ول.

" مونږ پوه شو." هغوی غلي غوندې وويل.

" مونږ به د نن ورځې پر ځای اضافي کار هم وکړو،" تاج ورسره وعده کېښووده.

" سمه ده" پلار يې مسک شو. پلار يې دواړه زامن په شا وټپول. د هغې لهجه په بشپړه توګه بدله شوې وه.

" هو، يوه بله خبره. سر د سبا نه مونږ تاسو دواړه د پاکستاني دولتي ښوونځي کې داخل کړې ياستئ. دا ښوونځی همدلته په کچه ګړۍ کې دی. مونږ نه غواړو تاسو نور کرکټ وکړئ. د خپلو تره زامنو په څير اووسئ. هغوی تل درس وايي."

د هغوی مور ورزياته کړه.

" خو موري!" کريم په منځ کې راټوپ کړل.

" دويمه خبره پکې نشته. کرکټ هسې هم د افغانستان لوبه نده. تاسې بايد ښوونځي ته لاړ شئ. تعليم اول کې دی." مور يې خبره ور پرې کړه.

تاج او کريم دواړو باندې دا خبره ښه ونه لګېده. هغوی لپاره کرکټ له خپل ژوند څخه وباسل ستونزمن کار وو. هغوی اوس روږدي شوي ول. او هغوی اوس غوښتل هم نا چې يو بل بحث رامنځته کړي. د نن شپې لپاره هم دومره بس ول. دواړو په نه زړه د هو لپاره سرونه وخوځول. هغوی به ښوونځي ته ځي او درس به وايي.

د ويده کېدو نه وړاندې تاج د بيټ دوه ټوټې راواخيستې او کتل يې که د جوړيدو امکان يې وي. هغه په دې خوشاله وو چې د بيټ يوه ټوټه اوس هم کار ورکولای شي. د بيټ دا ټوټه اوس د مخکينې بيټ څخه نور هم لنډ شو خو اوس هم ددوی غوښتنې ته مثبت ځواب ويلې شي.

هغې د بيټ اوږده ټوټه له ځان سره راواخسته او اضافه ټوټه يې له خيمې بهر وغورځوله.

" دا معامله لکه چې نوره هم خرابه شي" هغې له ځان سره وويل.

تاج غوښتل چې دا هر څه هير کړي خو هغه ډېر زيات خفه وو. ددې لپاره وخت ته اړتيا وه. په دې شپه يې ټوله شپه په ويښه تيره کړه. د هغې مور او پلار ولې د کرکټ دومره مخالفت کوي؟ هغې په دې فکر کاوه چې څرنګه مور او پلار دې ته مايل کړي چې دې او کريم ته د کرکټ کولو اجازه ورکړي. کرکټ يوه ارزښتناکه لوبه ده.

د هغې مور او پلار د کرکټ په ارزښت نه پوهيدل. هغوی فکر کاوه چې د برياليتوب يواځينی لاره د درس ويلو ده. نو په پايله کې به يې کريم او تاج درس ويلو ته هڅول. يانې د تعليم لپاره ملګرتيا او کرکټ د دواړو قربانی ته اړتيا وه او يا کېدای شي داسې نه وي. يوه د پام وړ نظريه د تاج ذهن ته راغله.

هغې ته ياد ول چې څنګه د پاکستان لوبډلې نړيوال جام ترلاسه کړ. هغې لوبغاړو د ټول پاکستان استازيتوب کاوه. ټولو خلکو پرې افتخارکاوه. هغوی ستوري ول. او همدارنګه که چيرته مونږ د افغانستان ملي لوبډله جوړه کړو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افغانستان لوبډله به هم يوه ورځ په نړيوال جام کې ولوبيږي. افغانان به هم خپل لوبغاړي تشويقوي. تاج خپل او د کريم شتمن راتلونکی او د افغانستان ملي کرکټ لوبډلې استازيتوب کتلو. تاج ته دا هر څه روښانه ښکاريدل. هغې ته د پلار دا خبره هم ياده شوه چې هغې ويل چې افغانان په نړۍ کې د تاوتريخوالي په نوم يادېږي. کېدای شي کرکټ د نړيوالو دا نظريه هم بدله کړي. دا يوه په زړه پورې کړنلاره وه او يا لږه ښه وه، او کېدای شي دواړه ورونو ته د کرکټ لوبې کولو اجازه هم ورکړل شي. تاج په ژور خوب ويده شو او د خوب نړۍ ته يې له ځان سره دا فکر يوړ.

راتلونکی سهار وختي، د وعدې مطابق دواړه د پاکستان دولتي ښوونځي ته لاړل. دا ښوونځې يو تش مسجد وو. تاج او کريم په دې هم نه پوهيدل چې ښوونځي ته له ځان سره قلم او کتابچه يوسي خو ددې پر ځای تاج له ځان سره د بيټ ټوټه راخستې وه.

تاج او کريم د ښوونځي مخې ته ودريدل تر خو ځانونه برابر کړي. هغوی ډېر ماشومان وليدل او زياتره يې د کيمپ بلد هلکان ول. ټول ماشومان زده کړې ته ليواله ښکاريدل. کريم داسې نه انګيرله چې ګني هغه دې له دې ښوونځي څخه څه زده کړي، هغې اسويلی وکښ.

" وروره، زه خو دی باره کې هيڅ نه پوهيږم. زه خو به ښه يم چې په ډرامو کې کار وکړم که نور څه نه وي خلک خو به زما د باډي صفتونه وکړي" هغې خپل طنزونه بيا شروع کړي ول. تاج سترګو ته وروکتل،" هاهاها. ستا متې دومره غټې نه دي. تا څوک په ډرامو کې نه پريږدي. کېدای شي وروسته. مونږ مور او پلار سره وعده کړې چې مونږ به ښوونځي ته ځو"

" کله چې ښوونځي څخه خلاص شو نو د ورځې په اخر کې يو څه خوندور وکړو."

کريم رنګ راپريښود،" لکه کرکټ کوو!؟"

" هو..." تاج په زوره وويل. هغې د تيرې شپې خوب باره کې فکر کاوه.

" او د کرکټ باره کې، ما نه خو هير شول. پرون مې يو ښکلې پلان جوړ کړ. ته خو پوهيږې چې مور او پلار زمونږ برياليتوب غواړي؟"

" هو، همداسې ده، نو ولې؟" کريم هيڅ نه پوهيده چې خبره څه ده.

" هغوی مونږ ته وويل که روښانه راتلونکی غواړئ نو د خپلو تره زامنو په څېر درس کې کوښښ وکړئ. خو د برياليتوب لپاره يواځې يوه لاره نه ده، ماته يوه بله هم مالومه ده."

کريم سره نورې پوښتنې هم پيدا شوې،" ووايه!"

" مونږ کولای شو د افغانستان ملي کرکټ لوبډله جوړه کړو. زمونږ هېواد ته به وياړ راوړي. مونږ مسلکي کرکټ لوبغاړي جوړيدای شو،" تاج ورته تشريح ورکړه او په مسلکي لغت باندې ډېر کلک ورغی.

کريم نه پوهيده چې مسلکي څه مانا، خو هغې داسې وانګيرله چې دا لغت د متو غټولو باره کې وي." مسلکي؟ واه! څنګه کولای شو کرکټ لوبډله جوړه کړو؟ په کچه ګړۍ کې خو يواځې مونږ دواړه يو. او زمونږ کور هم افغانستان کې نه دی."

" دا هيڅ خبره نده! مونږ دلته افغانانو سره خبرې کولای شو. آيا ته غواړې لوبډله کې ولوبيږې؟" تاج ترې پوښتنه وکړه که څه هم ځواب ورته مالوم و.

" هو هو هو" کريم ډېر زر ځواب ورکړ.

تاج لګيا شو،" نو دا دی زمونږ لومړی غړی پيدا شو. دا به ډېر سياليزه لوبډله وي"

کله چې تاج او کريم پاکستاني دولتي ښوونځي ته ننوتل، هغوی د افغانستان لوبډلې باره کې ډېر هيجاني ول.

دا ښوونځې د لومړي څخه تر دولسم پورې وو. ټول ماشومان، پرته د لوړو ټولګيو څخه بايد هر کس پاکستاني مضمونونه زده کړي لکه اردو، تاريخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

او جغرافیه. د اردو ژبې ساعت وخته شروع شوی وو. ټولو زده کونکو د ټولګي مخې ته خپل بوټان منظم په یو کتار کې ایښي ول.

دننه ټولګي کې ښوونکي خپل ځان پېژنده او د رسمي تعلیم ارزښت یې بیانوه. د هغې نوم قریش وو، خو زده کونکو ورته د احترام له کبله ښاغلی قریش ویل. ښاغلی قریش یو تریخ سړی وو چې ډیسیپلین یې غوښته. ټولګي ته راننوتو سره یې تاج او کریم ته بد بد وکتل ځکه هغوی ناوخته راغلي ول.

ښاغلي قریش په غړمبیدلي غږ وویل،"په وخت راځئ. تاسو دواړه زمونږ درس خرابوئ. ځانته ځایونه پیدا کړئ او شور مه کوئ"

کریم مسکی شو. هغې د خپل ښوونکي په غږ پورې خندل. د ښوونکي غږ د ژړندو ماشوم په څېر وو. ښاغلی قریش د کریم خندا ته پام شو،

" د خندا څه خبره ده؟" هغې په سخته لهجه وپوښتل.

کریم خندا غلې کړه، " نا، ښوونکیه. هیڅ خبره نشته"

" نو بیا کېنه او غوږ ونیسه" ښاغلي قریش بیا وغړمبیده. هغې طنزونه نه خوښول او ددې امکان هم ډیر لیدل کېده چې هغه او کریم به په راتلونکي کې ستونزې ولري.

کریم کیناسته او ښاغلي قریش د اردو ژبې درس ورکول پیل کړل. تاج په ټولګي کې د نورو هلکانو سره د کرکټ باره کې خبرې پیل کړې. او غوښتل یې تکړه لوبغاړي راټول کړي. همدا کرکټ لوبغاړي به د افغان لوبډلې راتلونکې وي.

تاج په ښوونځې کې د ځان په شمول تر شلو هلکان وشمارل. دا ټول هلکان خوار ول خو د فزیکي کارونو له امله غښتلي ښکاریدل. د شلو هلکانو نه یواځې دری انجونې وې، د انجونو مور او پلار دا نه غوښتل چې خپلې لوڼې د کیمپ نږدې ښوونځیو ته ولیږي. زیاتره زده کونکو اسلامي کالي پر تن کول. هلکانو به کمیس پرتوګ اغوسته او انجونو به اوږدې جامې اغوستې.

په ټولګي کې د کرکټ وړ کسانو باندې نظر واچوه خو داسې څوک ولیده چې توقع یې نه درلوده. دا رییس وو، چې د ټولګي په بل سر کې ناست وو. تاج او کریم دواړو هغه نه وو لیدلې. کېدای شي هغوی د افغانستان کرکټ لوبډلې خیالونو کې ډیر ډوب تللي ول. تاج غوښتل چې د رییس پام ځانته راواړوي. هغې ورته لاسونه خوځول او لږ پاتې وو چې ورغږ کړي خو بیا وریاد شول چې ښاغلي قریش اوس هم درس ورکوي. تاج غوښتل چې دا ساعت زر پای ته ورسیږي.

ښاغلی قریش د تاج په اشارو پوه شو. هغې ناڅاپه خپل لاسي ساعت ته وکتل او جمله یې نیمایي کې پریښوده.

" اوهو، رییس(تفریح) وخت شو. لږې دمې وروسته به درس بیا پیل کړو."

هیڅوک نه پوهیدل چې رییس(تفریح) څه مانا. هغوی ټول په خپلو ځایونو ناست ول، هغوی فکر کاوه که له خپل ځایه وخوځیږي نو ښاغلی قریش به ورته په غوسه شي. په ټولګي کې چپه چپتیا وه. اخر ښاغلي قریش د رییس په مانا پوه کړل.

"ټول بهر ووځئ! رییس مانا ده تفریح. دې وخت کې تاسو کولای شئ لوبې وکړئ او یا ساعت تیر کړئ."

زده کونکي ډیر خوشاله شول. هغوی په منډه له ټولګي ووتل. ښاغلي قریش غوښتل چې له زده کونکو وړاندې ووځي خو ماشومانو سرعت لکه چې ډیر وو، چې بهر راووته په زوره زوره یې ساه اخیسته. ټول زده کونکي یو ځای شول او هغې ته په انتظار شول.

" کومه لوبه مو په ذهن کې شته؟" ښاغلی قریش وټوخیده.

یو زده کونکي په ساده لهجه وویل، " راځئ بوزکشي وکړو! زما مور او پلار ډیر وخت د بوزکشۍ کیسې کوي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې له شکه چې دا زده کونکی هم له افغانستانه راغلی مهاجر دی. بوزکشي د افغانستان ملي لوبه ده او ډېره خطرناکه لوبه هم ده. تر نن ورځې هم ټول افغانان دا لوبه خوښوي.

بوزکشي یانې د اوزې کشول. په دې لوبه کې د لوبې برابرونکي یوه مړه اوزه یا خوسې او یا یوه ګډه د دایرې په منځ کې ږدي. په دې کې دوه ډلې وي چې په اسونو ناست وي او هر یو کوښښ کوي چې دا مړ شې د خپل ګول خط پورې ورسوي. هر یو کولای شي چې خپل سیال په سوک یا لغته ووهي او یا یې د اس نه ښکته راوغورځوي، بس لوبه ګټل دي.

ښاغلي قریش ته د بوزکشۍ لغت نا اشنا ښکارېده. د هغې مخ سپین وتښتېد. هغه نه پوهیده چې د بوزکشۍ وحشي لوبه څنګه زده کونکو ته تشریح کړي.

" نا، مونږ بوزکشي نه شو کولای"

" ولې یې نه شو کولای." یو زده کونکي شکایت وکړ.

ښاغلي قریش دا بحث ختمول غوښتل، " ځکه هغه لوبه ډېره ګرانه ده، مونږ یې نه شو کولای. هغې دپاره ډېر تمرین ته اړتیا ده. او مونږ سره کوم آس یا بل ځناور هم نشته چې هغه لوبه پرې وکړو. آیا بل چا ذهن کې کومه ښه لوبه شته؟"

"کرکټ به وکړو!" ناڅاپه تاج وویل. ټولو هغې ته وکتل.

د ښاغلي قریش غږ لږ نرم شو. " کرکټ ډېر ښه دی. هر څوک یې کچه ګړۍ کې کوي."

تاج خپل لاس جوړ کړې بیټ ټولو ته وښوده." او زه ډاډه یم چې کرکټ به د افغانستان راتلونکی وي."

ټولو هلکانو د کرکټ باره کې اوریدلي ول ځکه د پاکستان ۱۹۹۲ نړیوال جام ګټل دلته په کچه ګړۍ کې هم ولمانځل شو. خو هیڅوک نه پوهیدل چې دا لوبه څنګه کیږي. هغه څوک چې په کرکټ نه پوهیدل تاج ورته په ډېر ماهرانه انداز د کرکټ لوبې باره کې وویل.

" دوه ډلې به جوړې کړو. لومړۍ ډله به توپ وهنه کوي او دویمه ډله به توپ نیونه کوي او د توپ نیونې ډلې نه به یو کس بالینګ کوي."

" بالینګ څه مانا؟" یو زده کونکي پوښتنه وکړه.

"بالینګ مانا دا چې یو کس به توپ لاس کې ونیسي او په خپل ټول زور به یې د توپ وهونکي په لور وغورځوي. توپ اچونکی به هڅه کوي چې توپ وهونکی وسوځوي. او توپ وهونکی به هڅه کوي چې توپ ووهي."

" واه! دا خو به ډېر خوند وکړي" یو بل زده کونکي وویل.

کله چې تاج ټول پوه کړل نو کریم ورمخکې شو او ټول زده کونکي یې په دوه مساوي ډلو وویشل. تاج د رییس خواته ورغی او په دې تمه ولاړ و چې کومه لوبډله کې به نیول کیږي.

" سهار مو په خیر وروره! زه او کریم نه وو خبر چې تا هم دې ښوونځي کې داخله کړې0 ده." تاج دا وویل او هغې سره یې سترې مشي وکړه.

رییس ځواب ورکړ،" هو، زما مور او پلار ماته ویل چې نور باید درسونو ته پاملرنه وکړم. هغوی ویل کرکټ هسې فضول کار دی."

" زمونږ مور او پلار هم داسې وویل."

" خو زه غواړم چې کرکټ وکړم" رییس ورزیاته کړه.

" ښه، زه غواړم د افغانستان ملي کرکټ لوبډله جوړه کړم. کریم راسره یوځای شوی او زه د نورو تکړه لوبغاړو په لټه کې یم تر څو لوبډله بشپړه کړم. آیا ته راسره یې؟" تاج وړاندیز وکړ.

" بالکل، زه هم پکې یم! ته او کریم زما ورونه یاست. خو د پیسو پرته به څنګه تمرین کوو؟ مونږ سره خو لا سم بیټ او توپ هم نشته،" رییس وویل.

تاج په دې فکر کې شو چې لوبډلې لپاره پیسې له کومه پیدا کړي. هغې سره لا ددې پوښتنې ځواب نه وو. خو دا ښکاره ده چې لوبغاړي به یوه لاره راوباسي. وړاندې تر دې چې تاج، رییس ته څه ووايي، کریم پرې راچغه کړه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

" ای کل سری تاج او وچ رییسه! تاسو به ټوله ورځ خبرې کوئ او که کرکټ به هم کوئ؟ مونږ خو وخته لوبډلې جوړې کړې دي."

تاج او رییس هڅه وکړه چې د کریم په ټوکه وخاندي. د هغې ټوکې به کله کله خرابې وې. دواړه ورغلل تر څو لوبه کې ګډون وکړي.

لس هلکان توپ نیونې ته خپاره کړای شول او په نوبت به توپ اچونې ته راتلل.

نور لس هلکان به په نوبت توپ وهنې ته راوتل. دا خو سمه لوبه نه وه خو بیا هم ماشومانو ځینې خوند اخسته. تفریح هم په ختمیدو شوه. تاج، کریم او رییس خوشاله ول ځکه د کرکټ تمرین لپاره یې یو بل وخت هم پیدا کړ. په هر تفریح کې کرکټ کول د ټولو عادت وګرځید. ښاغلي قریش هم غوښتل چې هلکان د تفریح وخت کې کرکټ وکړي. خو بیا هم د درس په وخت کې جدي وو.

یوه ورځ کریم د تاج لاسي جوړ شوی بیټ په لاس کې نیولی او ټولګي کې ناست و. هغې د شپږیزې په څیر بیټ تاو کړ، ښاغلي قریش ورته پام شو، هغې پریکړه وکړه چې کریم به د ټولو ټولګیوالو مخې ته پوهوي،

" کریمه! ته غوږ یې؟"

" هو، هو. زه ټول درس ته غوږ وم" کریم دروغ وویل.

" په اردو کې د کتاب مانا څه ده؟" ښاغلي قریش ورته چیلینج ورکړ.

کریم کوښښ وکړ وړاندې تر دې چې د ښاغلي قریش غوسې ته مخامخ شي، حالات لږ نرم کړي." کتاب د کرکټ غونډې غړ لري"

" ما پوښتنه وکړه چې کتاب ته په اردو کې څه وایي؟" ښاغلی قریش بې صبره شو.

" خبر نه یم، ښوونکیه!"

ښاغلی قریش د کریم په لور وروان شو. ټولو زده کونکو ښوونکي ته او کله کریم ته کتل. کریم نه پوهیده چې اوس به څه کیږي. ښاغلی قریش

ورتېږ شو او په مخ یې کلکه څپېړه ووهه. د څپېړې انګازې ټول زده کونکي وډار کړل.

" زما په اردو ساعت کې به بیټ سره لوبې نه کوې! پوه شوې؟" ښاغلي قریش پرې چغې وهلې.

" هو ښوونکیه پوه شوم." د کریم اوښکې په مخ روانی شوې او ژړل یې. هیڅا باور نه کاوه چې د کریم غونډې غښتلې هلک ژاړي. تاج او رییس په خپل نږدې ملګري زړه سوځیده. هغوی غوښتل چې کریم سره مرسته وکړي خو د ښاغلي قریش له ویرې ددې جرات په دوی کې نه و.

ښاغلي قریش ټولګې ته مخ کړ او ورته وویل،" او همداسې به ټولو سره کیږي، کله چې زه درس ورکوم نو زما خبرې به هیڅوک نه ګډوډوي."

هیڅ زده کونکي ښاغلي قریش ته په سترګو کې نه کتل. هغه اوس په سمه مانا د هغوی لپاره بلا شو. له دې وروسته هیڅ کوم زده کونکي د هغې په ساعت کې خبرې ونه کړې. تاج خپل د ښوونځې څخه بهر د افغان کرکټ لوبډلې لپاره د لوبغاړو په لټه کې وو.

لمړی یې د رییس پوښتنې باره کې فکر کاوه چې پیسی به له کومه کوي. رییس هم ریښتیا ویل. لومړی خو باید کرکټ ته سم سامان پیدا کړي. که چیرته لاسي جوړ شوي بیټ او ټوټو توپ سره لاړ شي نو خلک به ورپسې خاندي. تاج به د ښوونځي او کار تر منځ ډیر لږ وخت هم بې ځایه نه تیروه او په دې هڅه کې وو چې څنګه لوبډلې لپاره اسباب برابر کړي.

تاج ټوله کچه ګړۍ او پیښور ښار د سپانسر لپاره ولټول تر څو د کرکټ لوبډلې جوړولو کې ورسره مرسته وکړي. هغه صرف ۱۴ کلن وو نو کوم ملاتړي یې هم نه شو پیدا کولی. په پیښور ښار کې تاج د داخلي کرکټ لیګ ته ورغی او دا په ریښتیا هم یوه غټه معامله وه. دې لیګ به تکړه لوبغاړي له ځان سره یو ځای او خپله لوبډله کې به یې لوبول. هر یو لوبډلې به پیښور شاوخوا سیمې استازیتوب کاوه. او بیا به دې کلبونو په خپل منځو کې لوبې کولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له څه فکر وروسته تاج فکر وکړ چې د پېښور کرکټ لیګ کې یو لوبډله جوړه کړي چې دا د افغان مهاجرینو استازیتوب کوي او نوم یې ورته د افغان کرکټ کلب کېښود. د افغان کرکټ کلب کې تر اوسه یواځې درې کسان ول، تاج، کریم او رییس. تاج نورو اته افغان لوبغاړو ته اړتیا درلوده تر څو یوه بشپړه لوبډله جوړه کړي. د کافي تجربې وروسته کولای شي افغان کرکټ کلب د ټول افغانستان استازیتوب وکړي.

که څه هم اته کسان برابرول دومره ګرانه خبره نه وه خو بیا هم تاج سره هیڅ کومه مرسته نه وه. زیاتره کورنیو به خپل بچو باندې د درس پر ځای کرکټ ته زړه نه ښه کاوه. تاج د کچه ګړۍ کیمپ خیمه په خیمه وګرځید. هغې به په لیواله لهجه د هغوی مور او پلار سره خبرې کولې او ویل به یې،

" زه د افغان کرکټ کلب جوړوم. مونږ به پېښور کرکټ لیګ کې ډېر تمریني لوبې وکړو. او بیا وروسته به وتوانیږو چې د افغانستان کرکټ ملي لوبډله جوړه کړو. که چیرته ستاسو ځوی غواړي غوره لوبغاړی شي او خپل هېواد ته ویاړ راوړي نو باید زمونږ افغان کرکټ لوبډله کې ګډون وکړي."

مشرانو به په ارامه لهجه هغې ته ځواب ورکاوه،

" دا لوبډله هیڅ کوم راتلونکی نه لري. خپله لیونۍ نظریه دلته مه خپروه که نا پښېمانه به شې."

تاج د هغوی اخطارونو کیسه کې نه و. کله چې یې کچه ګړۍ کې لوبغاړي پیدا نه کړل نو بیا شمشتو کیمپ ته لاړ. شمشتو هم په پاکستان کې د افغان مهاجرینو لپاره یو کیمپ و چې تر ۵۰۰۰۰ افغانانو پکې اوسیدل.

دا کیمپ د پېښور نه په یو ساعت مزل کې لرې پروت دی. د لرې څخه دا کیمپ د یوې خیرنې کمپلې په څېر ښکاریده. دلته هم د کچه ګړۍ په څېر خیرنې خیمې وهل شوې وې. دا لکه پخوانۍ زمانې مونږ ته رایادوی. د شمشتو مهاجرین هم د افغانستان جګړو څخه د خپل ځان د خوندیتوب او یو څه هیلې سره دلته راغلي ول.

عبدالحق همداسې یو سړی و. د څلور لوڼو او یو ځوی پلار و. له دې وړاندې د افغانستان شمالي برخه مزار شریف کې اوسیده. هغه د ټیکسي چلونکې او میرمن یې په یوه ښوونځي کې کار کاوه. کله چې په ۱۹۹۰ کال کې طالبان د ببرک کارمل حکومت ړنګ او قدرت یې په لاس کې واخیست، نو طالبانو انجونې هم ښوونځي ته نه پرېښودې. په څو اونیو کې د عبدالحق ژوند سر چپه شو. په یوه چاودنه کې یې یوه سترګه له لاسه ورکړه، میرمن یې خپله دنده له لاسه ورکړه، او طالبانو ورته لوڼې ښوونځي ته نه پرېښودې. عبدالحق غوښتل چې خپل ټاټوبي کې پاتې شي. هغه پوهیده چې مهاجرینو په څیر ژوند کول څومره ستونزمن دي. له بده مرغه طالبانو د هغوی قانون نه منلو په تړاو څو انجونې وتښتولې او دا خبر ټول مزارشریف کې خپور شو. عبدالحق ته بله لاره نه وه، خپل ټاټوبی یې پرېښود او د پاکستان په شمشتو کیمپ کې یې واړول. هغې یواځې دا غوښتل چې بچیان یې خوندي پاتې شي که هغه خپل کور پرېښودل هم وي. عبدالحق هم نه غوښتل خپل ځوی کرکټ لوبې ته پرېږدي. هغې یو ځوی درلود او د هغې کورنۍ نیکمرغه وه چې تر اوسه یو ځای دي. تاج ډېره هڅه کوله چې خلک قانع کړي او افغان کرکټ کلب سره یوځای شي. په شمشتو کیمپ کې هم خلکو ونه منله. ډېر زر په ټول شمشتو او کچه ګړۍ کې دا خبره خپره شوه چې یو لنډ چاغ سړی غواړي د هغې افغان کرکټ کلب کې ورسره یوځای شي او په راتلونکي کې د افغانستان ملي لوبډلې استازیتوب وکړي.

هاغه خلکو کچه ګړۍ کې د تاج کور مالوم کړ. ډېر ناراضه پلاران دلته راغلي ول، د هغې پلار او ټولې کورنۍ ته یې اخطارونه ورکړي ول.

" زمونږ بچو ته د کرکټ یا بل څه مه وایه. دوی خپل وخت په بې مانا شیانو تیروي."

د تاج او کریم مور خوشاله نه ښکاریده،

" ما او پلار دې تاسو دواړو ته وویل چې نور کرکټ مه کوئ. خپل درسونو، کار او راتلونکي باندې فکر وکړئ،"

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاج وویل،" زه پوهیږم. دا زما غلطي وه. ما یوه لوبډله جوړوله. ما کریم او نورو هلکانو ته وویل چې ما سره په دې لوبډله کې یو ځای شئ.

" بیا داسې مه کوه. دا زمونږ لپاره شرم دی."

تاج ډیره هڅه وکړه چې هغې ته ووایي چې کرکټ څومره مهم دی خو ګټه یې ونکړه. هغې فکر کاوه چې افغانان به دا نظریه خوښه کړي، خو بیا هم د پاکستان غونډې په کرکټ لیوني هېواد کې پراته او خپله لوبډله نه جوړوي. هغوی نه پوهیدل چې یو خارجي لوبه څنګه د افغانستان راتلونکی بدلولای شي. تاج، کریم او رییس خپل ځانونه ناڅرګند دهلیز کې لا ژور ولیدل. تاج هم د افغانستان ملې لوبډلې جوړولو نظریې باندې شکي شو. ټولو مشرانو هغه ډار کړی وو.

هماغسې لکه کله چې یو توپ وهونکی ګوري چې یو توپ په ډیر سرعت ددې په خوا راروان او څه به کوي، تاج او د هغې ملګرو باید د مشرانو ویره له مغزو ویستلې وه، په خپل دریځ کلک ولاړ وای او د افغان کرکټ لوبډلې خوب یې ژوندی ساتلی وو. د ناکامیدو چانسونه ډیر زیات شوي ول. هغوی به څه کوي؟

۵

د طالبانو حقیقت

تاج یوه بیړنۍ غونډه راوغوښته. هغې هیڅکله کریم او رییس سره غونډه نه وه کړې. هغوی چې به کله هم یوځای ول نو ساعت به یې تیروه. تاج غوښتل چې پوه شي چې ایا د هغې ملګري هم د افغانستان کرکټ لوبډلې باره کې هم داسې فکر کوي لکه هغه یې چې کوي.

د تفریح په وخت کې درې واړه یو ځای شول. تاج په خپله خوښه د پاکستاني دولتي ښوونځي تر څنګ ځای غوره کړی وو. هغه پوهیده که دې ځای کې غونډه راوبلي نو مور او پلار به پرې شکي نه شي.

" ایا مونږ دلته د ښایست سیالي لپاره رابلل شوي یو؟" کریم رارسیدو سره وویل.

" د ښایست سیالۍ لپاره یواځې ښایسته خلک رابلل کیږي." تاج ورته غاښ ماتونکی ځواب ورکړ.

کریم داسې اکټ کاوه لکه تاج یې چې احساسات ټپي کړي وي. هغې تندې تریو کړ."خو زه هم ښایسته یم."

" ته ښایسته یې...خو وړوکی او کمزوری هلک یې." تاج ورته وویل. هغه پوهیده چې کریم به د خپل بدن غټوالي دفاع کوي.

" ته خبرې کوې، لنډیه!" کریم بیرته پرې خوله خلاصه کړه.

تاج مسک شو، " ارامه ووسه! ټوکې کوم."

رییس هم په چټکۍ هغه ځای ته ځان راورسوه چیرته چې ورته کریم او تاج انتظار کاوه." بښنه غواړم تاسو انتظار وکړ. ایا غونډه مو پیل کړې؟"

" نا، اوس یې شروع کوو." تاج ورته وویل. هغه د غونډې باره کې جدي وو. کریم او رییس یې خبرو ته غوږ شول، تاج نیغ ستونزه رامنځته کړه."

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورونو! تاسې مې ځکه دلته راغوښتي یاست چې دلته د افغان کرکټ لوبډلې باره کې خبرې وکړو."

" د کومې ملي لوبډلې باره کې چې دې مونږ ته ویلي ول؟" رییس وپوښتل.

" هو. زه غواړم شروع یې کړم. خو د کیمپ مشران دا نه غواړي چې مونږ لوبډله جوړه کړو" تاج ځواب ورکړ.

" دوی خو د ښاغلي قریش نه هم بد دي." کریم وویل.

رییس او کریم وخندل." ښاغلی قریش ښه سړی دی که ته ورته غوږ ونیسې." رییس ورته وویل.

تاج هیڅ ونه خندل ځکه هغه ډیر جدي ښکاریده." ایا تاسې به بیا هم له مونږ سره یاستئ که چیرته زمونږ مشران مونږ منع کړي؟"

" بالکل" کریم او رییس دواړو ژمنه وکړه.

د تاج لپاره دا ښه خبر وو. هغه لږ ډاډه شو، " سمه ده، نو مونږ باید نور اته افغان لوبغاړي پیدا کړو، د کرکټ اسباب واخلو، او د کرکټ تمرین لپاره ځانګړی وخت بیل کړو.او دا هر څه به په پټه وي"

درې واړو داسې فکر کاوه لکه دوی چې پټ عملیات تر سره کوي. او دا عملیات ټول دې درې واړو پورې اړه لري چې بریالي کوي یې او که نا. په راتلونکو میاشتو کې باید ډیر کار وکړي. هغوی کارونه ووېشل او د بیا راټولیدو پریکړه یې وکړه.

تاج د نوې لوبغاړو پیدا کولو مسولیت په غاړه واخیست. کریم او رییس به د لوبې لپاره سامان اخلي او په راتلونکو دوه اونیو کې به بیا سره غونډه کوي. څنګه چې په پټه دلته راغلي ول همدغه شان بیرته په پټه ښوونځي ته ننوتل.

د ۱۹۹۳ کال په وروستیو کې یې پرته د کچه ګړۍ مشرانو څخه تاج، کریم او رییس د افغان کرکټ کلب جوړ کړ، نوي لوبغاړي لکه حمید حسن، سمیع الله شینواري، محمد نبي، اعظم خان او الله داد نوري یې رایوځای

کړل. دا لمړنی ځل و چې دا هلکان په رسمي ډول کرکټ لوبډله کې شامل شول. دا راز دوی ډیر پټ وساته او د کچه ګړۍ هیڅ کوم کس د افغان کرکټ لوبډلې نوم نه وو اوریدلی. د افغان کرکټ کلب رامنځته شوی وو خو اوس هم د پیسو اړتیا لیدل کېده.

د کرکټ اسباب اخیستلو ته لومړیتوب ورکړل شو. تاج غوښتل چې د کرکټ هر لوبغاړی ځان لپاره کالي او بیټونه واخلي که څه هم هغه پوهیده چې دا به ناشوني وي. کیدای شي که راتلونکي کې دوی کوم سپانسر ولري نو د کرکټ لوبغاړو ته به انعامونه او شخصي بیټونه ورکړي.

کریم او رییس دا وړاندیز کړی وو چې هر څوک د خپل کار پیسو نه یو څه بیلې کړي او ځان لپاره بیټ او نور اسباب واخلي. د کرکټ لپاره پیسی بیلول دا هم امکان لري چې مشران کېدای شي شکي شي او ددې لوبډلې نه خبر شي.

په یوځای دې ټولو هلکانو دومره پیسې جمع کړې چې یو بیټ او یو ټینس توپ پرې واخلي. دواړه شیان یو ډالر قیمت درلود. تاج دواړه شیان د پیښور ښار څخه پیرلي ول. هغې یواځې ځکه تللی وو تر څو پرې خلک پوه نه شي. توپ دومره معیاري نه و خو بیا هم د ټوټو توپ څخه ډیر غوره وو. اوس د افغان کرکټ کلب یو توپ او یو بیټ هم لري او لوبډلې ته په رسمي توګه د پیښور کرکټ لیګ کې د ګډون اجازه ورکړل شوه.

ټول لیګ لوبې به په زړو ټینس توپونو کېدې، د کرکټ په میدان کې هیڅ واښه نه لیدل کیدل. او منځنی پیچ هم د کانکریټ څخه جوړ وو. د پیښور لیګ لوبو پر مهال به د افغان کرکټ لیګ لوبغاړي به یا هم د ښوونځي څخه پټېدل او یا به د کار څخه په وخت راوتل. که ددوی مشران له دوی څخه خبر شوي ول نو کیدای شي ډیر عصباني سلوک یې ورسره کړی وای. هغوی خو کرکټ هېر کړی وو. خو له نیکه مرغه هغوی تر ډیره خبر نه شول.

د افغان کرکټ کلب لومړنۍ څو لوبې ډیرې خواشینونکې وی ځکه دا لوبغاړي د کانکریټ پیچ سره عادت نه ول. تاج او الله داد نوري یو بل سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړ نه ول که څه هم دوی دواړه په یوه لوبډله کې لوبیدل. د دوی ترمنځ د مخالفت پیل وو.

الله داد نوري اوږد او نری وو. هغې د قد په څېر اوږد مخ هم درلود. د افغان کرکټ کلب ټول لوبغاړي په دې خبر ول چې الله داد نوري ځان غوښتونکی عادت لري. هغه یو اتثنایي لوبغاړی و او عمر یې هم ۱۶ کاله وو. هغې هم د لوبی سره ډیره مینه لرله خو د تاج هومره نه وه. الله داد نوري په ځان ډاډه وو چې یو ښه لوبډلمشر جوړیدای شي. او تاج هیڅکله نه غوښتل چې د خپلې قیمتي لوبډلې واګې د هغه په لاس کې ورکړي.

تاج او الله داد به د ټیم ښه والي لپاره یو بل سره بحثونه کول. د افغان کرکټ کلب د پخوا څخه ډیر ښه شوی وو. هر چا ډیری تیروتنې کولې. خو تاج به تل دوی هڅول. د هغې په نظر ریښتوني ګټونکي هغه دي چې په تمرین سره خپلې تیروتنې اصلاح کړي. په راتلونکو دوه کلونو کې حیرانونکی بدلون راغی. ټولو لوبغاړو ډیره تجربه ترلاسه کړه. د افغان کرکټ کلب مخ په ښه کېدو وو. د پیښور ښار اړوند سیمو څخه لوبې لپاره وغوښتل شول، د ښه کېدو سره سره یې مشهورتیا هم خپلوله.

دا به ډیره لري نه وي چې د هغوی مشران د لوبډلې باره کې خبر شي. د ۱۹۹۵ کال د مې په میاشت کې ټول خبر شول ځکه د ټورنمنټ په لوبو کې تر پایلوبې ورسیدل. په دې سیالیو کې د پاکستان شمال لودیځ سیمو څخه ډیرو لوبډلو برخه اخیستې وه. هر چا به د ټورنمنټ ګټلو لاپې وهلې. تاج، کریم او رییس او د لوبډلې نورو لوبغاړو به په ویره دا لوبې کولې ځکه د دوی مور او پلار دوی د کرکټ کولو څخه منع کړي ول چې خپل وخت هسې مه ضایع کوئ. او دې هلکانو په هم شکایت نه کوو چې ولې د کورنیو له خوا دې لوبې ته نه پریښودل کیږي.

کله چې مشران خبر شول چې دوی پایلوبې ته رسیدلي نو ډیر خوشاله ول. د اعظم خان پلار د لوبډلې ستایلو باندې نه مړیده.

"مبارک مبارک! زه پر تاسو ویاړم،" هغې به ټولو لوبغاړو ته ویل.

او بیا د پایلوبې ورځ هم راورسیده. د اعظم پلار د لوبډلې ټول لوبغاړي میدان ته په خپل موټر کې ورسول.

" میدان ته باید د مسلکي لوبغاړو په څېر لاړ شئ." د اعظم خان پلار ویل.

د اعظم کورنۍ په کچه ګړۍ کې د یو څو کورنیو د جملې څخه وه چې یو موټر یې درلود. د هغې پلار ډیری پیسې ګټلې. د افغان کرکټ کلب لوبغاړي په موټر کې سپاره شول. دا ددوی لمړنی ځل وو چې کرکټ میدان ته په موټر کې وړل کیږي.

د هغوی لپاره یو بل حیرانونکی شی دا وو چې کله میدان ته ورسیدل نو ټولو ننداره چیانو یې انتظار کاوه. د کچه ګړۍ او شمشتو کیمپ نه په سلګونه افغانان د خپلې لوبډلې ملاتړ لپاره میدان ته راغلي ول. هغوی ورته په میدان کې ولاړ ول. تاج، رییس او کریم هیڅ باور نه راتلو چې دومره مینه وال به دلته راځي. هغوی باید سمه لوبه وکړي تر څو ننداره چیان متاثره کړي. کله چې لوبغاړو په خړ میدان کې ځانونه ګرمول نو تاج به هر یو په شا ټپوه او نصیحت به یې ورته کاوه.

" متمرکزه اووسه، دا زمونږ لپاره موقع ده چې خپلې وړتیاوې او مهارتونه خلکو ته وښایو. زه ډاډه یم چې دا خلک به زمونږ لوبه خوښه کړي. هیڅ کوم فشار نشته."

الله داد ریشخندي انداز کې وویل،" فشار څنګه نشته. ته هیله من اووسه چې مونږ یې ګټو. او که نا دا به ستا قصور وي چې مونږ نه دې کم عقلان جوړ کړي ول."

تاج ورسره خبره اوږده نکړه. هغې باید ضروري کارونه کړي وای. د افغان کرکټ کلب په لومړي ځل داسې چیلینج سره مخ شوی دی. که الله داد وي که نه وي تاج کولای شي چې دا لوبه وګټي. پایلوبه د افغان کرکټ کلب او د پاکستانی تکړه لوبډلې سره وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبغاړي میدان کې خپاره شول. افغان مینه والو شپیلي او چکچکې وهلې.

" زنده باد افغانستان!"

کریم او رییس لومړني توپ وهونکي ول چې میدان ته راووتل. دوی په لوبډله کې تر ټولو غوره لوبغاړي ول او تاج په دې هم پوهیده چې هغوی به ښه لوبه وکړي. دا یو ښه انتخاب وو. دواړه کریم او رییس وځلیدل.

د لوبې په لومړي توپ رییس شپږیزه ووهله. افغانان مینه والو د خوشالۍ نه ټوپونه وهل.

" رییس! یوه بله شپږیزه ووهه!" خلکو ورته چغې وهلې. کریم، ته وکتل او ویې خندل.

" بس همدا دې زور وو چې توپ دې دلته ورسوه؟"

" دا خو هسې تمرین وو، بله ددې نه هم لرې وهم" رییس ډاډ ورکړ.

ورپسې توپ پسې په ریښتیا هم د زړه د خلاصه تاو شو او توپ یې د ننداره چیانو منځ ته وغورځاوه. د لوبې لیدو څخه ټولو خوند اخسته.

"رییسه! که بله شپږیزه دې ووهله نو زما لخوا یو بسکټ انعام شو." کریم ورته په تیز غږ وویل.

پاکستاني لوبغاړي حیران ول چې دوی لوبه څومره اسانه اخیسته.

" دا نرۍ هلک ترینه وسوځوئ" هغوی به یو بل ته ویل.

که پاکستاني توپ اچونکو به هر رنګه توپ اچوه خو کریم او رییس پرې نه سوځیدل. د لومړي پړاو تر پایه دواړه لوبغاړي ونه سوځیدل. د افغان کرکټ کلب پاکستاني لوبډلې ته د ۱۶۷ منډو هدف وټاکه. یواځې رییس ۱۱۴ منډې جوړې کړې. هغې په یواځې ۱۲ اورونو کې ۱۳ شپږیزې او ۱۲ څلوریزې ووهلې.

پاکستاني لوبغاړو نه غوښتل چې دا لوبه افغانان وګټي. په دویم پړاو کې هغوی هم یو څو شپږیزې ووهلې. که څه هم هغوی د شپږیزو کوښښ کاوه

خو زیاتره یې کیچ سوځیدل. او پایله کې افغان کرکټ کلب پاکستاني لوبډلې ته ماتې ورکړه. رییس پکې د لوبې غوره لوبغاړی وټاکل شو.

" افغانستان. افغانستان. افغانستان!" افغان مینه والو همدا چغې وهلې.

تاج په ژړا شو او الله داد هم نږدې وو چې وژاړي. هغوی هیڅ باور نه راتلو چې هغوی د ټورنمنټ ګټونکي دي. ټولو افغان مینه والو داسې چغې وهلې چې ټول میدان یې په سر اخیستی وو. کریم، او رییس، تاج ته ورغاړه وتل.

"مونږ وګټله!" کریم ورته مبارکي ورکوله. تاج ویل قسم دی که په دې هر څه مې باور راتلو. هغه لکه بت ولاړ وو. د هغې مخې ته لوبغاړو یو بل ته لاسونه ورکول.

الله داد هم راغی او تاج ته یې لاس ورکړ.

" په قسمت مو وګټله خو داسې به بیا ونه شي. نن دې ښه مشري وکړه. تا دې افغانانو ته ویاړ راوړ." الله داد ومنله.

تاج خپل سر وخوځاوه،" نا، مونږ په ګډه   افغانانو ته ویاړ راوړ! مونږ دوی ته وښودله چې مونږ کرکټ کې څومره تکړه یو،"

الله داد پرته د نور څه ویلو روان شو. دا ښکاره وه چې هغه او تاج هیڅکله ملګري کېدای نشي. په هر حال تاج د الله داد خواخوږۍ څخه خوښ شو که څه هم دا ډېر موداباانه نه و خو د هغې نه داسې کار کېدل هم غټه خبره وه.

له دی وروسته افغان لوبغاړي په شیبو کې اوسیدل. په دې فکر کې هم نه ول چې مشران به یې څه وایي، او هیڅا ورسره مرسته نه وه کړې او څنګه په پټه دوی تمرینونه کړي ول. دې ګټې دوی په دې پوه کړل چې ددوی قربانۍ بې ځایه نه وې. افغان کرکټ کلب ته د ټورنمنټ ګټلو په ویاړ یو څه پیسې هم ورکړل شوې. دوی به وکولای شي چې د لوبډلې لپاره نور بیټونه او ټینس توپونه وپیري.

کله چې هر څه ختم شول، افغان لوبغاړي یو ځل بیا د اعظم خان په موټر کې کیناستل. د اعظم پلار هغوی تر کوره ورسول. افغان ننداره چیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبغاړو سره په ګډا تر کیمپ راغلل او تاج ورسره هم د موټر د سر نه ګډا کوله.کله چې ګټونکې لوبډله کچه ګړۍ ته راورسیده نو سلګونه نور افغان مهاجرین ترې هم راچاپیر شول. دا لوبغاړي ناڅاپه ستوري شول. کله چې رییس د موټر نه ښکته شو نو مهاجر ترې راچاپیر شول او چغې یې وهلې،" سچن ټینډولکردی! ډیر ښه!"

سچن ټینډولکر د هندوستان لوبډلې غوره لوبغاړی وو چې په تاریخ کې یې ساری نه درلود. هغه یواځینی لوبغاړی وو چې په نړیوالو لوبو کې یې ۳۰۰۰۰ منډې جوړې کړې وې او رییس هم ۱۱۴ منډو جوړولو سره مهاجرینو ته دا وروښوده چې هغه هم د سچن ټینډولکر نه کم نه دی.

تاج، کریم او الله داد نوري هم تکړه لوبغاړي وستایل شول. د افغان کرکټ کلب ملاتړي پیدا کړل، هغه ملاتړي چې د لوبډلې په جوړولو کې ورسره مخالف ول.

کله چې تاج او کریم د شپې ناوخته کور ته ورسیدل نو مور ورته هم د لوبې بریا مبارکي ورکړه. تاج او کریم هم حیران ول ځکه یو کال وړاندې یې سخت مخالفت ښودلی وو. کیدای شي هغې داسې فرض کوله چې هغه هم د افغان کرکټ کلب مینه واله ده ځکه د کیمپ ټولو مهاجرو د کرکټ صفتونه کول،

" بریا مو مبارک شه!زه لوبې ته درغلې وم. تاسو دواړه ښه لوبغاړي یاست" هغې زامنو ته وویل.

" مننه، مورې!" تاج ځواب ورکړ.

"کله چې زه خبره شوم چې ستاسو لوبډله تر پایلوبې رسیدلې، نو ما ویل چې تاسو ته به ستاسو د سرغړونې جزا درکوم. کله چې ما ولیدل چې تاسو د کیمپ ټول افغانان خوشاله کړل. نو ما پریکړه کړې چې تاسې ته لوبې کولو اجازه درکړم."

نږدی وو چې تاج بیا په ژړا شي. له دې وړاندې هغه هیڅ احساساتي سړی نه وو خو دا ورځ اڅتثنا وه. هغې نن د کرکټ دوه معجزې وکتلې.

لومړی دا چې د افغان کرکټ کلب پایلوبه وګټله او دویمه دا چې مور یې د کرکټ کولو لپاره دوی وهڅول. کریم د مرغۍ په څېر دواړه لاسونه ښکته پورته کول،

" زه ازاد شوم!!!"هغې چغې وهلې.

مور یې تندی تریو کړ،" ته ازاد نه یې...ته اوس هم ستونزه کې یې.ښاغلي قریش دې پلار ته ویلي چې تاسو په دې اخره کې ډیر ښوونځې ته نه ځئ، دا ولې؟"

تاج نن ډیر خوشاله وو نو هغې پریکړه وکړه چې هر څه به ریښتیا وایې.

" د افغان کرکټ کلب د پېښور په کرکټ لیګ کې دی. او ډیرې لوبې به د ښوونځې ساعتونو په وخت کې وې. که چیرته مونږ یو څو ورځې صنفونه ول پریښې نو ننني بریا به مو نه وه په برخه شوی."

مور یې خوابدې شوه،" ما خو تاسو ته د کرکټ کولو اجازه درکړه، نور نو څه غواړئ؟ تاسې باید ددې لپاره ښوونځې پرینږدئ. زه ډیره خوشاله یم چې تاسو نن لوبه وګټله خو تاسې باید په دې پوه شئ چې تعلیم لومړی راځي. ما تاسو ته څو څو ځله ویلي. افغانستان کې د کرکټ راتلونکی نشته. که چیرته تاسو بیا د کرکټ لپاره ښوونځې پریښود نو ستاسې د کرکټ شیان به درنه واخلم او ستاسو لیګ سره به اړیکه ونیسم او تاسې به د لیګ نه بهر کړم."

تاج او کریم ته د حالاتو جدیت اندازه ولګیده. هغوی ډیر حیران ول چې مور یې د مبارکۍ نه دومره زر غوسې حالت ته څنګه راغله. خو بیا هم دوی په دې پوه شوي ول چې د کرکټ موضوع څومره حساسه ده،

" مورې، بالکل مونږ به بیا د کرکټ لپاره ښوونځې پرینږدو. مونږ پوهیږو چې تعلیم ډیر مهم دی." تاج ډاډ ورکړ.

" همداسې؟" کریم وپوښتل.

"هو همداسې به کوو. او مونږ ډیر خوښ یو چې د نن نه وروسته مونږ کرکټ کولو ته پرېږدې." تاج ورزیاته کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاج ډېر زر د مور غوسه راقابو کړه، هغې هم دا موضوع پرېښوده،

" سمه ده. تاسو وږي یاست؟ تاسو خو نن غټ کار کړی، ټورنمنټ مو ګټلی! ما تاسو لپاره د ملګري ملتونو خیمې څخه بسکټونه راوړي."

بسکټ ترلاسه کول هم څه اسانه کار نه وو.تاج او کریم به په دوه دقیقو کې دا بسکټ ختمول او د خوړلو وروسته به د معدې دردونه پیدا شول.

"نا، زه وږی نه یم، ماته خوب راغلی." تاج وویل.

" بسکټ د سبا لپاره وساته! زه به یې ښوونځي کې وخورم. ماته به کرکټ وخت کې ډېر قوت راکړي." کریم غږ وکړ.

" زه به یې درته وساتم. ځئ ویده شئ. ښه شپه زما خوږو،" مور یې وویل.

" ښه شپه تاسو ته هم" تاج او کریم ځواب ورکړ.

کله چې دواړه هلکان د خوب لپاره په خیمو کې ننوتل نو کریم تاج ته ورو وویل." تا ولې مور ته وویل چې مونږ به ښوونځي ته ځو؟"

تاج هاخوا دیخوا وکتل تر څو وګوري چې مور یې نږدې نشته. " ځکه چې هغې ته ډاډ ورکړو چې مونږ د هغې خبره منو! که داسې ونه کړو نو زمونږ اسباب به رانه واخلي او د افغان ملي کرکټ لوبډلې خوب به مو په اوبو لاهو شي. او د اسبابو او لوبډلې پرته مونږ نړیوال جام نه شو ګټلای."

" ته بیخي سم وای...او ډېر هوښیار یې" کریم هغه وستایه.

" هو زه پوهېږم. اوس ویده شه. سبا به ښوونځي ته هم ځو او کرکټ تمرین به هم کوو."

" اول درته یوه بله خبره وکړم؟" کریم وپوښتل.

" زه خو دې مشر ورور یم. هر څه ویلای شې. ،" تاج ورته وویل

"ښه، زه په پوره ډاډه ویلای شم چې مونږ نړیوال جام ګټلی شو او په ځانګړی توګه که چیرته ته د افغان ملي لوبډلې مشري وکړې." کریم داسې انګیرله.

تاج د خپل صفت په اوریدو ډېر خوشاله وو. " مننه، دا خو د تکړه لوبغاړو برکت وو. نن تا او رییس ډېره ښه لوبه وکړه. که چیرته مونږ همداسې تمرینونه کوو، مونږ به ډېر افغانان خوشاله کړو"

" هو. مونږ به زیات زحمت وباسو. ښه شپه وروره!"

" ښه شپه کریمه!"

د ویده کیدو نه وروسته تاج د تیرې ورځې باره کې فکر کاوه. په کچه ګړی کې افغانانو د کرکټ ملاتړ شروع کړ. ددوی په مور کې هم بدلون راغلی وو.

د راتلونکو دری میاشتو پورې د کیمپ مهاجرینو د افغان کرکټ کلب باره کې خبرې کولې. د کرکټ مینه وال زیاتیدل او د ټورنمنټ لوبې ګټلو الله داد هم په دې ډاډه کړ چې د افغان ملي لوبډله باید جوړه شي. هغه پوهیده چې تاج همدا غواړي چې لمړې د افغان کرکټ کلب په نوم تجربه پیدا کړي او بیا د افغان ملي کرکټ لوبډله جوړه کړي. خو دا یې په کیسه کې نه وو. الله داد په دې ډاډه وو چې هغه د تاج نه ښه مشري کولای شي.

د افغان کرکټ کلب دا ثابته کړه چې هغوی د بریالیتوب لپاره ښه وړتیا لري. د الله داد دې ته خیال وو. تاج د ویلو پرته الله داد د افغانستان المپیک کمیټې ته چې په کابل کې موقیعت لري یو لیک واستوه. د افغانستان المپیک کمیټه د ملي لوبډلو جوړولو او د لوبغاړو سره د مرستې مسولیت لري. هره لوبه رسمي کولو وړاندې باید د المپیک کمیټه کې د ملي لوبډلې په څېر راجستر شي.

الله داد وړاندیز وکړ چې د افغان کرکټ ملي لوبډله راجستر کړي. د افغانستان المپیک کمیټه د کرکټ ملي کولو ته ډېر خوشاله شول ځکه له دې وړاندې افغانستان ملي کرکټ لوبډله نه درلوده. د المپیک غړو ډېر زر د الله داد وړاندیز ومانه. د ۱۹۹۵ کال په نیمایي کې هغه د کرکټ ملي لوبډلې مسول وټاکل شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې تاج خبر شو چې الله داد داسې کار کړی، هغه خپه شو. یو ځلی یې پخوا هم د الله داد سره مخالفت ښودلې وو. تاج کوښښ کاوه چې شخصي ستونزې غلې وساتي او هغې نه غوښتل چې د افغان کرکټ کلب لوبغاړي له دې خبرې خبر شي.

"الله داده! دله! آیا ته په پټه غواړې د افغان ملي کرکټ لوبډله جوړه کړې؟"

"هو. ته نور مهم نه یې، تاجه!د افغانستان المپیک کمیټي ماته د ملي کرکټ لوبډلې واک راکړی دی." الله داد وویل.

تاج غوښتل چې هغه ووهي خو ځان یې کابو کړ ځکه وروستي انجام به یې ښه نه ول. او تاج د الله داد نیمایي قد درلود، " ته ځان غوښتونکې. زما نه پرته دې ولې المپیک کمیټي سره اړیکه نیولې؟ ته ښه پوهیدې چې ملي لوبډله جوړول زما خوب دی."

الله داد په بې پروایۍ وخندل."ته ډېر تمبل یې. نو ما ورسره اول اړیکه ونیوله. تا وبایلله. او دا خو هیڅ فرق هم نه کوي. ته خو هسې هم چاغ پلن او خراب مشر یې"

" زما افغان کرکټ کلب د پیښور لیګ ګټونکی شو. تا څه ګټلي دي!؟" تاج چلینج ورکړ.

" تر اوسه هیڅ نا. خو زه به نړیوال جام ګټم. ښه وخت ولرې خپل افغان کرکټ کلب سره." الله داد روان شو، تاج یې هماغسې د غوسې څخه غاښونه کرنجول او لاسونه یې سره موښل، ولاړ پرېښود.

دا د الله داد د نوي واک تر لاسه کولو لمړی قدم و چې د افغانستان کرکټ فیډریشن یې جوړ کړ. دا فیډریشن د الله داد له خوا د المپیک کمیټي نورو غړو سره جوړ شوی وو. ددوی دنده دا وه چې د لوبو مهالویشونه برابر کړي، د کرکټ لپاره پیسې برابرې کړي او رسنیو سره مالومات شریک کړي، خو تر اوسه خو نه لوبې وې چې مهالویش یې جوړ شي او څوک نه ول چې پیسې ځیني واخیستل شي او رسنیو سره مالومات

شریکول اداره کړي. الله داد په دې باور درلود چې د افغان کرکټ فیډیریشن به د افغانستان کرکټ لپاره روښانه راتلونکی ولري.

دا د تاج قسمت وو چې الله داد د افغان کرکټ فیډریشن مشر وټاکل شو. دا دلته هم ختمه نه شوه. د المپیک کمیټې الله داد د افغان کرکټ لوبډلې لوبډلمشر هم وټاکه. تاج یې مخې ته ودریده، هغې پریکړه وکړه چې د یوې کړنلارې څخه کار واخلي.

د الله داد پر ضد عکس العمل اخستو لپاره هم دومره وخت نه وو. کله چې الله داد د المپیک کمیټې ته د افغان کرکټ ملي لوبډلې باره کې لیک استولې وو نو دا په هغې وخت کې په کیمپ کې سره د تاج او نورو لوبغاړو مهاجر وو. الله داد په دې زر پوه شو چې د افغان ملي لوبډلې لوبډلمشرۍ سره دا نه شي کولای په پاکستان کې پاتې شي. یوه ملي لوبډله باید په هماغه هیواد کې وي له کوم څخه چې استازیتوب کوي. نو الله داد خپل هېواد ته تلو لپاره تابیه ونیوله. هغه د خپلو ځینو لوبډلې ملګرو سره کابل ته لاړ تر څو د کرکټ تمریني لوبې وکړي. ډېر پکې ددې پلان څخه خوښ نه ښکاریدل او هغوی په دې هم نه پوهیدل چې آیا افغانستان به د لوبې لپاره خوندي وي که نا. هلته لا جګړه روانه وه. او له دې سره سره طالبانو د لا واک اخستو په حال کې ول. تاج د افغان کرکټ کلب لوبغاړو ته ویل تر هغې هېواد ته ستانه نه شي تر څو ارامي نه وي راغلې. هغې الله داد ته هم وویل چې افغانستان ته دومره زر لاړ نه شي.

"څنګه چل دې الله داد! زه پوهیږم چې مونږ په هر څه سره وران یو، او په همدې ته فکر کوې چې زه ستا دښمن یم. خو زه ستا د ګټې لپاره وایم ځکه زه درباندې خپه کېږم. ته باید افغانستان ته لاړ نشې. هلته اوس هم حالات ښه نه دي"

" ښه نو اوس په ما خپه کیږې؟ زه هم ستا همزولی یم. ته یواځې دا کوښښ کوې چې ما پرېنږدې چې په ملي لوبډلې کار وکړم" الله داد ځواب ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ریښتیا، زه نه غواړم چې داسې وکړم. زه پوهیږم چې ته څومره غواړې افغانستان ته ویاړ راوړې. خو ته باید له احتیاط څخه هم کار واخلې. طالبانو ډیر واک په لاس کې اخیستی."

الله داد د تاج خبرې بې ارزښته ونه ګڼلې. د افغانستان کرکټ فیډریشن نوي مشر په توګه هغې ځان کې ډیر قدرت کتلو. طالبان به د هغې رتبې ته په درنه سترګه وګوري. هغه به د افراطي ډلو سره کیني او د لوبډلې باره کې به ورسره خبرې وکړي.

په ۱۹۹۶ کال کې الله داد پریکړه وکړه چې بیرته به کابل ته ستنیږي. هغې د افغان کرکټ کلب لوبغاړو ته وویل چې هغوی هر وخت وغواړي کابل ته راتللی شي. د الله داد تلو سره تاج د ارامۍ احساس وکړ. هغې اوس په ارامه کولای شول چې افغان کرکټ ټورنمنټ باندې نورې لوبې هم وګټي.

په حیرانۍ ، تاج په دې پوه شو چې د الله داد پرته هغه په لوبو تمرکز نه شي کولای. هغې په دې فکر کاوه چې الله داد دې ته د کرکټ باره کې څه مشورې ورکولی. د ورځو په تیریدو سره تاج د ملي لوبډلې مشرۍ څخه مایوسه شو. د هغې نیمګړي خوب هغه له دننه څخه خوړه. له هر څه وروسته تاج د خپل مور او پلار سره هم افغانستان ته د تګ خبره وکړه. هغه په ډاډ عالم ګل خواته ورغی

"پلاره، زه غواړم بیرته خپل هیواد ته لاړ شو. د افغان کرکټ کلب چې ما دلته شروع کړی و، ډیر بریالی وو. زما ملګري الله داد نوري په کابل کې د افغانستان المپیک کمیټي ته لیک استولی وو، هغوی هم د ملي کرکټ لوبډلې جوړولو خبره منلې. خو ملي لوبډله پاکستان کې نه شي پاتې کیدای. الله داد نوري هم څو ورځې وړاندې کابل ته لاړ. دا زما خوب دی چې زه د افغان کرکټ لوبډله جوړه کړم، نو زه باید هم کابل ته لاړ شم."

عالم فکر کاوه چې ځوی یې خپل ماغزه له لاسه ورکړي

" تاجه! ته پوهیږې چې افغانستان ته بیرته تګ له امکان څخه لرې ده . او بله دا چې ستا مور تاسو ته د کرکټ کولو اجازه هم درکړې ده، له دې څخه ډیر نه شو درکولای"

" دا هغه څه دي چې زه یې باید وکړم. زه غواړم خپل هیواد ته ویاړ راوړم. کرکټ به د افغانستان خلک متحد کړي." تاج په کلکه په خپله خبره ولاړ وو.

" د افغانستان خلک سره بیل شوي. هلته یواځې جګړه ده. ته خپل هیواد ته هله خدمت کولای شې چې ته یو لوړه درجه ډاکټر یا انجینر جوړ شې"

کریم هم غوښتل چې تاج سره مرسته وکړي او کابل ته لاړ شي. د کریم نورو خبرو عالم نور هم په غوسه کړ. هغې د تاج او کریم بله یوه خبره هم وانه واوریده. د بحث نه وروسته تاج افغانستان ته تګ له مغزو وویست، هغې یواځې په دې فکر کوه چې همدلته په کچه ګړۍ کې کریم او رییس سره پاتې کیږي او هماغه افغان کرکټ کلب به پر مخ بوځي.

خو بل خوا هیڅوک نه پوهیدل چې الله داد کابل ته تلو کې څومره ستونزو سره مخ شوی وو. هغه یواځې یو کرکټ بیټ او توپ سره روان شوی وو. دا بیټ او توپ دافغان کرکټ کلب لخوا ورډالۍ شوي ول. الله داد یواځې نولس کلن وو او افغانستان ته بیرته ستنیدو لپاره یې د ملګري ملتونو سازمان څخه مرسته غوښتې وه.

له نیکه مرغه الله داد یواځې نه وو بلکې د کیمپ څخه یو څو مهاجرې کورنۍ هم وې. ځکه دوی ډیر زیات شول او ملګري ملتونه مجبور شول چې دوی ته یو ټرک په کرایه کړي تر څو د پاکستان او افغانستان پولې پورې یې ورسوي. الله داد د ملګري ملتونو لوړ ټرک ته ورختلی وو.

ټول مهاجرین ټرک ته وختل او فکر یې کاوه چې د تل لپاره خپل هیواد ته ستانه شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځينو خو پکې له ځان سره غواګانې او ګډې هم راروانی کړې وې. د ټرک شاتنۍ برخه د ځناورو د بوی څخه ډکه وه. الله داد خپله پوزه پټه کړې وه.

د ملګري ملتونو ټرک د يو نظامي ټرک هومره ستر وو. د ټرک يو ټاير د الله داد قد هومره غټ وو. د ټرک رنګ سپين و خو دوړو او خټو يې رنګ وربدل کړی وو. دا يو ستونزمن سفر وو.

له نيکه مرغه د يو ساعت څخه وړاندې ټرک د افغانستان او پاکستان پولې ته راورسيده. الله داد د ځان سره بيټ او توپ لاس کې نيولی د ټرک څخه په خوښۍ راټوپ کړل. تازه هوا پرې ولګيده. ملګري ملتونو بايد په خپلو موټرونو کې د ځناورو وړل بند کړي وای. هغې د لرې څخه د افغانستان غرونو ته کتل. هغې نه هير وو چې څو کلونه وروسته د کچه ګړۍ کيمپ څخه راوتلې وو.

لمر د غرورنو په سر ځليده. الله داد د بيرته تګ پريکړه په ۱۹۹۶ کال کې وکړه او په دې وخت کې يې د خوښۍ احساس کاوه. د اکتوبر په مياشت کې په د افغانستان کې حرارت درجه ټيټيږي. په دې ورځ هم د ۴۴ د فارنهايت درجه وه. يوه مياشت يا دوه وروسته به واورې شروع شي او حرارت درجه به منفي ته ورسيږي.

هغې پريکړه وکړه چې خپل ذهن متمرکز کړي چې څنګه کابل ته ورسيږي. د پولې نه هاخوا نور درې ساعته مزل کابل ته پاتې وو. الله داد بيټ او توپ په لاس کې نيولی او د افغانستان ځمکې ته ورننوت. هغه پوله چې دواړه هېوادونه سره بيلوي د ډيورنډ په نوم يادېږي. دا د نړۍ تر ټولو خطرناکې سيمې ګڼل کيږي.

د پولې دواړه غاړه سيمې راديکالو مسلمانانو سيمې دي. دا کرښه د پاکستان او افغانستان پښتانه سره بيلوي. له پخوا راهيسی دا دواړه قومونه يو بل ته ګوانښيږي نو ځکه ځايي اوسيدونکي ځان سره لاسي ټوپکې، کلاشينکوفونه او چاوديدونکې مواد لري. غير قانوني کړنې لکه، د وسلو

قاچاق، اپيم روږدي، قيمتي ډبرې، موټرې او داسې نور پکې ډير تر سترګو کيږي. تښتونې او وژنې پکې هم ډيرې عامې دي.

الله داد په لمرې ځل په دې لاره روان وو. د هغې لپاره ښه خبر دا وو چې د هغې پخوانی کور اوس هم هماغسې وو. د هغې پاتې کېدو لپاره په افغانستان کې يو ځای خو وو. او بد خبر دا وو چې طالبانو ټول کابل د خپلې ولکې لاندې راوستی وو. يو کس په کابل کې وويل چې بنسټ پالې ډلې د افغانستان څلور کې دريمه برخه نيولې.

الله داد چې څنګه مخکې کابل ليدلی وو د هغې نه ډير بدل ښکاريده. ډيری نوي څلي، او د مخکينو واکمنانو قبرونه او ښايسته باغونه ليدل کيدل. د خوراکي توکو فابريکې، د وريښمو او وريو ميلونه، د فرنيچرو فابريکې او د مرمرو تيږو فابريکو څخه لوګي پورته کيدل. کابل د افغانستان ستر ښار دی چې ددوه غرونو په منځ کې پروت دی. کله چې الله داد کابل ته راورسيده نو ټول سرکونه او کوڅې تشې وې، د طالبانو له ويرې ډير افغانان له کورونو هم نه راوتل.

کله چې الله داد ته د کابل روان حالت مالوم شو، هغې د افغانستان المپيک کميټۍ سره يوه غونډه ونيوله تر څو د خپل رول باره کې ځان ډاډه کړي او د ملي لوبډلې لپاره نور څه کول دي. هغې غوښتل چې دا هر څه زر وشي تر څو هغه وکولای شي چې له هېواد څخه غوره لوبغاړي راټول کړي. د هرې لوبې ازمايښتي بهير د المپيک کميټې اجازې پرته نه تر سره کيږي. کميټې د هغې د ازمايښتي بهير وړانديز ونه مانه. د دې وخت غونډه ډيره ښه نه وه. مولوي قلم الدين ددې کميټۍ مشر ټاکل شوی وو چې الله داد يې مخکې نوم هم نه اوريدلی. هغې الله داد ته وويل، " سږ کال د المپيک کميټه د ۱۹۹۶ کال المپيک ته دوه لوبغاړې امريکا ته ليږلي ول. هر چا فکر کاوه چې دا به يوه ستره موقع وي خو سوک وهونکی محمد جاويد امان د سيالۍ مهالوېش څخه وروسته ورغی او منډه وهونکی عبدالبصير واثقي په سيالۍ کې د ټولو نه شاته پاتې وو. هغوی دواړو افغانستان وشرموه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبې وخت ضایع کونکي دي او همدارنګه د دین اصولو پر ضد دي. نو مونږ پرې بندیزونه لګولي. ښځې هیڅ نه شي کولای چې په لوبو کې ګډون وکړي. د کابل ګولف کلب باید وتړل شي او په ملي لوبه بزکشي هم بندیز ولګیده. یواځې فوټبال، بوکسنګ او والي بال مذهب له لحاظه منونکي دي. هغوی ته به هم محدوده اجازه ورکړل شي. د المپیک کمیټه باور لري چې دوی ډیر اړینې موخې لري. مونږ باید الله ج او طالبان خوشاله وساتو نه باید لوبو کې دومره ورننوځو."

الله داد وارخطا شو،" خو د المپیک کمیټې ماته ویلي وو چې زه کولای شم د افغان ملي کرکټ لوبډله جوړه کړم او زه د کمیټې ځینو غړو په مرسته د افغان کرکټ فیډریشن هم جوړوم. تاسو ولې خپلې خبرې نه واوښتئ؟ ایا ته هم د طالبانو غړی یې؟"

" هو. زه د طالبانو مشر یم، او د مخکیني مشر پر ځای ټاکل شوی یم. هیڅ فرق نه کوي چې تاته مخکې څه ویل شوي. دی کمیټه کې بدلون راغلی. مونږ تاته د کرکټ لوبډلې یا فیډریشن جوړولو اجازه نه درکوو."مولوي قلم الدین په تیز غږ وویل.

الله داد لکه بې خوده شو. طالبانو د افغانستان المپیک کمیټه هم په لاس کې اخیستې بلکې هغوی په هر ځای لاس بري ول. الله داد دا رد نه شو منلای خو بیا هم د افراطي ډلې له ویرې نه یې څه نه شو ویلای. کابل ته راتګ سره یې مخکې هم خپل ځان په خطر کې اچولی وو خو هغه ودریدونکې نه وو. هغې داسې فکر کاوه چې د طالبانو اجازې پرته به ازمایښتي لوبې وکړي.

اخر د یو کال پلان او تیارۍ وروسته په ۱۹۹۸ کال کې الله داد په دې وتوانید چې د افغان کرکټ ملي لوبډله رسمي اعلان کړي.په هاغه وخت کې لس افغان کرکټ لوبغاړي ول. یواځې هغه لوبغاړي ول چې لنډ وخت کې د پاکستان کمپونو نه راغلي ول ځکه نور هیڅوک په دې لوبه نه

پوهیدل. کرکټ افغانی لوبه هم نه وه او د تمرین لپاره اسانتیاوې هم نه وې.

د افغان ملي کرکټ لوبډلې لپاره تمریناتي لوبې د کابل په شمالي برخه کې د وزیر اکبر خان سیمه کې کېدې. زیاتره خارجي سفارتونه لکه د امریکا او کاناډا سفارتونه په دې سیمه کې شتون لري. د طالبانو له کبله زیاتره سفارتونه تړل شوي ول. کوم ځای کې چې دوی تمریناتي لوبې کولې د غر په لمن کې کانکریټي میدان وو. دا ځای په کابل په ټولو کې پراخه او غټ ځای وو.

هیڅ یو لوبغاړي الله داد ته خپله وړتیا ونه ښودلې شوه. وړاندې تر دې چې دوی لوبه شروع کړي له لرې څخه پایکپې موټرې د وزیر اکبر خان په لور راروان وو. الله داد وسله وال ډارونکي سړي د اوږدو ږیرو او تورو پګړیو سره په موټرو کې ناست ول، ولیدل. په دې کې هیڅ شک نه وو چې دا د طالبانو غړي دي. هغوی موټر د میدان منځ کې ودراوه، له موټرو یې راټوپ کړل، ټوپکې یې لاسونو کې نیولې او خوځولې،

" بسم الله! دا خارجې لوبه چې تاسو کوئ، افغانستان کې بنده ده"

الله داد غوښتل چې د طالبانو غړي له مخې لرې کړي،" مونږ یواځې کرکټ کوو. دا خو د افغان ملي لوبډلې لپاره تمریناتي لوبې دي."

په سړو یې اثر ونه کړ. هغوی کرکټ کونکو ته وکتل.

" که بیا مو یو له تاسو څخه دا لوبه کرکټ ده که هر څه نومیږي، ولیده چې تاسو یې کوئ نو نیول کیږئ به."

هغوی تر هغه ولاړ ول چې ټولو دا ځای پریښود او بیرته خپلو موټرو ته وختل او له موټر څخه یې یواځې شین لوګی پریښود. دا داسې لوګی وو چې په ورځ کې به پکې هم سړی ورکیده. الله داد ځمکې ته لغته ورکړه او له ځان سره یې قسمونه خوړل. دوړې راپورته کیږي. هغه اوس هیڅ نه پوهیده چې څه وکړي. هغې دومره غوښتل چې غوره لوبغاړو لپاره تمریناتي لوبې وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټولو ناهیلیو سره، الله داد د المپیک کمیټې مشر مولوي قلم الدین او نورو طالب مشرانو سره مخامخ خبرې وکړې تر څو هغوی قانع کړي چې کرکټ یوه ښه لوبه ده او دوی ته یواځې د تمریناتي لوبو اجازه ورکړي. خو له بده مرغه طالبان د خپلې خبرې وانه ووښتل. هر یو طالب الله داد ته د غیر مذهبي لوبې اخطارونه ورکړي ول. مولوي قلم الدین، الله داد ته ویلي ول چې بیا د کرکټ نوم وا نه خلي.

الله داد به همدا پوښتنه کوله چې کرکټ څنګه د والیبال، فوټ بال او بوکسنګ څخه بیل دی ځکه دې درې لوبو ته طالبانو اجازه ورکړې وه. او په دې سر بیره کرکټ د افغانانو بیخ ته رسیدلی وو. کرکټ د توپ ډنډې په نوم پېژندل کېده. توپ ډنډه په پراخه کچه کېده خو افغانان پکې تکړه هم ول. مطلب دا چې افغانان به کرکټ کې هم ښه وي. طالب مشرانو دا هم ویلي ول که الله داد همداسې د خلکو مخکې کرکټ کوي نو ښه به ورته نه وي.

لوبې یواځینی شی نه وو چې طالبانو پرې بندیز لګولی وو بلکې دې افراطي ډلې د ماشومانو لوبو سامان، هنر، ټولنیز راجمع کېدل، سندرې، تلویزیون او انټرنټ باندې هم بندیزونه لګولي ول. ښځو ته اجازه نه وه چې ښوونځي ته لاړې شي یا کار وکړي او یا هم د خلکو په مخکې په تیز غږ خبرې وکړي. او که هر چا به دې قوانینو څخه سرغړونه کوله نو هغوی به نیول کېدل، سنګسار کېدل او یا وژل کېدل. د افغانانو ارام او سوله ایز روحونه یې د طالبانو وحشي قانونونو له کبله د وحشت په لور روان ول. انسانان د محیط تاثیر لاندې اغیزمن کېدای شي او هماغه طبیعت خپلولای شي.

هر څومره چې الله داد کابل کې پاتې کېده په هماغه اندازه ناهیلی کېده. وحشت په لوبه کې هم ننوتې وو. د جمعې په ورځ به هم طالبانو سرغړونکي د غازي سټیډیم ته راوستل او د زرګونه خلکو مخکې به یې جزا ورکوله. په افغانستان کې غازي سټیډیم د فوټبال لوبې میدان دی. دا مېدان هم د هغه لږو اسانتیاوو له جملې څخه وو چې پکې واښه هم نه ول او ددې

میدان د ونو راشنه کېدو باره کې دا افواهات هم ول چې په دې میدان کې ډېرې وینې توی شوي دي. دا میدان د لوبو څخه ډېر د سزا ورکولو لپاره استعمالیده که نا د الله داد لپاره دا ښه ځای وو چې باید تمریناتي لوبې یې پکې کړې وی.

یوه جمعې ورځ وه چې الله داد ولیده چې طالبانو یو څو سرغړونکو ته سزا ورکوي. که چیرته دلته د وحشت نړیواله سیالي کېده نو دوی به پکې لمړې مقام ګټه. په زرګونه ماشومان، هلکان او ځوانانو دې سټیډیم ته سزا لیدلو لپاره راتلل. هغوی به هلته ناست ول او کیسې به یې کولې. د اونۍ سزا به دوی لپاره یو ټولنیزه ساعت تیري وه ځکه دوی پکې یو بل لیدل.

ښځې په کورونو کې ساتل شوې وې. هغوی به په تورو حجابونو یا بورقو او یا اوږدو کالیو کې ځانونه د سر څخه تر پښو پټ کړي ول. که چیرته به ددوی لږ ځای هم ښکاره شو نو طالبانو به دخلکو په مخکې وهلې. طالبان ملیشې به پیکپو موټرو کې د کلاشینکوفونو سره د شاته سیټونو څخه راټوپ کړل، موټرې به یې د میدان منځ کې ودرولې.

هغوی دوه بوجۍ ګانې د پیکپو شاته ځای نه راخطا کړې. ټول یو بل سره لګیا ول. په دې بوجۍ ګانو کې به څه وي؟

" مړي به وي!" یو ماشوم وویل.

" نا انسانانو ګوتې به وي!" یو بل ورته وویل.

ددوی دواړو خبره سمه نه وه. طالبانو په بوجۍ ګانو کې درمل بار کړي ول چې په تیره اونۍ کې یې راټول کړي ول. خلکو ته یې خوند ورنکړ ځکه هغوی فکر کاوه چې یو څه حیرانونکي به وي او طالبانو هم نه غوښتل چې خپل ننداره چیان خپه کړي.

یو کس یوه بوشکه راواخیسته او په درملو یې وشیندله. دا پیټرول ول. یو بل کس ورته اور ورکړ. دواړو کسانو په خوښۍ اور ته کتل.

" الله اکبر!" هغوی دا چغې وهلې او بره اسمان ته یې کتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظامیانو ننداره چیان هڅول چې هغوی ورسره هم چغې ووهي. دا ددوی ریښتونې لوبه وه او دا ددوی ریښتونې ساعت تیري وه. کله چې دا مواد په بشپړه توګه وسوځېدل نو د موټر دروازې یې خلاصې کړې او درې کسان، یو یو یې د ګریوانه نیول او د موټر څخه راغورځول. ټول ننداره چیان غلي شول. د طالبانو یو خطیب په لاوډ سپیکر کې خبرې شروع کړې،

" دا هغه کسان دي چې دلته مو نن د جزا لپاره راوستي دي. لمړنۍ میرمن به ۱۰۰ دورې ووهل شي ځکه دا یوه کس سره ولاړه وه چې دهغې خپلوان نه وو. دا هم یو قسم زنا ده. دا ښځه واده شوې نده نو دې ته به ښښنه وشي. که چیرته دا واده شوې وه نو شریعت قانون پر اساس به مو دا ښځه د مرګ شیبې پورې سنګسار کړې وه."

ننداره چیانو کې یو څو ځوانانو ویل چې دا ښځه سهیلا نومیده. دا افوا په ثانیو کې خپره شوه. ټولو غوښتل چې سهیلا کوم سړي سره په خبرو نیول شوې وه. د طالبانو خطیب په بې پروایۍ خبرې کولې.

"او دې دوه سړیو په کابل کې د یو کور نه غلا کړې وه. مونږ ټول پوهیږو چې غلا یوه غټه ګناه ده. نو ددې دواړو لاسونه به پرې کیږي. دوی به تر عمره ونه توانیږي چې بیا غلا وکړي."

طالبانو لمړی سهیلا له موټر نه په بې رحمۍ راښکته کړه، هغه په بې وسۍ په ځمکه پریوته. سهیلا په مشکله په خپلو پښو ودریده او هڅه یې کوله چې تر ډیره ودریږي. د هغې لاسونه په شا پورې تړل شوي ول تر څو بیرته ونه جنګیږي. د هغې مخ اوس هم په چادري کې پټ وو. ټولو ننداره چیانو ته مالومیده چې هغه یوه نرۍ ښځه وه.

کله چې سهیلا د سزا ځای ته ورسیده، نظامیانو هغه په ګونډو کړه. هغې هڅه کوله چې یو څه مبارزه وکړي خو هغه زر پوه شوه چې هیڅ ګټه نه لري. یو پهلوان طالب یو پیړ کمربند له کومه پیدا کړی وو. هغې په سهیلا باندې په خپل زور ګوزار وکړ. کمربند به د سهیلا نرۍ ملا نه تاو شو او په بدن کې به یې یوه څړیکه تیره شوه. سهیلا ژړل. څو نور طالبان ترې

خواوشا ولاړ تر څو د ګوزارونو شمیر وساتي. هغوی غوښتل چې ننداره چیان هم ورسره په چغه ګوزارونه وشماري. هغوی ته تر سلو شمیر هم ګران ښکاریده خو دې ته یې پام نه کاوه چې په سهیلا به څنګه تیریږي. ځینو به هاخوا دیخوا کتل. په پای کې پهلوان طالب بس کړل او کمربند چې څنګه راپیدا شوی وو هغومره زر ورک شو. هغه له ځایه نه شوه پاڅېدې، کیدای شي بې هوښه وي خو هیڅ فرق یې نه کاوه.

هیچا ونه کتل چې سهیلا ژوندۍ ده که مړه شوې. طالبانو هغه په ځای پریښوده او د موټر په لور لاړل تر څو دوه نور سرغړونکي راولي. دواړه کسان یې د ګریوانونو نه نیولي او د سزا ځای یانې چیرته چې سهیلا پرته ده، راوستل. د دواړو سړیو مخونه پټ ول. ننداره چیان یو ځل بیا غلي شول. درې ډاکټران راغلل او دواړو ته یې د بیهوښۍ ستنې ووهلې. هغوی دواړه د شا په طرف د سهیلا سره خوا کې وغورځېدل، ډاکټرانو د هغوی ښي لاسونه د جراحۍ په چړې ورپرې کړل.

طالب خطیب یو لاس چې همدا اوس پرې شوی و د منځنۍ ګوتې نه ونیو او په هوا کې یې ونیو چې ټول یې وګوري. هغې یو ځل بیا لاوډسپیکر کې خبرې شروع کړې خو دا ځل په مسکا...

" ددې نه پند واخلئ. که چا دا ګناه وکړه نو دا به یې انجام وي. تاسو باید د خپل پند لپاره دا سزا وګورئ، ددې لپاره نه چې ټولنیز شئ یا مو ساعت تیر شي."

کله چې د طالبانو کار وشو نو بیرته د خپلو موټرونو په لور روان شول. هغوی په بیړه پرې شوي لاسونه هملته په میدان کې خښ کړل او روان شول. هغوی لا د میدان څخه وتلي نه ول چې ننداره چیانو د میدان په لور منډې کړې تر څو سړي او سهیلا له نږدې وګوري.

د افغان فوټبال لوبډله میدان ته تمرین لپاره راغله خو خلکو د بې هوښه کسانو سره د خبرو کولو هڅه کوله. شل دقیقې وروسته په همدې میدان کې د فوټبال لوبه پیلیدونکې وه. سهیلا او دوه سړي باید له دې ځای څخه لرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړای شوي ول. الله داد له حیرانۍ څخه هک پک ولاړ وو. هغې باور نه راتلو چې هغې څه ولیدل. د کرکټ لپاره اخري هیله یې هم د خاورو سره خاورې شوه.

له بده مرغه افغانستان داسې یو ځای جوړ شوی وو. طالبانو د شوروي اتحاد وتلو وروسته حالات کابو کړل خو وحشت تر دې اندازې رسیدلی وو. یو ځلې یو ښځې خپل ناروغ ماشوم د روغتون په لور په منډه روان کړی وو. طالبانو پرې ورغږ کړ چې ودریږه، هغې قانون مات کړی وو او له کوره راوتلې وه. ښځه په دې ډاریده که هغوی ته تر څو وایي چې ماشوم یې که ډیر پاتې شي نو مړ کیږي نو ډیر وخت به تیر شي. هغه ونه دریده. دا یې غټه غلطي وه. طالبانو هغه په ډزو وویشته.

د طالبانو په وخت کې انسان ته په دومره سپکه سترګه کتل ددې لامل شو چې نړیوالې اړیکې ورسره خرابې شوې. ملګري ملتونو د طالبانو حکومت په رسمیت نه پیژنده ځکه هغوی ټول بشري حقوق تر پښو لاندې کړي ول. پاکستان، سعودي عربستان او متحده عربي اماراتو د طالبانو حکومت څخه دفاع کوله.

طالبانو غوښتل چې د نړیوالې ټولنې پاملرنه ځانته راواړوي او کرکټ هم هغه لوبه ده چې د نړۍ شتمن هېوادونه یې کوي.

دې افراطي ډلې پرېکړه وکړه چې دا تیوري وازمايي. په ۲۰۰۰ کال کې طالب مشرانو کرکټ کولو ته اجازه ورکړه. دې ډلې غوښتل چې نړیوالو ته وښایي چې دوی مخ پر وړاندې روان دي. په حقیقت کې د استبدادي مشرۍ څخه د ډیموکراتۍ مشرۍ ته اووښتل هم پیچلې کار دی او طالبانو غوښتل چې نړیوالو ته دا وښايي.

الله داد نوري او د کرکټ نور لوبغاړي ډیر خوشاله شول. له دې وروسته به د افغان ملي کرکټ لوبډله رامنځته شي. طالبانو یو ځل بیا د افغان کرکټ فیډریشن وټاکه، د المپیک په کمیټه بیا کتنه وشوه او الله داد ته یې د ښه راتلونکي هیله وښوده. هر څه د پخوا په څیر عادي شول. الله داد یو ځل بیا

د کرکټ ملي لوبډلې مشري په غاړه واخسته. د المپیک کمیټې غړو هم د افغان کرکټ فیډریشن ملاتړ اعلان کړ. او له دې وروسته یې د طالبانو سرچینو څخه ګټه هم اخستلای شوه.

پاکستان کې مهاجر هم خبر شول چې طالبانو خپل کړنلارو کې بدلون راوستی دی. هغوی نه پوهیدل چې طالبان څنګه ۱۸۰ درجې په بل لور روان شول خو په دې پوهیدل چې هېواد ته ستنیدلو طلایي موقع ده.

دا هم ښکاره وه چې دولت په بشپړه توګه د کنټرول لاندې دی. د افغان کرکټ کلب لوبډلې زیاتره غړي لکه سمیع الله شینواری. اعظم خان، رییس احمدزی، کریم صادق او رقیب یې تاج ملک هم له خپلو کورنیو سره کابل ته ستانه شول. محمد نبی او حمید حسن یواځېني لوبغاړي ول چې هملته پاتې شول. الله داد کابل کې د تاج په لیدو بیا ناکراره شو. د دوی دواړو تر منځ هیڅ بدلون نه وو راغلی.

" الله داده! زه دې یادیدم؟"

" نا! ستا غوندې نه یم، زه د ملي لوبډلې جوړولو کې بوخت وم." الله داد ځواب ورکړ.

تاج به ډیر وخته کابل ته راغلی وو که مور او پلار یې ورته اجازه ورکړې وای." لوبډله کې څه پر مختګ شوی؟"

" ډیر زیات" تاج ته یې غلط مالومات ورکړل. هغې نه غوښتل چې تاج ته ووایي چې لوبډله همدا اوس د طالبانو له خوا رسمي شوې ده.

" ښه! زه ډیر خوشاله شوم. او په څومره وخت کې به نړیوال جام ته لار پیدا کړي؟"

تاج ډیرې پوښتنې کولې. الله داد به ورته لنډ ځوابونه ورکول تر څو د هغې خوله بنده کړي. " ډیر وخت به نه نیسي. مونږ به نړیوال جام ته ډیر زر لاره پیدا کړو."

" نو بیا مونږ کولای شو په نړۍ کې د افغانستان بیرغ پورته کړو!" تاج ناڅاپه نور هم جدي شو، " زه غواړم تا سره د ملي لوبډلې د لا پرمختګ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرسته وکړم. مونږ خو کچه ګړی کې یو بل سره وران وو، خو که مونږ یو ځای کار وکړو نو مونږ لوبډلې ته بریا راوړلې شو. پاکستان کې خو مونږ کوچني وو.

ډیر وخت تیر شو. مونږ اوس ۲۳ کلن یو، او مونږ ډیر څه زده کړي. مونږ باید له دې وروسته سره دښمني ونه کړو. مونږ دواړه یوه غوښتنه لرو او هغه دا چې افغانان هم سوله خوښونکي خلک دي، تاوتریخوالی پای ته رسیدلی."

الله داد داسې ښودله چې د تاج وړاندیز ورته هیڅ ارزښت نه ورکوي،" همم، فکر نه کوم. د افغان کرکټ فیډریشن چې ما پیل کړی، مرستې ته اړتیا ولري."

تاج ټینګار وکړ،" فیډریشن څه کړي تر اوسه؟"

" د افغان کرکټ فیډریشن د ملي لوبډلې ځخه پورته دی. مونږ لوبغاړو ته پیسې ورکوو، لوبې برابروو او د لوبډلې هر رنګه اړتیاوې په نظر کې نیسو،" الله داد تشریح ورکړه.

" زه د افغان کرکټ فیډریشن کې هیڅ کومې رتبې ته اړتیا نه لرم. کېدای شي زه د لوبډلې سره مرسته وکولای شم،" تاج وویل.

" زه د لوبډلې لوبډلمشر هم یم . خو مونږ د لوبډلې لپاره د یو کوچ په لټه کې یو." الله داد په ډاګه کړه.

" او زه د کچه ګړی وخت نه د کوچینګ تجربه لرم!" تاج ورزیاته کړه.

" مونږ د یو تکړه کوچ په لټه کې یو او له بده مرغه ته یو کمزوری مشر وې."

تاج دفاع کوله " په کابل کې بل هیڅوک نشته چې لوبډلې ته لارښوونه وکړي. زه به یې وکړم. دا زما خوب دی چې د افغانستان کرکټ ملي لوبډله نړیوال جام پورې ورسوم. مونږ دواړه باید په یو ځای کار وکړو.که زه ناکام شوم نو ته هسې هم د افغان کرکټ فیډریشن مشر یې نو زما په پر ځای بل څوک راوله."

الله داد مغروره مسکا وکړه. هغې د قدرت اخستلو څخه خوند اخسته." سمه ده. ته د افغانستان کرکټ ملي لوبډلې کوچ کیدای شې. زه به دې له نږدې څارم. که لږه ستونزه مې درکې وکتله نو وباسم دې."

تاج او الله داد دواړو باید ډیر کوښښ کړی وای تر څو یو ځای پاتې وای. دوی اوس هم یو بل سره جوړ نه ول خو خلکو ته یې داسې نه ښودل. هغوی دواړو په یو ځای اوس ملي لوبډله پر مخ بیوله. ددوی دواړو موخه دا وه چې کرکټ سختو پړاونو ته یانې نړیوال جام ته روان دی. نور باید ساعت تیر نه کړي.

طالبانو بیا هم په کرکټ ډیر څه اجباري کړل. لمړی دا چې د لوبې په وخت کې باید ټول لوبغاړي کمیس پرتوګ واغوندي. دوهم دا چې لوبغاړي نه شي کولی چې په هیڅ صورت ږیره وخروي. طالبانو دا قانون و چې ټول سړي باید ږیرې پریږدي او کرکټ لوبغاړي پکې هیڅ اثتثنا نه دي. دریم دا چې ننداره چیان نه شي کولای د خوښۍ پر وخت چکې یا چغې ووهي. د لوبغاړو تشویق لپاره یواځې الله اکبر ویلی شي. ننداره چیانو لپاره دا قانون د هرې لوبې لپاره په ټول افغانستان کې عملي کیدونکی وو. څلورم دا چې د کرکټ لوبه باید د پنځه وخته لمانځه وخت کې ودرول شي. او د ټولو وروستی بندیز دا چې ښځې نه شي کولای په کرکټ کې ګډون وکړي.

تر ۲۰۰۱ کال پورې کرکټ افغانستان کې مشهور شو. الله داد، تاج ته امر وکړ چې ازمایښتي لوبې کابل کې برابرې کړي. د تمریناتي لوبو یې دا دوهم ځل وو. الله داد او تاج باید د ملي لوبډلې لپاره چې څومره زر کېدل تکړه لوبغاړي پیدا کړي. د کرکټ عامول تر نیمایي رسیدلي خو بیا هم د فوټبال، والي بال یا بوکسنګ غوندې مشهور نه وو. دا درې لوبې له ډیر وخت راهیسې دلته رواج وې.

طالبانو الله داد او دهغې ملګري پریښودل چې د کرکټ برخه کې خپلو ستونزو ته خپله لاره پیدا کړي. هغوی ورته د کرکټ لپاره اسباب یا نورې اسانتیاوې هم برابرې نه کړې. تاج هم هماغه ځای کې ازمایښتي لوبې پیل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې کله چې په لمړي ځل الله داد کولې او بيا د طالبانو لخوا پرې لوبه خرابه شوه، هماغه د وزير اکبر خان غونډۍ لاندې کانکريټي ځمکه.

تر ټولو ستونزمن کار دا وو چې کرکټ باید د طالبانو سرچپه قانون چوکاټ کې شوی وای. دې ډلې په دې هیڅ فکر ونه کړ چې دوی څنګه قوانین وضع کوي. تاج لپاره ډیره ستونزمنه وه چې دا هر څه بیلانس کې وساتي. په تمریناتو کې به تاج د لوبغاړو ازموینه کې دومره ژور لاړ چې د پنځه وخته لمونځ لپاره یې دمه هېره شوه. طالبانو، لوبغاړي له نږدې څارل، د مونځ وخت رارسیدو کې به چې ونه دریدل نو پنځه دقیقو کې طالبان په خپل پیکپو موټرو کې راورسیدل. طالبانو کانکریټي میدان محاصره کړ، موټرو ته یې اکسیلیټر ورکړ تر څو هغوی وډار کړي. یو طالب د موټر سر نه لاوډسپیکر کې غږیده،

" بسم الله! تاسو ټولو د لمونځ وخت پرېښود، تاسو ته به ددې عمل سزا درکړل شي."

کریم، رییس په څنګل ووهه،

" زما خو نه یادیږي چې دلته کرکټ د کچه ګرۍ غوندې وي. زما متې خو هلته تر ټولو ډارونکي شیان ول." یو طالب خپله کلاشینکوفه په هوا کې وډزوله." غلي شئ!" د کرکټ تمریناتي لوبې یواځې په نوم وې. تاج چې په ځان یې پوره ډاډ درلود، هم له ویرې لړزیده. ځیني لوبغاړي په ژړا شول. او ځیني ددوی په لیدو له دې ځایه وتښتیدل. هغوی نه غوښتل چې د طالبانو سختې سزا سره مخ شي. لمونځ نه کول یوه تیروتنه وه. طالبانو دوه لوبغاړي ونیول او بند ته یې وغورځول. د جزا په څېر یې ددوی سرونه وخرول. راتلونکې اونۍ پورې دواړه لوبغاړي وربېرول شول. طالبانو د نمونې لپاره ددې دوه لوبغاړو سرونه هم وخیرول.

الله داد چې ددې واقعې نه خبر شو نو ډېر خفه شو. هغه خو د مخکې نه هم تاج ته په غوسه وو،

" تاجه! دوه کاله وروسته طالبانو مونږ ته د لوبې اجازه راکړې ده. زه باید تا همدا اوس بدل کړم. ته خپل قانونونه نشې جوړولای. دا قانون تا لپاره نه شي بدلېدای."

" زه ښنه غواړم. ما نه غلطي وشوه. ما وبښه!" تاج ورته وویل.

" ته د ملي لوبډلې کوچ یې. ته باید د طالبانو قانون څخه خبر شې. ځه لاړ شه او بل تمریني لوبه برابره کړه. او که تا نورې تیروتنې وکړې نو بیا دې لرې کوم." الله داد ورته اخطار ورکړی وو.

الله داد په ریښتیا د افغان کرکټ فیډریشن مشرۍ رتبې نه ډیره ګټه اخسته. تاج په داسې خبرو یا اخطارونو نه خفه کېده ځکه د هغې یواځینۍ هیله د افغانستان کرکټ لوبډله نړیوال جام ته رسول ول. هغې د دریم ځل لپاره تمریني لوبې مهالوېش وټاکه خو داځلې د ډېر احتیاط سره. له نیکه مرغه دریم ځل تمریني لوبه په بریالیتوب وشوه. د افغان کرکټ کلب لوبغاړي لکه الله داد، تاج، کریم، رییس، اعظم خان، سمیع الله شینواري او نور نوي لوبغاړي د افغان ملي کرکټ لوبډلې ته رانئوتل.

یو بله ستونزه چې لوبغاړي ورسره مخ ول، هغه دا چې دوی باید ږیرې پرېښې وای. سرو ته د ږیرې خریلو اجازه نه وه نو د ګرمۍ په موسم کې به ورسره ډېر په عذاب ول. ټولو لوبغاړو له دې څخه شکایت کوه.

" مونږ باید ږیرې پریږدو نو؟"

بالکل به یې پریږدي. تاج هم د طالبانو د قانون ماتولو څخه خبر وو. هغه په خپله ږیره شرمیده او ټوکې به یې ورپسې جوړولې او لوبغاړو به هم ورپسې خندل.

" زه غواړم خپل اتل وګورم، شین وارن (د استرالیا لوبډلې تکړه توپ اچونکی دی چې په ۲۰۰٦ کال کې یې لوبه پریښې)، د غټې ږیرې سره به څنګه توپ اچونه کوو."

په حقیقت کې یواځې تاج له ږیرې تنګ نه وو بلکې نور ټول ترې همداسې په تنګ راغلي ول خو هیڅ یې نه شول کولای. د وخت په تیریدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره چې طالبانو غوښتل نړیوالې ټولنې پاملرنه ځانته راواړوي نو د کرکټ معیارونه یې یو څه اسانه کړل. ږیره خریلو اجازه ورکړل شوه. طالبانو په بهر کې هم د ملي لوبډلې لپاره لوبې برابرول پیل کړل. په تخنیکي ډول که ووایو نو الله داد او دهغې فیډریشن لوبې برابرولې. د طالبانو له لورې دا یو ښه کمپاین ګڼل کېده. که چیرته به کوم هېواد د طالبانو دولت په رسمیت نه پیژنده نو طالبانو به هماغه دولت سره د کرکټ لوبې کولو اراده وکړه. ځکه کرکټ په نړۍ کې دویمه ستره لوبه ده نو هر هېواد هرومرو یوه لوبډله لري. د طالبانو دې پالیسۍ د نړیوالو اړیکو کې ښه رول ولوباوه.

په هر حال که طالبان د کرکټ ملي لوبډلې څخه ګټه پورته کوي او نړیوالو سره لوبې کوي نو باید د نړیوال کرکټ کاونسل غړیتوب یې هم اخستې وای. کرکټ کاونسل د ټولې نړۍ کرکټ اداره کولو مسولیت لري، لکه نړیوال کرکټ لیګ. طالبانو د افغان کرکټ ملي لوبډلې پر ځای ډیره هڅه وکړه چې د نړیوال کرکټ کاونسل غړیتوب تر لاسه کړي. ډیر کوښښ یې وکړ او په پایله کې یې هغه څه چې غوښتل تر لاسه کړل.

د ۲۰۰۱ کال جولایي په میاشت کې د افغانستان کرکټ ملي لوبډله د نړیوال کرکټ کاونسل غړې شوه. د کرکټ نشراتو ایډیټر ویسډن اوریدلي ول چې په کابل کې د کرکټ ټورنمنټونه او تمرینونه کیږي. هغه هیڅ خبر نه وو چې افغانستان کې هم کرکټ لوبه کیږي، د ملي لوبډلې جوړیدل خو لا پریږده. هغې د نړیوال کرکټ کاونسل درخواست د افغان کرکټ فیډریشن ته یو فارم ولیږه.

دا ایډیټر هیڅ خبر نه وو چې د افغان کرکټ فیډریشن مشر څوک دی. الله داد د اړیکې شمیره هم نه وه ورکړې. ددې پر ځای چې هغه الله داد سره په نیغه توګه اړیکه ونیسي. ایډیټر سریلنکا ته غوښتنلیک ولیږه چې څنګه افغانستان سره اړیکه ونیسي. سرې لنکا رسمي غوښتنلیک د متحده عربي اماراتو سفیر ته ولیږه. د متحده عربي اماراتو یو ډیپلوماټ هغه اسناد پاکستاني سفیر ته ورکړل او هغوی بیا طالبانو ته ورسول.

تاج او الله داد ډیر خوشاله ول ځکه د نړیوال کرکټ کاونسل لخوا ورته غوښتنلیک رالیږل شوی و که څه هم دومره مهم نه وو، افغان لوبډلې لا تر اوسه قبولي نه وه اخستې. الله داد غوښتنلیک فارم د طالبانو په مخ کې ډک کړ او بیرته یې په هماغه لاره ولیږه په کومه چې راغلی و. درې اونۍ وروسته نړیوال کرکټ کاونسل افغانستان په خپل غړیتوب کې ومانه. لکه څرنګه چې افغانستان د نړیوال کرکټ کاونسل نوی غړی وو نو هغوی ورته د کرکټ یو څه اړین اسباب هم رالیږل.

د ۲۰۰۱ کال سپټمبر میاشت پورې طالبانو نور کوښښ هم وکړ چې د کرکټ له لارې نړیوالې اړیکې جوړې کړي. طالبانو یواځې ددې باره کې فکر کاوه. یوه ورځ سپټمبر میاشت کې طالب مشرانو الله داد او تاج ته وویل چې خپل تکړه لوبغاړي تیار کړي. د افغانستان کرکټ لوبډله به د قاید اعظم په نوم ټورنمنټ کې سیالي کوي. دا د افغانان کرکټ لوبډلې لپاره ښه تمرین وو چې په پاکستان کې کېده. تاج د لوبې لپاره ۱۶ لوبغاړي غوره کړل.

الله داد او تاج پوهیدل چې طالبانو باید د کرکټ باره کې خپلو نورو قوانینو باندې بیا کتنه وکړي تر څو یې لوبغاړي په نړیوالو سیالیو کې ولوبیږي. دوی دواړه د لومړي ځل لپاره په یو شي سره همغږي ول. په نړیوالو لوبو کې سپین رنګه کالي استعمالیږي. خو دې وخت کې کالي رنګارنګ وي خو پخوا داسې نه ول. تر ټولو مهم بدلون چې د افغان لوبغاړو لپاره وو هغه دا چې د کمیس پرتوګ پر ځای باید د لوبې کالي واغوندي. الله داد او تاج طالب مشرانو سره شپږ ساعتونه بحث وکړ تر څو هغوی قانع کړي چې کمیس پرتوګ پر ځای سپینه دریشي واچوي.

" مونږ کمیس پرتوګ ته ډیر درناوی لرو. خو نړیوالو لوبو کې کمیس پرتوګ اغوستل ښه نه ده." تاج هغوی قانع کول غوښتل خو هغه نه پوهیده چې هغه ځانته کار ګوري.

الله داد، تاج ته د سترګو کونج کې بد وکتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

طالب مشران سره وغوریدل،" ته دا ویل غواړې چې کمیس پرتوګ د کرکټ لپاره سم کالي نه دي؟"

الله داد غوښتل چې اوضاع بیرته عادي کړي. ښه خبره دا وه چې هغه د افغان کرکټ فیډریشن مشر وو.

" نا نا، کمیس پرتوګ د لوبې لپاره ډیر ښه کالي دي. خو په ډیره ښښه، چې هره لوبډله په نړیوالو لوبو کې سپین کالي اغوندي. دا د هغوی قانون دی."

طالب مشرانو سره هغه نه ول،" مونږ یواځې خپل قانون منو."

په همدې ترتیب د څو ساعتونو لپاره دا بحث ښکته پورته لاړ. په پای کې طالبان تسلیم شول، هغوی ته یې اجازه ورکړه چې ټورنمنټ ته په سپینه دریشی کې لاړ شي. هر څومره چې افغان لوبغاړي ښه ښکاره شي په همغه اندازه به د طالبانو ښه وویل شي. تاج او الله داد ډیر خوشاله ول ځکه دوی ته یې د سپینو دریشو اغوستلو اجازه ورکړل شوه.

د قاید اعظم ټورنمنټ لپاره هر څه برابر شول. طالبانو د دریو اونیو لپاره ملي لوبغاړي پاکستان ته ولیږل. دا ټورنمنټ ډیر مهم و، لوبغاړي به نړیوالو لوبو سره بلد شي او طالبان به نړیوالو ته خپل حکومت وښایي. تاج به هره ورځ د خپلو لوبغاړو سره خپلمنځي لوبې کولې تر څو هغوی ډیر تمرین وکړي. د افغان کرکټ لوبو د رسنۍ له لارې د ټولې نړۍ سترګې ځانته راواړولې، همدغه شان څنګه چې طالبانو غوښتل. هیڅ خبریال په دې باور نه کاوه چې د طالبانو حکومت کې دې افغانستان کرکټ لوبډله ولري. هغوی په دې هر څه باور نه راتلو. د ۲۰۰۱ کال اکتوبر میاشت کې د افغان ۱۶ کسیزه لوبډله د قاید اعظم ټورنمنټ ته ورغله. دا لوبه د پاکستان پلازمینه اسلام اباد کې د نوښار ولایت لوبډلې سره واچول شوه. له بده مرغه تاج ددې موقع تر لاسه نه کړه چې په ټول ټورنمنټ کې د افغان لوبډلې مشري وکړي.د کرکټ کوچ دنده د لوبې څخه څو ورځې یا ساعتونه وړاندې وي او د لوبې په دوران کې ډیر مسولیت لوبډلمشر په غاړه لري. نو ځکه تاج نه

شول کولای چې لوبډله په نیغه توګه اداره کړي. تاج دا خبره له ذهن څخه ویستلې وه چې اوس لوبډلمشر الله داد دی، او له دې سره هغه د افغان کرکټ فیډریشن مشري هم په غاړه لري.

که څه هم تاج د افغان کرکټ لوبډلې کوچ و خو هغې غوښتل چې مشري هم هغه پر غاړه ولري. د تاج او الله داد ترمنځ دښمني به هیڅکله له مینځه لاړه نه شي. تر کومه چې الله داد د لوبې لوبډلمشر وي نو تاج به د هغې خبره مني. د کابل څخه جلال اباد هوایي میدان پورې د بس مزل کې الله داد او تاج یو بل سره یوه خبره هم ونه کړه. نور لوبغاړي په سپینو دریشو کې ناست ول. ځینو لوبغاړو تت سپین او یا چا سره چې ډیرې پیسې نه وې هغوی ځانته تت ابي دریشۍ اخستې وې، که هر څنګه وي خو بیا هم د کمیس پرتوګ نه غوره دي.

د جلال اباد هوایي ډګر څخه تر اسلام اباد پورې په الوتکه کې مزل وو او دا ددوی لمړی ځل وو چې الوتکه کې سفر کوي، هغوی سره هیڅکله دومره پیسې نه وې چې ځانونو لپاره دالوتکې ټکټونه واخلي. په لمړي ځل به یې د الوتکې سفر نه خوند اخیسته. الوتکه د پورته کېدو په وخت کې په لړزه شوه. د الوتکې ځمکنۍ لاره د معیاري هوایي میدان په څېر نه وه. خو بیا هم له نیکه مرغه الوتکه په هوا شوه. اسلام اباد پورې ټول سفر دیرش دقیقې اوږد وو.

کله چې افغان لوبغاړي اسلام اباد هوایي ډګر کې ښکته شول نو خبریالان ترې راچاپیر شول. الله داد د نورو څخه ډیر حقدار وو چې خبرې یې کړې وی ځکه هغه لوبډلمشر او د افغان کرکټ فیډریشن مشر دی،

" د افغانستان کرکټ لوبډله څه موخه لري؟" یو خبریال پوښتنه وکړه.

الله داد وویل،" مونږ غواړو نړیوالو ته وښایو چې افغانان هم لوبې کولی شي."

یو بل خبریال چې یواځې د مصاحبې لپاره د افغانستان نه راغلی وو، له یو ځیرک مینه وال څخه وپوښتل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

" د افغانستان کرکټ لوبډلې باره کې ستاسو څه خیال دی؟"

" کرکټ افغانستان کې نوی دی. فوټبال او بوکسنګ ډېرې مخکې لوبې دي. که ریښتیا ووایم نو زه ډېر حیران یم چې افغان لوبډله کرکټ هم کوي. که څه هم هغوی دومره تجربه نه لري خو بیا هم ښه دي. زه په دې هم ډېر حیران یم چې دوی د افغانستان په اوسني حالاتو کې دا ١٦ لوبغاړي د کومه پیدا کړل."

افغان ملي کرکټ لوبډلې لمړۍ لوبه به د مرغزار کرکټ میدان کې کیږي. پاکستان ته راتلو سره ټولو ته پخواني وختونه ورياد شول لکه الله داد، رییس، کریم، اعظم خان، سمیع الله شینواری، چې دوی ډېر وخت کیمپونو کې مهاجر پاتې شوي ول. د نوښار لوبډلې سره لوبې کولو نه وړاندې افغان لوبډلې لمونځ باندې ودریدل. الله داد او تاج نه غوښتل چې د طالبانو له قانون څخه دلته هم سرغړونه وکړي او هغوی خفه کړي. هغوی د کرکټ له لارې یواځې ارامي او بریالیتوب غوښته.

د قاید اعظم لومړۍ لوبه شروع شوه. د کیمپونو مهاجر هم د لوبې لیدلو لپاره راغلي ول. محمد نبي او حمید حسن دوه لوبغاړي چې تر اوسه له کورنیو سره کابل ته نه ول تللي او هملته په کیمپ کې اوسیدل، هم ښکاره کېدل. افغان لوبغاړي ډېر ډاډه او پر ځان اعتمادي ښکاریدل او کله چې د مخالفې لوبډلې له لورې توپ اچونه شروع شوه او دوی وپوهېدل چې هغوی دومره تکړه نه دي، نو نور ډاډه شول. د توپ وهونکي لپاره ددې نه بله ښه خبره چیرته وي چې توپ اچونکی ورته د شپږیزې لپاره توپ اچوي. د افغان کرکټ لوبډلې لپاره ددې نه ښه خبره نه وه چې هغوی د قاید اعظم ټورنمنټ ګټلای شي. دا لوبډله به بریالۍ شي او نړیوال جام ته لاره پیدا کړي. خو بیا هم هغه توپ چې د ناڅرګند دهلیز کې غورځېږي، دهغې باره کې هیڅ نه شو ویلای. توپ وهونکي په دې هم حیران شول چې توپ ځمکې سره لګیدو سره تاوېږي. افغان لوبغاړي د ډېرو حیرانۍ سره مخ کېدل، په حقیقت کې هغه وخت کله چې په افغانستان بمباري پیل شوه.

٦

يو ناڅاپي قسمت

د ۲۰۰۱ کال سپټمبر په ۱۱ نیټه پاکستان ته د افغان لوبډلې څخه یوه میاشت وړاندې، ۷۰۰۰ مایله لرې د امریکا په متحده ایالاتو کې یوه تراژیدي رامنځته شوه. دغې غمجنې پیښې یواځې افغانستان نه بلکې کرکټ لوبډله او نوره ټوله نړۍ اغیزمنه کړه. یوې نامالومه وسله والې ډلې د امریکا څلور الوتکې وتښتولې. دې ډلې دوه الوتکې چې د امیریکن ایرلاین فلایټ۱۱ او یونایټډ ایرلاین فلایټ ۱۷۵ په نوم وې، په نیویارک ښار کې یې د نړیوال سوداګریز مرکز په لور رهي کړې. نړیوال سوداګریز مرکز دوه ستری ودانۍ دي چیرته چې تجارت او دولتونه خارجي سوداګري کوي.

همدې تروریستي ډلې دوه نورې الوتکې چې د امیریکن فلایټ ۷۷ او یونایټډ ایرلاین ۹۳ په نوم وې، د امریکا په پلازمینه واشنګټن ډي سي په لور رهي کړې. هوايي کارکونکو په شیبه کې ځمکني پرسونل ته د الوتکې تښتېدو خبر ورکړ. ځمکني پرسونل بیا د څېړنو دولتي سازمان یا ایف بي آي ته خبر ورکړ. تر څو چې ایف بي آي کوم عکس العمل ښودلی نو امیریکن فلایټ ۱۱ الوتکه د نړیوال سوداګرۍ د شمالي ودانۍ ۹۳ څخه ۹۹ پوړ سره ټکر کړه. لمړی کې خلکو دا فکر کاوه چې دا یو تصادفي ټکر وو خو شل دقیقې وروسته یونایټډ ایرلاین ۱۷۵ الوتکه د یو توغندي په څېر د جنوبي ودانۍ ۷۵ څخه ۸۵ پوړ سره ټکر شوه. له دویم ټکر وروسته خلکو ته مالومه شوه چې په امریکا حمله شوې.

ډېرې سترې چاودنې رامنځته شوې. ډک او تور لوګي د دواړو سترو ودانیو څخه پورته کېدل. د لرې څخه اور وژنې زنګونه اوریدل او په شیبه کې د پیښې ځای ته راورسیدل. د امریکا دولت د ودانیو بیړني وتلو امر ورکړ. خلکو د ویرې یوې بلې خوا منډې وهلې. یو بد حالت رامنځته شوی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امریکا متحده ایالاتو ولسمشر د پیښې خبرېدو نه شیبه وروسته د تلویزیون په پرده راڅرګند شو او ملت ته یې وینا کوله،" نن مونږ د یوې ملي تراژیدۍ سره مخامخ یو. دوه الوتکو د نړیوال تجارتي مرکزونو سره ټکر شوي او دا ښکاره خبره ده چې دا زمونږ په هېواد یو تروریستي برید دی. ما مرکزي دولت ته امر کړی تر څو د پیښې ځای ته ځان ورسوي او قربانیانو او د هغوی کورنیو سره اړینې مرستې وکړي او په بشپړه توګه ددې برید څېړنه وکړي چې دا عمل چا تر سره کړی. زمونږ مخې ته تروریزم نه شي راتلای."

خو ولسمشر بوش له دې خبر نه وو چې نور بریدونه هم راروان دي. د هغې وینا څخه یواځې درې دقیقې وروسته امیریکن ایرلاین فلایټ ۷۷ د پنټاګون لودیځې لورې سره ټکر شو. پنټاګون د متحده ایالاتو دفاع وزارت دی. له هغې څخه هم تور لوګې پورته شول.

له درې بریدونو څخه وروسته په ټول هېواد کې بېړنې حالت اعلان شو. په لمړي ځل دولتي هوانوردۍ اداره امریکا ته راتلونکو او تلونکو پر مخ وتړل شوه. پولیسو هغه نورې ودانۍ لکه سپینه ماڼۍ او پلازمینې ودانۍ چې د برید اټکل کېدای شول، صفا کړې.

په همدې وخت کې اورونو دواړه نړیوال سوداګریز مرکزونه کمزوري کړي ول. ژغورونکو ډلو کوښښ کاوه چې هر څومره خلک کولای شي له پیښې ځای څخه وباسي. هغوی نه پوهېدل چې دا ودانۍ به نور څومره وخت ولاړې پاتې شي خو هغوی نه ستړي کېدونکې هلو ځلو کې ول تر څو ډېر نه ډېر خلک وژغوري. خو لا تراوسه هم څلورمه الوتکه یونایټډ ایرلاین فلایټ ۹۳ اوس هم په هوا کې ورکه وه. ژغورونکو د هغې باره کې فکر کولو لپاره هم کافي وخت نه درلود. هغوی د لوېدونکې ودانۍ رالوېدو وخت سره لاس او ګریوان ول. د ټکر څخه اووه څلویښت دقیقې وروسته جنوبي ودانۍ په خپل ځای کېناسته.

د څلورمې الوتکې ځای مالوملو څخه اته دقیقې مخکې دا ودانۍ په بشپړه توګه ویجاړه شوه. د څلورمې الوتکې مسافر چې د درې نورو الوتکو له

حال نه خبر شول نو خپلو کورنیو ته یې د خدای پامانۍ لپاره زنګونه ووهل. هغوی ډېر بېزاري شوي ول او غوښتل یې چې څلورم برید مخه ونیسي. له دې مسافرو څخه ډېر پاڅېدل او تروریستانو مخې ته ودرېدل. تروریستانو د الوتکې کنټرول له لاسه ورکړی وو او د پنسلوانیا په یو پټي کې یې راکوزه کړې وه.

شل دقیقې وخت نور هم تېر شو، او په پای کې شمالي ودانۍ هم نور د ودرېدو نه وه، هغه هم راونړېده. دوه سوه زره ټنه مواد په سرکونو راوغورځېدل. د امریکا متحده ایالت ډېر حیرانه وه. ژغورونکو ډلو پاتې ورځ د ژوندیو په لټه کې شوه. هر څه برباد شول. د ورځې په پای کې د امریکا ولسمشر بوش یو ځل بیا د تلویزیون په پرده راڅرګند شو، " ماښام پخیر. نن زمونږ هېواد وال، زمونږ د ژوند طرز، زمونږ خپلواکي د تروریستي بریدونو لاندې شوه. زرګونه خلکو خپل ژوند له لاسه ورکړل. ودانیو سره د الوتکو ټکر، اورونه اوغټو ودانیو ړنګېدل زمونږ عقیده کمزورې کړه، ژور خفګان او زمونږ غوسه یې راوپاروله. دې غیر انساني بریدونو غوښتل چې مونږ وډار کړي او زمونږ ملت په ویره کې واچوي خو هغوی ناکام شول. تروریستي بریدونه کولای شي چې زمونږ سترې ودانۍ ولړزوي خو د امریکا بنسټ لمس کولای هم نه شي. نن ورځ زمونږ ملت د یو شیطاني عمل شاهد وو چې د ټول انسانیت پر خلاف عمل ګڼل کېدای شي. زمونږ لومړیتوب دا دی چې ټپیانو سره مرسته وکړو او خپل هېواد وال په کورونو او په نړۍ کې له داسې تروریستي بریدونو څخه وساتو. څوک چې ددې شیطاني عمل تر شا وي ډېر زر به یې پیدا کړو. ما د استخباراتو او قانون ټول زور په دې لګولی چې دا خلک پیدا کړي او عدالت ته یې راکش کړي. هغه چا چې دا کار کړی او چا چې پناه ورکړې، زمونږ لپاره یو شان دي. مونږ به د تروریزم پر وړاندې جګړه کې سره یو ځای ودرېږو"

د امریکایانو احساسات د غیر عقیدګۍ نه د تروریستانو برید په لور شول چا چې د سپټمبر ۱۱ بریدونه کړي. قربانیانو د برید غځ اغستل غوښتل. د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرتکبینو رانیولو عملیات پیل شول. د متحده ایالاتو استخباراتو د ثبوتونو پر بنسټ دې پایلې ته ورسیدله چې دا بریدونه تروریستي ډلې القاعده تر سره کړي. د القاعده مشر عثامه بن لادن نومیده.

د ټولې نړۍ دولتي چارواکو عثامه بن لادن پېژنده. د هغوی خوبونه یې هم حرام کړي ول، ځکه هغه د پیړۍ تر ټولو خطرناک تروریست ګڼل کېده. بیا دا څرګنده شوه چې عثامه تروریستي ډلې له افغانستان څخه بریدونه کړي. د طالبانو او القاعده اړیکې ترینګلې شوي خو په بدل کې د القاعده جنګیالي او اقتصادي مرستې طالبان دې ته اړ کړل چې القاعده کولای شي د افغانستان په هر ګوډ کې روزنیزې هډې جوړې کړي. د القاعده غټه موخه دا وه چې مسلمانان سره یوځای شي او په ټوله نړۍ کې اسلامي بنسټ جوړ کړي.

د متحده ایالاتو راټول شوي مالوماتو څخه وروسته ولسمشر بوش ډېر زر عکس العمل وښوده. د سپټمبر ۱۱ څخه نهه ورځې وروسته هغې په ژوندۍ بڼه تلویزیون مخې ته وویل چې طالبان دې د القاعده ټول مشران زمونږ په حواله کړي او په افغانستان کې دې تروریستي روزنځایونه بند کړي. که نا طالبان به د سختې پایلې سره مخ شي.

" د القاعده د نړۍ بدلولو ژوندی مثال مونږ په افغانستان کې وینو. د افغانستان خلکو سره ډېر ظلم شوی. زیاتره یې وږي دي او ډیرو نورو خپل هېواد پرېښی. ښځې ښوونځي ته نه شي تللی. د یو تلویزیون په لرلو یو کس بند ته کش کول کیږي. په افغانستان کې یو کس په دې هم زندان ته کشول کېدای شي که چیرته د هغې رېره اوږده نه وه.

امریکا د افغانستان خلکو ته ډېر احترام لري، که څه هم مونږ باید ورسره انساني مرستې وکړو خو مونږ د طالبانو کړنې غندو. دا د ټولو نړۍ لپاره خطر دی ځکه دوی تروریستانو ته پټنځایونه ورکړي.

د امریکا متحده ایالات د طالبانو څخه لاندینۍ غوښتنې لري: په افغانستان کې چې د القاعده څومره مشران وي، امریکا ته دې وسپاري. د

امریکایانو په ګډون ټول بهرنیان خوشې شي چې په څه نه څه بهانه زندان کې پراته دي. بهرني ژورنالستان، ډپلوماټان او مرسته کونکي باید خوندي وساتل شي. په افغانستان کې د ټولو تروریستي ډلو روزنځایونو د تل لپاره بندول او هر یو تروریست او څوک چې ورسره مرسته کوي مربوطه چارواکو ته وسپاري. د متحده ایالاتو ته د تروریستانو لټولو لپاره پوره واک او اختیار ورکړي تر څو مونږ پوه شو چې اخرنی تروویست هم له مینځه ویسو. دا غوښتنې انتهایي دي او په دې کې د نور بحث ځای نشته. طالبان باید ځواب راکړي او ډېر زر یې راکړي. یا باید هغوی تروریستان مونږ ته راکړي او یا دې خپل راتلونکي ته په تمه شي."

طالبان دې ته تیار نه ول چې د ولسمشر بوش غوښتنې دومره زر او په اسانۍ ورپوره کړي. هغوی متحده ایالاتو نه وغوښتل تر څو د سپټمبر ۱۱ برید ټول شواهد دوی ته تسلیم کړي تر څو دوی پوه شي چې دا پیښه ریښتیا هم القاعده تر سره کړې. ولسمشر بوش ورسره بیا بحث ونه کړ.

د غچ په څېر طالبانو د امریکا غوښتنو ته مثبت ځواب ونه وایه. امریکایان د طالبانو مقاومت ته په موډ کې نه ول. هغوی پریکړه وکړه چې ځوابي برید به کوي.

افغان کرکټ لوبډلې د قاید اعظم ټورنمنټ لپاره تمرین کاوه چې دا لوبغاړي د طالبانو او امریکا تر منځ کړکیچ څخه خبر شول. هغوی د راتلونکي برید افواهاتو نه هم خبر شول. د برید خبر دوی وارخطا کړل.

تاج به د لوبې تر منځ لوبغاړو ته ویل،" د راتلونکي باره کې فکر مه کوئ. په دې تمرکز وکړئ چې اوس څه روان دي. دا ډېر مهم دي. مونږ د افغانستان لپاره دا لوبه ګټو."

د بیا لپاره دوی یو هم د راتلونکي جګړې باره کې فکر ونه کړ. هغوی باید په خپلو لوبو تمرکز کړی وای. د ۲۰۰۱ کال اکتوبر میاشت کې افغان کرکټ لوبډله پاکستان ته د قاید اعظم ټورنمنټ په لور روانه شوه او بله خوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

امریکا د تروریست پر ضد جګړې اعلان وکړ چې په دې کې القاعده، طالبان او په منځني ختیځ کې بله هر یو سازمان شامل وو.

متحده ایالاتو د اسلامي تروریستي ټولو ډلو پر خلاف جګړه پیل کړه. یواځې القاعده نه بلکې هره یوه اسلامي تروریستي ډله د خاورو سره خاورې کوي. د متحده ایالاتو جیټ الوتکو په هر امکاني ځای باندی بمباري او مزایل ورول پیل کړل. طالبانو د هوایي برید زور نه درلود. امریکایي ځواکونه کابل ته راورسیدل او د طالبانو پاتې غړي یې پلازمینې څخه بهر کړل.

د القاعده مشر عثامه بن لادن په یوه عربي تلویزیون چینل کې راښکاره شو او متحده ایالاتو ته یې اخطارونه ورکول چې امریکا ښه ونه کړل. هغې ویل چې دا په اسلام باندې نه هیرونکی برید دی. بن لادن اسلامي جنګیالیو ته امر ورکړ چې د طالبانو او القاعدې دښمن پر ضد جګړې ته راپاڅي. امریکایي ځواکونو د عثامه خبرو ته غوږ ونه نیوه او په افغانستان کې یې خپلو بریدونو ته یې دوام ورکړ.هغوی اسلامي جنګیالي ختیځې پولې پورې وزغلول. عثامه بن لادن او نورې تروریستي ډلې به د هېواد غریزې سیمې توره بوره کې پټ ول. عثامه راګیر شوی وو او په همغې وخت کې یې امریکایانو ته پیغام ولیږه چې هغه تسلیم دی او خپله د پاکستان هېواد ته وتښتید. القاعده مشران، طالب مشران او همداسې په سلګونه اسلامي جنګیالي ورپسې وتښتیدل. ځیني طالب مشران خو الله داد او تاج د پولې هاخوا هم ولیدل. الله داد خو ډېر حیران شو چې هغوی یې ولیدل

" تاسو پاکستان کې څه کوئ؟" هغې وپوښتل.

" ولې مونږ ته ددې اجازه نشته چې دلته راشو او د خپلې خوښې لوبه وګورو؟"

" اوس خو هیڅ هم نشته" الله داد ورته وویل.

د افغان کرکټ لوبډلې د نوښار لوبډلې پر وړاندې خپل لمړۍ لوبه بایللې وه. ټول لوبغاړي بړوس ول. چې حالات نور هم خراب شي، طالب مشرانو ورته د برید په هکله خبر ورکړی وو.

" تاسو په هوا کې الوتکې ونه لیدلې؟"

" هو! دلته خو به ډېر زیات لیدونکي وي. زما په خیال دا ټول دلته لوبې لیدلو لپاره راغلي ول." کریم ځان سره فکر کاوه.

" الوتکې ستاسو لوبې لیدلو ته نه دي راغلي. دې الوتکو په افغانستان برید کړی"

تاج د حیرانی نه خوله وازه پاتې شوه،" څه؟ چا برید کړی؟ مونږ به چیرته ځو؟ مونږ به څه کوو؟ هلته به اوس هم خوراک لپاره څه پاتې وي؟"

رییس هغه غلی کړ،" وروره، افغانستان کې مخکې هم جګړه شوې. هر څه به سم شي. مونږ باید خپلو کورنیو سره اړیکه ونیسو او هغوی ته وواېو چې ځانونه خوندي ځایونو ته ورسوي."

" هغوی سره اړیکه شونې نده. هوایي بریدونو به زیاتره بریښناکوټونه له مینځه وړي وي. نیمایي افغانستان کې خو هسې هم بریښنا نشته. مونږ هیڅ خبر نه یو چې بیګناه وګړي به په دې بریدونو کې وژل شوي وي." طالب مشر ورته وویل.

رییس په مختلفو لارو فکر وکړ،" که په پاکستان هم داسې برید وشي نو بیا؟ مونږ باید ټورنمنټ پریږدو او بیرته افغانستان ته لاړ شو، لږ تر لږه خپله کورنی خو به خوندي وساتو"

په ښکاره نورو هیوادونو هم پاکستان ته زړه نه ښه کاوه. نیوزلینډ او سریلنکا هېوادونو لوبډلو پاکستان ته خپل سفرونه پریښودل ځکه په افغانستان کې د امریکا برید زور اخستی وو. الله داد د هغې د ټورنمنټ پریښودلو نظریه رد کړه. هغه په دې باور درلود چې افغانستان لوبډله له نورو توپیر کوي،" مونږ باید د ټورنمنټ پاتې لوبې پرینږدو. مونږ د افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

استازیتوب کوو. دا زمونږ موخه ده چې نړیوالو ته د کرکټ له لارې وښایو چې مونږ سوله خوښونکي یو."

افغان لوبغاړو تاج ته وکتل. هغوی غوښتل چې هغه به الله داد سره نور بحث وکړي خو هغې داسې ونه کړل. دا دویم ځل وو چې دوی دواړه په یوې خبرې سره همغږي شول. کېدای شي هغوی د تېر وختونو توپېرونو ته ځیر شوي ول.

" هو، مونږ باید د جګړې ځپونکو افغانانو لپاره خپلو لوبو ته دوام ورکړو،" تاج یې خبره تایید کړه.

طالب مشرانو کرکټ لوبغاړو ته نیکمرغي وغوښته،" خو ټول قوانین په یاد ولرئ. الله به درنه خوشاله شي. تاسو به افغانستان ته ویاړ راوړئ. بیا به درسره په اړیکه کې شو." هغوی لاړل تر څو ځانونه پټ کړي.

افغان کرکټ لوبغاړي یو څه قانع شول. په یوځای هغوی د قایداعظم ټورنمنټ لوبو ته دوام ورکړ. خو پایلې یې غمجنې وې. افغانانو هره لوبه په سلو منډو وبایلله. دا ډېره د شرم خبره هم وه چې یوه ملي لوبډله دې د یو ولایتي لوبډلې څخه په دومره ډېرو منډو ماتې وخوري. که بله هره ملي لوبډلې داسې لوبه بایللې وه نو بیا به یې هیڅکله لوبه نه وه کړې. خو بیا هم هېواد کې بیا راولاړېدنکی تاوتریخوالی او پرله پسې بایلل، خو افغان کرکټ لوبډله بیا هم خوشبینه ښکاریده. کله چې ټورنمنټ ختم شو نو خبریالان یو ځل بیا په لوبغاړو راچاپیر شول.

" په افغانستان د اوسني برید په هکله څه فکر کوئ؟"

الله داد چې د لوبې لوبډلمشر و یو ځل بیا د ټولې لوبډلې په استازیتوب خبرې شروع کړې،

" دا خو ډېره خفه کونکې ده، مونږ ښه مسلمانان یو، ددې مطلب دا نه دی چې مونږ تروریستان یو." هغې د خپلو خیالاتو اظهار وکړ.

" تاسو فکر کوئ چې که طالبانو حکومت ړنګ شي نو تاسو به د هغوی مرسته تر لاسه نه کړی شئ؟"

" لوبې باید سیاست سره یوځای نه شي" هغې په زیړه لهجه وویل.

هغه له ځان سره ډېر وارخطا وو، که طالبانو مرسته نه وي نو څنګه به کرکټ ملي لوبډله پر مخ وړي. دا حالات هیڅ باوري نه ښکاریدل. هغې باید صبر کړی وو او ددې پرېکړه یې وخت ته پرېښې وای. د افغان کرکټ ملي لوبډله باید د ټورنمنټ وروسته بیرته افغانستان ستنه شوې وه. خو د امریکا بمبارۍ افغانستان ته ټولې الوتنې د نامالوم وخت لپاره ځنډولې وې.

هلته د تلو لپاره بله کومه لاره هم نه وه. د افغانستان او پاکستان په منځ کې ډیورنډ کرښه له پخوا څخه اوس نوره هم خطرناکه شوې وه.زیاتره القاعده تروریستان او طالب مشران په هماغه ځای کې پټ ول. هغوی د امریکایي ځواکونو له ویرې هلته تښتیدلي ول. الله داد لوبغاړو ته وړاندیز وکړ، تر څو چې بمباري پای ته رسیږي نو کچه ګړۍ کې پاتې شي. تاج نه غوښتل چې هلته لاړ شي.

"زه بیرته افغانستان ته ځم، زه د لوبډلې کوچ یم. او باید لوبډلې لپاره کار وکړم"

"کومې لوبډلې ته کار کوې؟" الله داد ترې وپوښتل. ژمی راروان دی او ټوله لوبډله هم کچه ګړۍ ته ځي."

" په افغانستان کې نور لوبغاړي هم شته. زه به هغوی پیدا کړم او د راتلونکي ټورنمنټ لپاره به هغوی تیار کړم تر څو مونږ لوبه وګټو" تاج ځواب ورکړ.

" ښه وخت...که ته چیرته افغانستان د یخنۍ او بمب څخه ژوندی ورسیږې نو ته به ۲۴ کالو پورې نور ژوندی پاتې شې.

زه به کچه ګړۍ کې خوندي یم او هلته به راتګ سره به د افغان کرکټ فیډریشن مشري بیا پر غاړه واخلم." الله داد ورته په زیړه لهجه وویل.

تاج خپل ورور کریم او نږدې ملګري رییس ته غاړه ورکړه، " افغانستان کې بیا ګورو" هغه یواځې پاتې شو، د اسلام اباد څخه کابل ته په موټر کې روان شو. کله چې د ډیورنډ کرښې څخه تیریده نو په لاره کې یې سلګونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

طالبانو او القاعده غړي وکتل چې په تیښته ول. په ښکاره تاج په ډېر خطر کې وو. کابل ته په لاره کې د طالب ضد کیمپونو کې پټ شو تر څو د امریکایانو او اسلامي جنګیالیو په نښته کې ونه وژل شي.

کابل ته په رسیدو تاج ښه وژړل. هوایي بمباریو ښایسته ښار د خاورو سره خاورې کړی وو. داسې لکه یوې زلزلې چې ځپلی وي. په هر ځای کې ملکي وګړو د مرستې لپاره غږونه کول. دا حالت د کورنۍ جګړې یا شوروي جګړې څخه هم خراب وو. تاج لپاره دا ښه خبره وه چې د هغې مور او پلار ژوندي ول.

تاج پوه شو چې طالبان د کابل او د هېواد ډېرو سیمو څخه تښتیدلي. ددې افراطي ډلې واک پای ته رسیدلې وو. یو ښه خبر دا وو چې طالبان له مخې لرې شول او نور به په کرکټ محدودیتونه نه وي. خو بد خبر دا وو چې کابل په بل مخ اوړیدلی وو.

د طالبانو وروسته حامد کرزی د افغانستان نوي ولسمشر په توګه وټاکل شو. تاج پرېکړه وکړه چې د ولسمشر کرزي حکومت لاندې د افغان کرکټ فیډریشن کې اصلاحات راولي. لکه څرنګه چې الله داد مخکې ویلي ول چې لوبه باید سیاست سره ګډه نه شي. تاج غوښتل چې کرکټ طالبانو دورې سره ختم نه شي. الله داد په کچه ګړۍ کې وو نو تاج یو ځل بیا ملي کرکټ لوبډله تنظیم کړه. هغې د موقع نه ګټه واخسته، ولسمشر کرزي سره یې ولیدل او هغې ته یې د افغان کرکټ لوبډلې جوړولو خبر ورکړ.

په لمړي سر کې ولسمشر کرزي د کرکټ لوبډلې سره بې میلي وښوده. هغې غوښتل چې د طالبانو هر څه له مینځه یوسي. د یو څه بحثونو وروسته تاج بریالی شو چې ولسمشر کرزی اړ کړي چې ددې لوبې اجازه ورکړي. تاج په رضاکارانه غوښتل چې د لوبډلې کوچ پاتې شي. هغې ولسمشر کرزي ته د کرکټ روښانه راتلونکي باره کې وویل.

ولسمشر کرزي او تاج دا پرېکړه وکړه چې د کرکټ داخلي جوړښت ته د افغانستان کرکټ بورډ وویل شي. دا نوم د افغان کرکټ فیډریشن پر ځای وو. د افغانستان کرکټ بورډ د نوي پړاو پیل وو.

په کرکټ کې چې کله یو توپ وهونکی توپ ته ګوري چې توپ اچونکی یې راغورځوي، ایا توپ تاوېږي که نیغ ځي نو توپ وهونکی خپله ستراتیژي توپ ته په کتو برابروي. توپ وهونکي باید دا هم په ذهن کې وساتي چې هغه کړنلاره چې دوی برابره کړې، کیدای شي زیان اړونکې وي. د ناڅرګند دهلیز ساحه کې توپ اچول د توپ وهونکي لپاره چټک فکر او تیز ځواب ته اړتیا لري. هیڅ شی چې څنګه ښکاري هغسې نه وي. په همدې ترتیب د افغان کرکټ لوبډلو فکر کاوه چې هغوی د بریالیتوب په لور روان دي. د بریالیتوب دا لاره څو ځایونو کې تاوه شوې، ښکته بره شوې، او له نورو ځایونو څخه تیرېده. هر څه چې له دې وروسته کیږي، وړاندوینه یې ناشونې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷

چټک خوځښت

کله چې بمباري یو څه کمه شوه نو په ۲۰۰۱ کال نومبر میاشت کې الله داد، رییس، کریم، اعظم خان، سمیع الله شینواری او پاتې نور لوبغاړي کابل ته راستانه شول. ژمی هم نیمایي ته رسیدلې وو. الله داد داسې فکر کړی وو چې راتلونکې درې میاشتې پسرلي پورې د افغانستان کرکټ فیډریشن او افغان کرکټ لوبډلې لپاره نوی موخې وټاکي. ډیر ټکي باید په پام کې ونیول شي تر څو یوه لوبډله په ریښتوني ډول بریالۍ شي. د قاید اعظم ټورنمنټ یې ژوندی مثال دی. هیڅوک به داسې بایلونکې لوبډلې سره لوبه ونه کړي.

الله داد په کابل کې د المپیک کمیټې غړو سره اړیکه ونیوله.

" زه غواړم تاسو سره وګورم. موږ د قاید اعظم ټورنمنټ کې ډیره خرابه لوبه وکړه. د افغان کرکټ فیډریشن او لوبډله کې باید بدلونونه راشي. که نا موږ به هیڅکله پرمختګ ونه کړو" الله داد ورته وویل. الله داد لا نه وو خبر چې د هغې کرکټ فیډریشن له منځه تللی. د افغانستان المپیک کمیټې ورته بد خبر واوروه،" ته نه یې خبر؟ د افغان کرکټ فیډریشن له منځه تللی. تاج د هغې پر ځای د افغانستان کرکټ بورډ جوړ کړی."

کله چې الله داد پوه شو چې تاج څه کړي نو ډیر په غوسه شو. "تاج!؟ هغه هیڅ واک نه لري. زه د افغان کرکټ فیډریشن مشر یم."

" طالبانو خپل واک له لاسه ورکړی. ښاغلی کرزی اوس د هېواد ولسمشر دی. موږ اوریدلي چې ولسمشر کرزی د کرکټ په شمول د طالبانو هر څه له منځه وړي. خو تاج ولسمشر قانع کړ چې کرکټ ښه لوبه ده. هغې ویلي چې کرکټ به د افغانستان کرکټ بورډ نوم لاندې له سره پیل شي. دا د افغانستان

کرکټ فیډریشن سره هیڅ تړاو نه لري. ولسمشر کرزي، د تاج افغانستان کرکټ بورډ ومانه" د کمیټې غړي ورته وویل.

د افغانستان کرکټ فیډریشن او د نوي افغانستان کرکټ بورډ ترمنځ هیڅ ښکاره توپیر نه لیدل کېده، پرته له دې چې الله داد خپله مشري له لاسه ورکړه. چې له دې هرڅه یې ډیر ځوروه. الله داد فکر کاوه چې هغه یو موثره مشر دی. او دا خاص ددې برکت وو چې افغانستان د کرکټ لوبډله هم لري. تاج هغه کس وو چې ولسمشر کرزي ته یې د کرکټ نظریه ورکړې وه، نو تاج ته د کرکټ اړوند ټول واک ورکړل شو. الله داد اوس یواځې د لوبډلې لوبډلمشر پاتې کېدای شي که هغه هم ددې قسمت وو.

د تاج لنډ مهاله موخه دا وه چې کرکټ د ټول افغانستان کې په خلکو وپیژني. که څه هم افغانستان یوه ملي لوبډله لرله خو زیاتره خلکو لا تر اوسه نه پیژندله.د افغان کرکټ ملي لوبډله د ټولې نړۍ لوبډلو څخه وروسته پاتې وه نو ځکه مینه وال راجزبول ستونزمن کار وو. تاج غوښتل چې کرکټ د طالبانو د وخت سزا غوندې چې هره جمعه ورځ به یې خلکو ته په غازي سټېډیم کې ورکوله، عام کړي. له نیکه مرغه پاکستان رامخته شو او دې سره هدف رانیولو کې مرسته وکړه.

د پاکستان کرکټ لوبډلې د افغان لوبډلې سره د مرستې وړاندیز وکړ. که څه هم دا هرڅه وړیا نه ول. وړاندی تر دې چې تاج له پاکستانیانو څخه کومه مرسته تر لاسه کړي، هغې باید پاکستانیانو ته ښودلې وه چې د دوی لوبډلې ترشا ورسره ولسمشر کرزی او د افغان حکومت ولاړ دی. هغوی د ولسمشر کرزي ملاتړ لپاره یو رسمي لیک واستوه.

د بمبارۍ، جګړې او سیاسي کړکیچ پر مهال ټول لیکونه افغانستانه پرې کیدل. د کرکټ لوبډلې یو کس باید په خپله پاکستان ته تللی وای او لیک یې هلته رسولی وای. الله داد چې تاج سره د مشرۍ پر سر شخړه وه، بیا هم تیار شو چې دا لیک د پولې هاخوا واړوي. هغې دا فکر کاوه که چیرته هغه په داسې کړکیچنو حالاتو کې داسې قرباني وکړي او لیک تر پاکستانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسوي نو د لوبډلې ملګري به يې دې ته رايه ورکړي او دا به يو ځل بيا د افغانستان کرکټ بورډ مشر شي.

اعظم خان چې د الله داد ملګری وو، دې ته تيار شو چې الله داد سره تر پاکستانه لاړ شي. تاج، کريم او رييس ډېر خوشاله شول چې دا خبره يې واوريده، ځکه سفر کې بل ملګری يوځای کېدل ښه وي. تاج، رييس او کريم يو هم دا نه غوښتل چې تاج سره په دې سفر کې ملګري شي. هغوی له الله داد څخه کرکه کوله. نو دا ډېر ښه کار وشو چې اعظم خان ورسره تلو ته غاړه کېښوده.

تاج، الله داد ته يوه خيرنه زيړه لفافه ورکړه چې په کونجونو کې شکيدلې هم وه.

" الله داده! دا ليک بايد د پاکستان کرکټ بورډ غړو ته وسپارې. هغوی خبر دي چې دا ليک مونږ ورليږو. ډېره اسانه ده."

" ډيورنډ کرښه په بشپړه توګه بنده ده. هيڅ موټر هغې غاړې ته نه پرېږدي ځکه امريکايي ځواکونه په هاغه لاره د القاعده او طالبانو په لټه کي دي." الله داد وويل.

تاج وخندل، هغه د الله داد په څير هيڅ وارخطا نه ښکاريده. " هيڅ خبره به نه وي. مونږ خو دا د افغانستان لپاره کوو! ويره هغه څه دي چې ته يې بايد مخې ته پرېنږدې. ستا پښې خو هسې هم اوږدې دي، که چا ويشتلې نو ښه منډه وهلی شې."

الله داد لفافه د تخرګ لاندې کړه" ته بايد له ويرې څخه ونه ډارېږې. زه له هيڅ نه ډارېږم."

پرته د نور څه ويلو د خپل ملګري سره روان شو. هغوی دواړه له کابله روان شول. الله داد او اعظم خان د يو ليک لپاره يو اونۍ سفر ته روان شوي ول.

" ته باور لرې چې تاج وويل چې دا ليک رسول دومره اسانه کار وي؟ که چيرته د پولې دروازه تړل شوي وي نو مونږ به دا ليک څنګه هلته رسوو؟

تاج ډېرې خبرې کوي، خو خپله هيڅ کار نه کوي. هغه ډېر چاغ دی." الله داد پرې ريشخند وهه.

اعظم خان سر خوځوه يانې هغه يې اوري. که څه هم الله داد، تاج سره وران وو خو بيا يې هم هغې ته ډېر احترام درلود. د مثال په ډول لکه تاج غوښتل پرځای ددې چې جګړه خوښه کړي، هغې غوښتل چې کرکټ په ټول افغانستان کې عام کړي. دا يواځينی وجه وه چې هغې غوښتل چې افغان کرکټ سره خپله مرسته جاري وساتي.

وړاندې تر دې چې الله داد او اعظم خان د ډيورنډ کرښې ته ورسيږي، هغوی بايد د ساتونکو څخه اووښتلو لپاره نورو لارو څخه کار اخيستې وای. هغوی په ډېر لارو سوچ وکړ، پايله کې هغوی پرېکړه وکړه چې د خيبر پاس له لارې لاړ شي تر څو لوی لارو څخه لرې وي. او د خيبر پاس لارې ته دومره د خلکو پام هم نه وو.

ځواکونو په لوی لارو ډېره څارنه ځکه کوله چې پرته ددې لارې بله د موټر لاره نه وه. که خلک ځان وژني نو د خيبر پاس له لارې دې پياده لاړ شي. خيبر پاس لاره د منځني ختيځ سيمو کې تر ټولو خطرناکه لاره وه چې کابل يې د پيښور سره نښلوه. دا لاره ۳۳ مايله اوږده او ۳۵۰۰ فيټه لوړه وه، په ځينو ځايونو کې خو دا لاره ۱۰ فيټو پورې نرۍ وه.

خيبر پاس لاره يو طرفه وه ځکه يو ځل چې پرې روان شوې بيا تاويدل پکې نشته. دا لاره د هندوکش غرونو لړۍ سره پرې کوي. هندوکش د هندو وژونکي مانا ورکوي. دې لارې ته ځکه هندوکش ويل کيږي چې ډېر خطرناک موسمي حالات لري.

په حقيقت کې د هندوکش لاره د ډېر يخوالي له کبله خطرناکه ګڼل کيږي. کله چې الله داد او اعظم خان له دې لارې تيريدل نو د نومبر مياشت وه او موسم دومره سوړ نه و. خو بيا هم د مني په اخره کې هوا توديږي. الله داد او اعظم خان دې حالاتو ته هم تياری درلود. دوی دواړو سره ډېر زر خوراکي مواد کم شول او يواځې يو ليک ورسره پاتې وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله داد روان و، هغې اوبو یا خوراک ته اړتیا نه درلوده. هغې خپل ذهن کې دا خبره نیولې وه چې د هغې لوبډلې ملګري به ورته د افغانستان کرکټ بورډ مشرۍ لپاره رایه ورکړي. د خیبر پاس لارې تلو سره به هغه ملګرو ته وښايي چې هغه د تاج نه څومره زړور دی.

اعظم خان هڅه کوله چې الله داد سره روان وي. په نړۍ کې به هیڅوک داسې ملګرتیا چا سره په داسې یو میشن کې برخه وانه خلي. الله داد دمې لپاره هم نه دریده. هغه په غرونو ختلو او کوزیدلو.

" مونږ باید د کرکټ تمرین لپاره د خیبر پاس په لاره منډه وهو." الله داد په سختۍ سا اخسته. دا ځل ختل ورته لږ ستونزمن تمام شول.

" دا خو ډیره ستونزمنه ده." اعظم خان ورسره همغږی شو او ډیر په زوره یې دا قیمتي هوا تنفس کوله.

" ته څه فکر کوې چې تاج به په دې غرونو ختلې وای؟" الله داد د هغې چاغ بدن په ذهن کې راوست چې څنګه به دې غرونو ختلو. هغې دومره وخندل چې ټوخې پرې ولګیده.

اعظم خان هم ورسره خندل. د خیبر پاس په لاره تلل ورته ډیره مشکله شوه. دواړو مسافرو په زوره زوره سا اخسته. تر څو چې ډیورنډ کرښې ته رسیدل دواړو خپله انرژي له لاسه ورکړې وه.

" زه فکر کوم چې ما ځان سره زیاتې وکړ، زه باید په ورو راغلی وم." هغه پښېمانه ښکاریده. هغې نور مزل هم نه شو کولای.

" ته باید کینې او دمه وکړې تر څو مونږ پاکستان سیمې ته اوړو." اعظم خان ورته وویل.

الله داد ونه منله،" نا، هیڅ خبره نشته. دمې لپاره وخت نشته. مونږ باید لومړی دا لیک ورسوو."

ددې جملې ویلو څخه نیمه دقیقه وروسته پرته د څه ویلو، راوغورځیده. اعظم خان غوښتل چې الله داد ونیسي خو هغې ونه شو

نیولای. الله داد په یو درز سره په ځمکه راپریوت. اعظم خان ورخطا شو. هغه هیڅ نه پوهیده چې څه وکړي او د مرستې لپاره چا سره اړیکه ونیسي.

" الله داده! پاڅه وروره! ته باید وروسته ویده شې." هغه لګیا وو، هغې الله داد خوځوه خو هغه بې حاله پروت وو.

الله داد د اوبو نشتوالي له کبله بې هوښه شوی وو. د خیبر پاس په لاره پرته د دمې او اوبو تلل همدا پایلې لري. اعظم خان ته هم ځان ډیر کمزوری ښکاره شو. همله خواکې د مسافرینو لپاره خیمې وهل شوې وې، چې لوی لارې سره نښلوي. اعظم خان هلته لاړ، دا خطر یې هم هیر کړی وو چې ځواکونه به یې وګوري.

د خیمو څښتنانو د مسافرینو لپاره اوبه او خوراک ورکوه. هغوی زیاتره په مایوسه خلکو لکه د اعظم خان په څیر خلکو متکي وي. اعظم خان په بیړه یو ډبې جوس او درې نارنجان خپل ځان او ملګري لپاره راوړل. هغې دعا کوله چې دا جوس او نارنجان به دې او الله داد ته پوره اندازه انرژي ورکړي.

اعظم خان خپل ملګري ته جوس ورکړ او هغه په هوښ کې راغی،

" ډیره مننه، تا زما ژوند وژغوره. مونږ باید دا لیک اوس ورسوو. " هغې په سخته وویل.

اعظم خان، الله داد غلی کړ" شش...د کرکټ لیک باره کې خبرې مه کوه او تشویش هم مه کوه. یواځې ارام وکړه"

که څه هم هغوی خوراک، څښاک او دمه وکړه خو الله داد بیا هم ودریدی نه شو. اعظم خان فکر وکړ چې بله کومه لاره لري. هغوی دواړه باید په پښو لاړ شي، له لوی سرکونو څخه لرې پاتې شي او لیک ورسوي. هغوی به هله روانیږي چې الله داد د بیرته پاڅیدو توان پیدا کړي.

ددوی لپاره ښه خبر دا وو چې د پاکستان کرکټ بورډ ځیني غړي پیښور کې هم شته دي. پیښور د پولې نه دومره لرې نه دی او الله داد او اعظم خان هلته نږدې ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعظم خان هاخوا دیخوا کتل چې د لرې څخه یې یو بوډا سړی ولید چې یو قچره ورسره وه. کېدای شي الله داد په قچره بوځي. اعظم خان په منډه د بوډا سړي خواته ورغی او ویې پوښتل چې که قچره یې په کرایه وي.

" سلام! زما ملګری ډېر کمزوری شوی او نور په پښو مزل نه شي کولی. مونږ پېښور ته روان یو او غواړو یو اړین لیک هلته ورسوو. دا د افغانستان ملي کرکټ لیک دی. آیا خپل قچر مونږ ته په کرایه راکولی شئ چې زه پرې خپل ملګری ورسوم؟"

بوډا سړی زړه نا زړه شو،" سلام! دا زما شخصي قچر دی. او دا د کرایه لپاره نه استعمالوم."

" زه درته کرایه پیسې هم درکوم. دا لږې افغانۍ دې بس دي؟ همدا راسره دي. دا قچر به مونږ پېښور ته بوځو او سبا ته به یې درته بیرته راولم."

بوډا سړي د اعظم خان په خبرو فکر کاوه. هغې پرېکړه وکړه چې په اعظم خان به باور وکړي.

" زه به تاسو ته خپل قچر درکوم خو سبا همدا وخت به یې بیرته راوړئ."

اعظم خان ډېر خوشاله شو. هغې زوړ سړي سره وعده وکړه چې ددې احسان بدله به یو وخت درکوم. اعظم خان قچر د الله داد په لور روان کړ چېرته چې هغه په ځمکه پروت وو.

" مونږ به په دې څو پېښور ته!" اعظم خان ډاډ ورکړ.

هغې الله داد سره په راولاړېدو کې مرسته وکړه. بیا هغې خپل دواړه لاسونه جوړه کړل او الله داد ته یې دختلو لپاره ونیول تر څو پرې هغه پښه کیږدي او وخیژي. الله داد پښه کېښوده او د قچر پر شا کیناسته. قچر وخریده. الله داد قچر په شا وټپوه او الله داد ته یې وکتل،" تیار یې؟" هغې وپوښتل.

" تیار یم" الله داد ورغبرګه کړه.

اعظم خان د قچر پړی ونیو او خواکې ورسره د پېښور په لور روان شو. پېښور ته رسیدو سره یې لیک د افغان حکومت له خوا د پاکستان کرکټ بورډ غړو ته وسپاره. هغوی دواړه دمې لپاره خپلو مخکینو ملګرو حمید حسن او محمد نبي سره هم ولیدل.

" ته باید هم کابل ته راشې! افغان ملي لوبډله ستاسو غوندې تکړه لوبغاړو ته اړتیا لري"الله داد ورته وړاندیز وکړ.

" زه به درشم خو چې یو ځل خپل وزن کم کړم. زما وزن اوس ۲۶۸ پاونډه دی او زه سمه منډه نه شم وهلی" حمید ورته ځواب کې وویل.

الله داد د تشویقولو نه ډک وو. هغې باندی حمید حسن ګران وو، " نو ته خو ډېر تیز توپ اچونکی یې. بس په یاد لره چې هر وخت کولای شې د افغانستان لپاره کرکټ وکړې. زه به درسره مرسته وکړم"

له دې وروسته باید کابل ته د خیبر پاس له لارې تللي ول. الله داد ښه شوی وو. هغوی قچر خپل څښتن ته وسپاره. الله داد او اعظم خان دواړه پرته د کومې حادثې کابل ته ورسیدل.

تاج کابل کې اعظم خان او الله داد ته منتظر وو.

" په خیر راغلئ! سفر مو څنګه وو؟" تاج وپوښتل.

" ستا له سوچ څخه ډېر ګران وو." الله داد وغمرېیده.

" لیک مو ورسوه؟"

"هو"

تاج پوښتنې پرېښودې. هغې نه غوښتل چې الله داد نور وچېړي ځکه هغه همدا اوس رارسیدلی وو.

" بس ښه خبره دا ده چې مونږ د پاکستانۍ لوبډلې مرسته تر لاسه کولای شو. زمونږ لوبډله به هم زر د هغوی په څېر نړیواله شي." تاج داسې انګیرله.

" او مونږ به نوی نسل د تاوتریخوالي پر ځای کرکټ ته وهڅوو" الله داد ورپسې اضافه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افغان لوبډلې ګټل ۲۰۰۳ کال کې پیل شول. دا ډېره غټه خبره ده چې څنګه دې لوبغاړو الله داد، تاج، کریم، رییس، اعظم خان، سمیع الله شینواري او نور لوبغاړي سره یو ځای شول او د طالبانو حکومت وروسته یې کرکټ یو ځل بیا په پښو ودروه تر څو نړیوال جام ته لاره پیدا کړي. هغوی هیڅکله ونه ډار شول چې ځان باندې سخته تیره کړي او له نورو مرسته وغواړي. ژوندی مثال یې د پاکستان کرکټ بورډ ته د مرستې لپاره ورتلل وو. او بیا یې د نړیوال امنیت مرستندویه ځواک ځان سره یو ځای کړ.

د افغانستان امنیت او د طالبانو څخه خلاصون لپاره زرګونه ایساف ځواکونه افغانستان ته راغلي ول. یو سرتیری چې تورن انډریو بینکس نومېده چې د کرکټ سره یې ډېره مینه وه. دا سرتیری د بریتانیی وو، هغه ځای چېرته چې کرکټ د هر څه په سر دی. کله چې هغې ته وویل شول چې افغانستان ته لېږدول کیږي نو هغه غمجن شو، ددې لپاره نه چې هغه به هلته جنګیږي بلکې ددې لپاره چې هغه به د کرکټ لوبې څخه لرې شي. په بریتانیه کې کرکټ ډېره نامتو لوبه ده. افغانستان ته راتګ سره تورن بینکس داسې انګیرله چې هغه به بیا کرکټ ونه شي کولای یا یې وګوري او ترې خبر شي.

یوه ورځ یې کتل چې افغان ماشومان د کابل په کوڅو کې کرکټ لوبه کوي. همدارنګه د افغان ملي لوبډلې جوړیدو باره کې یې هم اوریدلي ول. تورن بینکس فکر کاوه که افغانستان لوبډله درلودی نو دا به هرورمرو خبر وای. کېدای شي د کرکټ پر ځای توپ ډنډې لوبډله ولري. توپ ډنډه هم د کرکټ په څېر افغانۍ لوبه ده. هغې پرېکړه وکړه چې په دې به ځان پوهوي.

تورن بینکس یو افغان پلټونکی وګماره تر څو د افغان ملي لوبډلې باره کې ځان ډاډمن کړي چې ایا په ریښتیا هم داسې لوبډله شته. تر ټولو سخت کار دا وو چې پلټونکی څنګه پوه کړي چې کرکټ څنګه لوبه ده. تورن

بینکس ورته د کرکټ ځیني زاړه انځورونه او ویډیوګانې وښودې تر څو هغه پوه کړي. پلټونکی پوه شو چې دا څنګه لوبه ده.

پلټونکی د دې لوبې په لټه شو. پلټونکی د افغانستان المپیک کمیټې سره په اړیکه کې کړ. د المپیک کمیټې دا تایید کړه چې د کرکټ ملي لوبډله شتون لري، هغوی دا وعده هم وکړه چې دوی به دکرکټ ځیني استازي تورن بینکس سره لیدلو لپاره واستوي. خبره په دې وشوه چې دا غونډه به د بریتانیی سفارت کې ترسره کیږي.

د المپیک کمیټې غړو دا خبره تاج سره شریکه کړه. هغوی ورته وویل چې تورن بینکس غواړي د کرکټ لوبغاړو سره وګوري. کېدای شي دا غونډه د یوې بلې لوبې لپاره ښه موقع وي. تاج هیڅ نه پوهیده چې بریتانیې سفارت څه دی او چیرته دی. هغې پرېکړه وکړه چې غونډې ته به ځان سره کریم او رییس هم بیایي.

الله داد ډېر زر د المپیک کمیټې ته د تاج بد نیتې باره کې وویل.

" تاسو اوریدلي؟ تاج غواړي تورن بینکس سره لیدنې لپاره کریم او رییس بوځي...ځکه هغه یې ملګري دي. کریم او رییس د لوبډلې مشران هم نه دي. تاج ته دا هر څه ټوکې ښکاري."

کمیټې غړو ورته وویل،" کریم او رییس ډېر ښه لوبغاړي دي. هغوی د کلونو راهیسې په دې لوبډله کې دي. د هغوی پر ځای به څوک لاړ شي؟"

الله داد خپلې وریځې پورته واچولې او د المپیک کمیټې غړو ته یې په سپکه نظر وکتل." د لوبډلې لوبډلمشر استازیتوب کوي" د هغې غږ کې هم سپک نظري پرته وه.

د کمیټې غړو ورته وویل،" مونږ به تاج سره وغږیږو."

هغوی سمدستي تاج سره اړیکه ونیوله او هغې ته یې د الله داد باره کې وویل. " تاج! الله داد په غوسه وو چې ته هغه ولې تورن بینکس سره لیدلو لپاره نه بوځې"

" هغې خو ماته نه دي ویلي چې زه درسره ځم." تاج وویل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

" ښه ! ستا خپله خوښه ده. الله داد فکر کوي چې هغه باید لاړ شي ځکه هغه د لوبډلې مشر دی. مونږ درته هغه څه وویل چې هغې مونږ ته ویلي ول." تاج غوښتل چې یواځې کریم او رییس سره لاړ شي خو بیا یې د الله داد هغه کار رایاد کړ چې لیک یې تر پاکستانه رسولی وو. هغې بس همدومره کولای شول. هغې الله داد ته وویل چې لیدنې لپاره ځان تیار کړي.

دواړو رقیبانو غوښتل چې دا موقع له لاسه ورنکړي. هغوی د خلکو پر وړاندې خپل تصویر څنګه پریږدي؟ دواړو له دې وړاندی بریتانیې سرتیري سره نه وو لیدلي. تاج داسې انګیرلې وه چې تورن بینکس به یو شتمن او خطرناک سړی وي. تاج د لیدنې لپاره دریشي واغوسته، چې زیاتره به یې په ځانګړو لیدنو او محفلونو کې اغوستله. له بل اړخه الله داد په کمیس پرتوګ کې روان شو.

" زه به تورن بینکس ته افغاني کالي وښایم." هغه لکه پر ځان چې ویاړي. یو خو الله داد ډیر لوړ وو او بیا تنګ کمیس پرتوګ کې بد ښکاریده. تاج فکر کوه چې دې باره کې څه ووایي که نا. هغې داسې انګیرله چې تورن بینکس به په الله داد ملنډې ووهي. تاج او الله داد په ګډه د بریتانیې سفارت په لور روان شول. هغوی ذهن ته زرګونه خیالونه راغلل چې تورن بینکس سره لیدل به څومره ګټور وي.

د بریتانیې سفارت د کابل په لوی سیمه کې یو څو بېلې بېلې ودانۍ وې. دا ټولې ودانۍ یو بل کې ورننوتې وې. د سفارت اصلي ودانۍ د غونډۍ په سر د ونو منځ کې واقع وه. دا ډیره ښایسته سپینه ودانۍ وه چې لامبلو حوض او نڅا پوړ یې هم درلود خو د شوري یرغل وخت کې دا ودانۍ د مجاهدینو له لاسه ویجاړه شوه. نو ځکه بریتانیې ځان لپاره یو وړوکې غونډې ځای پیدا کړی وو.

تاج او الله داد په اسانۍ د بریتانیې سفارت پیدا کړ. د ننوتو لارې په طرف روان شول. یو غټ ساتونکی دروازې مخې ته ولاړ وو. د هغې سر بشپړ کل وو.

دې ساتونکي له لرې څخه تاج او الله داد ته کتل چې دا خلک به څوک وي چې دېخوا راروان دي. ددې ساتونکي دنده دا وه چې هر نابلده سفارت ته رانږدی کیږي، هغه یې په خپل شکل ډاروي. خو د هغې دا اکټ په دوی دواړو هم ناکام شو. تاج هغې ته په داسې ټولنیز انداز کتل لکه د ماشومتوب ملګری یې وي.

" سلام! مونږ د افغان ملي لوبډلې غړي یو. مونږ راغلي یو چې تورن بینکس سره وګورو."

ساتونکي لا هغې ته کتل. ساتونکي فکر کاوه چې په داسې لیدلو سره به هغه تاثیر لاندی راولي خو هغه نه وو خبر چې تاج تاثیر لاندې راوستل څومره ستونزمن کار دی.

د څو شیبو لپاره ټول چپ ول، وړاندې تر دې چې تاج ساتونکي ته ورنږدې شي او هغه وخوروي، یو ځل بیا یې وویل" ښاغلیه؟ تاسو زما خبره واوریده؟"

ساتونکي باید دا ځل ځواب ورکړی وای، هغې سره بله لار نه وه.

" هو، ستاسو پوښتنه څه وه؟" هغې وپوښتل.

" مونږ د ملي لوبډلې لوبغاړي یو. تورن بینکس مونږ ته بلنه راکړې ده."

ساتونکي تاج ته ښکته بره وکتل. او د الله داد خواته ورغی او همداسې یې وروکتل.

" آیا تاسو ډاډه یاست چې تاسو د کرکټ لوبغاړي یاست؟" هغه شکي وو.

" هو، مونږ مسلکي یو!" تاج ورته زر وویل.

د ساتونکي هیڅ باور نه راتلو. خو بیا هم هغې د تاج مسلکي لغت اوریدو سره لږ باوري شو. کله چې هغه ریښتیا وایي دهغې په غږ کې ډیر باور پروت وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

" ډير ښه. زه به لاړ شم او تورن بينکس ته به ووايم چې تاسو رارسيدلي ياست. دلته منتظر اووسئ." ساتونکي ورته وويل.

ساتونکی ودانۍ ته ننوت. په تاج او الله داد دواړه د ګرمۍ خولې راماتې وې. هغوی داسې فکر نه کاوه چې غونډه به په دې شکل شروع کيږي.

دننه سفارت کې ساتونکي تورن بينکس ته ويلي چې دوه ريشخندي کسان راغلي او ځانونه د افغان ملي کرکټ لوبډلې لوبغاړي معرفي کوي. تورن بينکس موسکی شو. هغه د ساتونکي مبالغې څخه متاثره شو.

" زه جدي يم. صبر وکه چې ته يې خپله وګورې چې هغوی څنګه ښکاري. هغوی لکه چې سرکس نه راغلي" ساتونکي ورته وويل.

" هغوی مسلکي لوبغاړي دي. زه ستا په خبرو شکمن يم چې ته وايې چې هغوی دې ماته ليونيانو غوندې راوپيژندل." تورن بينکس خپل د سپينو زرو لاسي ساعت ته وکتل" راننباسه يې. زه بايد ورسره اوس وګورم."

" ايا ته ډاډه يې چې دا هماغه کسان دي؟" ساتونکي د خبرې تاييد غوښت.

" بالکل." تورن يې خبره تاييد کړه.

کله چې ساتونکي تاج او الله داد ځان پسې ودانۍ ته روان کړل، تورن بينکس پوه شو چې ولې يې په هغوی ملنډې وهلي. دوی دواړه د يوې زاويې نه هم لوبغاړي نه ښکاريدل. د ساتونکي خبره چې دوی ريښتيا هم لکه د سرکس نه راغلي وي. اول سړی پلن او چاغ وو، هغه داسې کاليو کې راغلې وو لکه واده ته چې روان وي. د هغې نيکټايي هم د کميس سره هيڅ ورته والی نه درلود. دويم کس لوړ او نری وو. هغې افغاني لباس په تن وو. هغه داسې ښکاريده لکه د يو جومات ملا. کالي پکې ډير تنګ ول. هغې خپل ويښته شاته اړولي ول، کېدای شي هغې د کوم ستايل وهلو کوښښ کاوه.

کله چې الله داد او تاج، تورن بينکس وليده نو ويې پيژنده. هغه سپين سړی او شنې سترګې لرلې. د مخ ځينې برخې يې د لمر له کبله سرې

اووښتې وې. هغې سره خولۍ او د ايساف يونيفورم يې پر تن وو. د هغې نوم په تارونو کميس باندې ليکل شوی وو.

" تورن بينکس!" تاج او الله داد په يو ځای ورچغه کړه.

هغوی ورغلل او هغې ته يې لاس ورکړ. دواړو د هغې پام راړولو لپاره په يو وخت خبرې کولې. تورن بينکس د تاثير لاندې راغلی وو. هغوی دواړو موسل.

تورن بينکس يو ناڅاپه په خندا شو، هغې دومره وخندل چې لږ پاتې وو په ځمکه پريوځي. تاج او الله داد د تورن بينکس په خندا مغشوشه شول. هغوی خبرې کول بند کړل. تورن بينکس د خندا منځ کې وويل،" تاسو دواړه خو اميګوس(ملګري) ښکارئ!"

تاج او الله داد نه پوهيدل چې اميګوس څه مانا لري خو بيا هم هغې سره په خندا شول.

کله چې درې واړه د خندا نه وزګار شول او ځانونه يې کابو کړل نو تورن بينکس تاج او الله داد هغوی خپل دفتر په لور روان کړل.

" ډيره ښنه غواړم. زه تورن بينکس... د بريتانيي پوځ افسر او امنيت سپيشلسټ."

دواړو بيا په يو وخت کې ځواب ورکړ. دوی دواړه دومره بې ترتيبه ول چې ځانونو ته يې پام هم نه وو چې دواړه په يو وخت کې غږيږي.تاج څو ځله الله داد ته اشاره وکړه تر څو چپ شي او هغه تورن سره خبرې وکړي.

" مونږ ته دعوت راکولو نه ډيره مننه. مونږ د افغانستان ملي لوبډلې لوبغاړي يو. زه د لوبډلې کوچ او د افغانستان کرکټ بورډ مشر يم." هغې الله داد ته وکتل او بيا يې اضافه کړه،" او الله داد د لوبې لوبډلمشر دی."

" زه پوهيږم چې څنګه ځان معرفي کړم." الله داد په ورو وويل خو چا وانه وريدل.

" بالکل. تاسو هر وخت دلته راتلای شئ،" تورن، تاج ته ځواب ورکړ." تاسو سره ليدلو نه خوښ شوم. زه کرکټ سره ډيره مينه لرم نو ځکه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتل تاسو سره دلته د کرکټ باره کې خبرې وکړم. راځئ، زما دفتر کې به خبرې وکړو"

دواړه ورپسې او د تورن دفتر چې د سفارت په یو کونج کې و، ورننوتل. دفتر کې یواځې درې څرخي چوکۍ ایښې وې او نور ټول دفتر خالي وو.

" ډیر ښایسته دفتر دی" تاج وویل.

" ډیره مننه، زما پکې ښایسته شیان نه خوښیږي نو ځکه دا خالي او ساده دی. زه ډاډه یم چې ستاسو دفتر به دې نه ښه وي" تورن بینکس وویل.

" مونږ خپل دفترونه نه لرو" تاج ورته وویل.

تورن بینکس ډیر حیران شو،" څه وای! تاسو یو ملي لوبډله پر مخ بوځئ او دفتر نه لرئ؟"

" اړتیا ورته نشته. مونږ یواځې کرکټ کوو."

" ښه. تاسو ماته د ملي لوبډلې باره کې نور څه ویلای شئ؟ کله چې زه خبر شوم چې افغانستان کرکټ لوبډله لري نو ډیر خوشاله شوم. خو زه ډیر څه نه خبر نه یم." تورن بینکس وویل.

الله داد دا ښه موقع وګڼله چې هغې ته ووایي چې څنګه یې دا لوبډله رامنځته کړې.

" هو، هو. ماته د افغان کرکټ پلار ویل کیږي. د طالبانو په وخت کې په ۱۹۹۵ کال کې ما په لمړي ځل د افغانستان کرکټ فیډریشن رامنځته کړ. زما موخه دا وه چې مونږ نړیوال جام ته لاره پیدا کړو او راتلونکي نسل ته وښایو چې د ټوپک پر ځای بیټ لاس کې واخلي."

تاج، الله داد ته په ډیر بد نظر وروکتل. لکه هغه چې ټول دروغ وایي. دا خو د تاج خوب و چې افغان کرکټ لوبډله نړیوال جام ته ورسوي. هغې به لمړی دا لوبډله راجستر کړې وه که چیرته ترې الله داد د هغې نظریه نه وه پټه کړی. تاج پریکړه وکړه چې الله داد ولوبوي، نو تورن ته یې وویل،

" کله چې امریکایانو طالبان له افغانستان څخه وشړل نو الله داد ډیر ډاریده او دلته نه راتلو. ما دهغې لپاره لوبډله بیا راټوله کړه تر څو مونږ وښایو کرکټ د سیاست سره هیڅ تړاو نه لري."

تورن د دوی ترمنځ سړی جګړې څخه نه و خبر او په دې ځای کې هم پوه نه شو چې یو بل باندې ګوزارونه کوي.

هغې د دواړو هڅې وستایلې،

" تاسو دواړه ډیر څه کړي. او تاسو به راتلونکې کې ډیر څه ترلاسه کړئ."

تاج او الله داد ورسره د همغږۍ سرونه وخوځول. وړاندې تر دې څه خراب واقع شي، تاج خبره بدله کړه.

" ډیر څه شته چې باید ورته خوشاله شو. کرکټ په افغانستان کې په چټکۍ روان دی. سلګونه ماشومانو او ځوانانو ورسره بلدتیا پیدا کړې. هغوی د تاوتریخوالي پر ځای د کرکټ په لور روان دي.دوه کاله وړاندې مونږ قاید اعظم ټورنمنټ کې هم ډیر مینه وال پیدا کړل. څوک پوهیږي چې راتلونکی به څنګه وي!"

" نا څرګند دهلیز،" تورن بینکس وویل.

تاج یې په خبره پوه نه شو" څه؟"

" نا څرګند دهلیز" تورن بینکس دا ځل په تیز غږ وویل.

" ناڅرګند دهلیز څه مانا ورکوي؟" تاج ورځیني وپوښتل. دا جمله خو یو څه اشنا ښکاریده.

" ښه، نا څرګند دهلیز خو د کرکټ یو لغت دی. دا هغه ځای ته بال کول دي چې د ویکټو آف خواته وي. په دې وخت کې توپ وهونکي لپاره ډیره سخته وي چې توپ ووهي که نا. که توپ ووهي کیدای شي وسوځي پری او که چیرته قسمت ورسره مل وي نو کېدای شي شپږیزه پرې ووهي." تورن بینکس ورته خبره واضح کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ښه..." تاج اوس هم ډاډه نه وو چې ولې ناڅرگند دهليز دومره مهم دی او د کرکټ راتلونکي سره څه اړيکه لري. " تاسو دا خبره (ناڅرگند دهليز) وروسته د هغې وکړه چې ما درته په افغانستان کې د کرکټ راتلونکې باره کې وويل. تاسو دا په غلطۍ ونه ويل؟"

" اوهو، نا. ما د همدې لپاره درته وکړه. ستاسو حالت ماته د ناڅرگند دهليز حالت راياد کړ. تاسو د کرکټ لوبډلې سره ډېرو ستونزو سره مخ ياست، او راتلونکی ستاسو لپاره يوه معما ده.دا لوبډله کېدای شي په بشپړه توگه له منځه لاړه شي. او يا په باور او قسمت سره دا لوبډله يوه شپږيزه ووهي او نړيوال جام ته لاره پيدا کړي." د تورن خبرې رېښتيا کېدای شوې.

تاج وويل،" ښه! تاسو دا وايې چې افغانستان هم د توپ وهونکي په څېر د ناڅرگند دهليز حالاتو سره مخ دی."

" هو. لږ يا ډېر." تورن بينکس سر وخوځوه.

تاج ځان سره فکر کاوه چې نا څرگند دهليز څخه به څنگه تيرېږي. " توپ وهونکي به نا څرگند دهليز څخه څنگه په برياليتوب تيريدای شي؟"

" تمرين، تمرين او ډېر تمرين. که چيرته ستاسو لوبډله وغواړي نړيوال جام ته لاره پيدا کړي نو تاسو بايد ډېر زيات تمرين وکړئ." تورن بينکس ورته مشوره ورکړه.

" مونږ تمرين کوو. خو يواځېنې مشکل دا دی چې مونږ سره مناسب سامان نشته. او زه فکر کوم تاسو پوهيږئ چې کرکټ لپاره اسباب اخيستل اسانه خبره نده. دلته خلک ډېر غريب دي. زمونږ ملي لوبډله ځان لپاره معياري اسباب نه شي اخيستی. نو مونږ به پرته د مناسب سامان څخه پرمختگ وکړو؟"

تورن بينکس سر وخوځوه او په دې يې فکر کاوه چې څه بايد وکړي" ته سم وايې. زه خبر يم چې انگلستان لوبډله ځيني وخت اضافي شيان لري.

بريتانيه کې کرکټ ډېر عام دی. زه به انگلستان لوبغاړو سره خبره وکړم که چيرته ستاسو لوبډلې سره يې مرسته کولای شوه."

" مننه، ستاسو مرستې څخه مننه." تاج وويل.

" زه به ډېر خوښ شم چې تاسو سره مرسته وکړم. که چيرته مې له هغوی لخوا څه تر لاسه کړل نو يو څو ورځو کې به تاسو سره اړيکه ونيسم؟" تورن ورسره وعده وکړه.

له دې سره تاج او الله داد، تورن سره خدای پاماني وکړه او هر يو په خپله مخه روان شو. يوه ورځ تيره شوه او تاج د تورن بينکس نه يو ښايسته پيغام تر لاسه کړ،

" انگلستان لوبډله اضافي اسباب لري چې تاسو ته يې درکړي! بيټونه، توپونه، پيډونه او هر څه چې تاسو يې پيژنئ. زه به هغه ټول شيان تاسو لپاره راټول کړم. او بيا به يې ستاسو لوبډلې ته په رسمي ډول وړاندې کړم."

تاج نه خبرې هيرې شوې، هغه د تورن بينکس له سخاوت څخه ډېر خوشاله شو.

" تورن بينکس! کله چې مونږ چا نه تشکري کوو نو وايو "ډېره مننه". او زه فکر نه کوم چې سل ځله مننه ستا احسان لپاره کافي وي. زه ډېر خوشاله يم... او په بښنې سره چې زه څه نه لرم چې په بدل کې يې تاسو ته درکړم."

" هيڅ خبره نده، تاجه! زه کرکټ سره مينه لرم، نړيوال جام ته رسيدو لپاره به ستاسو لوبډلې سره هر رنگه مرسته وکړم. مونږ په گډه کولای شو کرکټ په ټول افغانستان کې عام کړو."

تاج وغوښتل چې تورن بينکس په يو څه ونازوي،" زه يو نظر لرم! ته کولای شې د افغانستان کرکټ بورډ پرمختگ مدير شې. بيا تاسو کولای شئ مونږ سره نړيوال جام ته رسيدو کې مرسته وکړئ او کرکټ هم دلته عام کړئ."

د کرکټ باره کې تورن بينکس هيڅ له لاسه نه ورکول. د افغانستان کرکټ بورډ پرمختگي مدير له لارې هغه کولای شي چې لږ تر لږه د خپلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښې لوبې سره په اړیکه کې پاتي شي. که څه هغې ځان ددې پوست لپاره وړ کس نه باله.

" ستا د وړاندیز نه ډېره مننه. دا ماته هر څه دي. زه به په دې پوست ډېر خوښ شوی وای... خو زه په دې برخه کې هیڅ تجربه نه لرم. ته باید وړ کس وټاکې. زه یواځې د کرکټ لوبغاړی یم، د کرکټ سفیر نه یم."

" ښه نو ته کولای شې یو آل راونډر جوړ شې!" تاج ورسره ټوکه وکړه،" هیڅ خبره نده، مونږ یو هم تجربه نه لرو. لس کاله وړاندی مونږ کرکټ هیڅ نه پیژنده. زمونږ نه تاته ښه پته ده. نو ته به د افغان کرکټ سفیر شې."

له دې وروسته تورن بینکس د افغان کرکټ سفیر شو.

د ۲۰۰۳ کال اپریل میاشت کې تورن بینکس یوه غونډه جوړه کړه چې له لارې به یې افغان ملي لوبډلې ته د کرکټ سامانونه ورکړي. که څه هم یو لیک هم نه وو استول شوی خو تورن بینکس په خپله خرچه هغه سامان د بریتانیې نه په سي ۱۳۰ نظامي الوتکه کې افغانستان پورې راورسول. دا الوتکه خړ رنګې وه چې څلور بمباري ځایونه یې درلودل. تورن بینکس بیټونه، توپونه، پیډونه، دوه مصنوعي پیچونه او نور اړوند سامان تاج ته په ډېره مهرباني وړاندی کړ.

تاج د تورن بینکس نه یو ځل بیا مننه وکړه. هغه د کرکټ لوبغاړو مخې ته وغږېده." د افغانستان کرکټ بورډ مشر په حیث زه له تورن بینکس څخه ډېره مننه کوم. هغه زمونږ لپاره ملګری او ورور دی."

ټولو لوبغاړو د تاج په خبره چکې کړې او شپیلي یې وهل. کریم، رییس وسکونډېه،

" ته فکر کوې چې تورن بینکس له ما غښتلی دی؟"

" کیدای شي. هغه یو سرتیری دی. که هغه تا نه غښتلی نه وي نو تا نه هوښیار دی."

کریم په ټوکه کې هغه په مټ ووهه،" زه فکر کوم تورن بینکس نه دا هیر شوي چې هغه یو سرتیری دی.هغه ډېر ښه سړی دی. سرتیري خو ښه نه وي."

"هو... مونږ ډېر خوش قسمته یو چې مونږ ته یې د کرکټ اسباب راکړل،"

افغان لوبډلې لوبغاړو څه اسباب ځان سره وساتل او اضافي یې کابل کې ماشومانو ته ورکړل تر څو هغوی هم کرکټ سره بلد شي. دا ډېره اړینه وه چې کرکټ درس همداوس شروع شي او خپور شي. که چیرته افغانستان غواړي نړیوال جام تر لاسه کړي نو راتلونکي نسلونه هم باید کرکټ باندې ډېر کار وکړي.

تاج چې به کابل کې هر خالي ځای پیدا کړ نو تمریني لوبې به یې پکې کولې. لوبغاړو ته به یې ښار کې منډه ورکوله تر څو ښه ستېمنا پیدا کړي. تمریني میتودونه که څه هم په مهالوېش برابر نه ول خو بیا هم د نشت نه ښه ول. د وخت په تیریدو سره به پکې پرمختګ لیدل کېده.

اوس چې ملي لوبډلې معیاري اسباب پیدا کړل نو تورن بینکس غوښتل چې وګوري چې لوبډلې څومره پرمختګ کړی. هغې تاج سره اړیکه ونیوله او د لوبې چیلینج یې ورکړ.

" تاجه! ما خو ستاسو لوبډلې لپاره اسباب برابر کړل نو په بدل کې ماته د خپلې لوبډلې وړتیا راوښیې؟ د ایساف سرتیري غواړي تاسو سره لوبه وکړي. هغوی دعوه کوي چې ستاسو لوبډلې ته به ماتې ورکړي."

تاج د تورن بینکس ټوکو ملنډو باندې پوه شو،" مونږ ښه تمرین کړی دی. مونږ به یې ګټو. تا نه هیر شوي؟ د افغان ملي لوبډله به نړیوال جام ته ووځي."

تورن بینکس باور درلود چې افغانان په دې لیوالتیا کولای شي نړیوال جام ته لاره پیدا کړي. خو بیا هم کېدای شي لسیزې ونیسي. یوه ملي لوبډله

(c) ketabton.com: The Digital Library

رامنځته کول او د هغې بنیاد جوړول ډېر پیچلی بهیر دی. په دې وخت کې د افغان ملي کرکټ لوبډله د نړۍ وروسته پاتې لوبډله وه.

" ښه نو دا لوبه به تاسو لپاره د نړیوال جام وتلو ته ښه تمریني لوبه وي او دا په افغانستان کې لومړنۍ نړیواله لوبه هم وي چې افغانستان یې کوربه توب کوي. د ایساف یو سرتیری هم له دې ځای څخه نه دی."

" همم. ښه سمه ده. مونږ به ایساف سرتیرو ته په خپل هېواد کې تاریخي ماتې ورکړو. بس راځه نو چې دا لوبه تیاره کړو." تاج ورسره ومنله.

د نړیوال امنیتي ځواک کرکټ لوبډله د بېلا بیلو هېوادونو خلکو څخه جوړه ده. هغوی د خوند لپاره په داسې لوبو کې برخه اخلي. دا به د هغوی لومړنۍ نړیواله لوبه وي او د افغان لوبډلې لپاره به هم دویمه نړیواله لوبه وي. دواړه خوا لوبغاړي وارخطا ول.

په افغانستان کې تر دې وړاندې هیڅ نړیواله لوبه نه ده شوی. خو داسې ځای چې امریکایي ځواکونو نه وي بمبار کړی، پیدا کول یې ستونزمن کار وو. هغه ځای کې چې افغان لوبغاړو تمریني لوبې کولې هم ویجاړ شوی وو. تورن بینکس او تاج پرېکړه وکړه چې دا لوبه د کابل پارک یانې چمن حضوري کې تر سره کړي.

دا ځای هم دومره ښه نه وو، وچ وابښه خو هوار مېدان وو. د دوړو نه ډک وو. ددې میدان شاته غریزه سیمه وه.

د ۲۰۰۳ کال اوړي په موسم کې د افغان ملي لوبډلې او ایساف تر منځ لوبه وټاکل شوه. دواړه لوبډلو سهار وختي په چمن حضوري کې سره ولیدل. دواړو ډلو مشرانو د ویکټو ځای او د فیلډ ساحې وټاکلې، د میدان په کونج کې د شوروي اتحاد یو ویجاړه شوې چورلکه هم پرته وه. په ۱۹۸۰ کال کې چې کله روسي ځواکونو غوښتل چې افغانستان تر خپلې ولکې لاندې راولي نو په هماغه وخت کې دا چورلکه د مجاهیدنو له خوا راپرځول شوې وه.

د لوبې شروع کیدو نه مخکې تاج لوبغاړو ته غږ کړ تر څو لمونځ وکړي. که څه هم د طالبانو زور نه وو خو بیا هم دوی لمونځ وکړ. هغوی په دې باور درلود چې لمونځ ښه قسمت پرانیزي. د لوبې تر منځ لمونځ کول هم دوی خپل اصل ګرځولی وو.

د لمونځ وروسته ټولو لوبغاړو سره لاسونه ورکړل او یو بل ته یې ښې چارې وغوښتې. تاج د کوچ په حیث رامخته شو. تورن بینکس هم توپ له ځان سره راوړ. افغان لوبغاړو چې توپ وکته نو ټول حیران شول. کریم خو په ټوله لوبډله کې ټوکي لوبغاړی وو. هغې خپل ویښته ونیول او کش یې کړل.

افغان لوبغاړي وارخطا شول ځکه تورن بینکس سره یې کلک توپ ولید. تر اوسه دوی په کلک توپ لوبه نه وه کړی.

هغوی لا دومره شتمن نه ول چې لوبډلې لپاره معیاري کلک توپ وپیري. دا کلک توپ به د ټینس توپ سره ډېر توپیر ولري. ددې توپ وهل او نیول به هم ستونزمن شي.

کریم، تاج ته ګیله وکړه،"وروره! زه په دې توپ لوبه نه شم کولای. دوی ټګي کوي."

" دوی ټګي نه کوي! هغوی په اصلي کرکټ توپ لوبه کوي. مسلکي خلک په همدې توپ لوبه کوي. ته باید توپ په زوره ووهې او دا تا لپاره ښه ده... ته به د خپلو مټو زور هم وښایې." تاج ځواب ورکړ.

" او که توپ مې ونه وهه نو بیا؟ نو زه باید کرکټ کول پرېږدم؟" کریم وپوښتل.

" په الله ج باور ولره. مونږ خو لمونځ هم کړی، خدای به خیر کړي" تاج نورو لوبغاړو ته هم ډاډ ورکړ. د کوچ کېدلو په دوران کې دا د هغې لپاره تر ټولو غټ خنډ وو. افغان لوبډلې پچه وګټله نو تاج پرېکړه وکړه چې لمړی توپ وهنه ایساف ته ورکړي. د هغې فکر ساده وو. دویم ځل توپ وهنه ددوی لپاره ځکه ښه وه چې افغان لوبغاړي به توپ سره بلد شي. همدا رنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اټکلي څېړنو دا څرګنده کړې کله چې توپ وهونکي د هدف څخه خبر وي نو ښه توپ وهنه کولای شي.

لوبه پیل شوه. الله داد او بل افغان توپ اچونکي په ګرانه خپله لیکه پیدا کړه. کله چې لوبه یو څه وشوه نو لوبغاړي یو څه ډاډه شول. هغوی د کلک توپ سره بلد شول. تاج پوه شو چې نور د وارخطایۍ کومه خبره نشته.

په راتلونکي نیم ساعت کې افغان توپ اچونکو د ایساف ټول توپ وهونکي وسوځول. ایساف لوبډلې په ګډه ۵۶ منډې جوړې کړې. د تاج کوچنګ ته نوره اړتیا نه لیدل کیده. هغه یوې غاړې ته ولاړ او د هغوی معنوي ملاتړ یې کاوه. لوبه به تر غرمې وړاندې پای ته ورسیږي.

دویم پړاو کې افغان لوبغاړو توپ وهنه شروع کوله چې اسمان برګ شو. برېښنا سره یوځای تندر هم شروع شو. باران هم پرته له ځنډه خپل زور ورکړ. کېدای شي دې باران د ایساف لوبغاړو په زړونو کې ویره واچوله. د افغان لوبغاړي د لوبې تږي ول او هغوی باید ډېر څه ثابت کړي ول. هغوی سره سخت زړه توب پرته هیڅ نه ول.

دې باران د څو ساعتونو لپاره لوبه وځنډوله، موسم بیرته ښه شو او افغان لوبغاړي یو ځل بیا بیټونو سره میدان ته راننوتل. کریم او الله داد لمړني توپ وهونکي ول. ایساف توپ اچونکو ځانونه ګرم کړل. لوبې کولو لپاره ټول چمتو شول.

کریم او الله داد په بیړه د توپ اچونکو په سور پوه شول. په څلورم اوور کې هغوی ټولې منډې جوړې کړې او لوبه یې وګټله. کریم ځان ته حیران و چې هغې څنګه ۴۰ منډې جوړې کړې. هغه پوه شوی وو چې کلک توپ وهلو کې کومه ستونزه نه لري. د لوبې ګټلو لپاره لمونځ یې ښه نتیجه ورکړه.

تاج د لیونو په څېر میدان ته رامنډې کړې. د هغې کوچینګ پر مهال دا د افغان لوبغاړو لومړنۍ بریا وه. کېدای شي په راتلونکي کې همداسې نورې بریاوې هم ولري. ددې لوبې څخه تاج دا زده کړل چې افغان لوبډله په هر رنګه حالاتو کې خپله وړتیا ښودلی شي.

د لوبې په پای کې لوبغاړو یو بل ته لاسونه ورکړل. د لوبې بریا په انعام کې ایساف ځواکونو د افغان لوبغاړو لپاره د کرکټ نور اسباب وپیرل. تورن بینکس هم ددې لوبې شاهد وو. کرکټ په ورو ورو خپل حرکت پیل کړی وو. که څه هم دا دومره ستره بریا نه وه خو په دې بریا یې د خلکو سترګې ددوی په لور واووښتې.

تاج، کریم، رییس، الله داد، سمیع الله شینواري او اعظم خان نور هم وهڅول شول. ددوی مشرانو به دوی ته د کرکټ کولو لپاره پیسې هم ورکولې او کار نه یواځې ددوی لپاره بلکې د ټول افغانستان راتلونکی پکې نغښتی وو.

افغان ځوانانو وکتل چې ملي لوبډله څومره مخ پروړاندې روانه ده. هغوی هم غوښتل چې دې پرمختلونکې ډلې سره یو ځای شي. تاج ټول ځوانان وهڅول چې تمریني لوبو کې ګډون وکړي. کله چې هغه یو ځل بیا کچه ګړۍ ته لاړ نو هلته یې د افغان کرکټ کلب ملګری حمید حسن وکتلو،

" حمیده! الله داد ماته ویلي چې تا ویلي چې ډېر وزن له کبله کرکټ نه شم کولای. ته غلط وایې. کابل ته راځه. ته به ملي لوبډله کې تر ټولو غوره توپ اچونکی شې." تاج ورته وویل.

حمید ډېر غټ وو. هغه ریښتیا هم ډېر غټ و، قد یې هم ۶ فیټه او ۵ انچو ته رسیده. تاج سوچ کاوه که هغه لوبې ته برابر شي نو څومره چټکه توپ اچونه به کوي. کیدای شي حمید هم باید کریم غوندې خپلې متې جوړې کړي. کریم به هم ډېر خوشاله شي چې یو ملګری ورته پیدا شي."

" که چیرته زه لوبې کولو ته زړه ښه کړم نو زما پلار ما نه پرېږدي" حمید وویل.

" ستا پلار چیرته دی؟ زه به ورسره خبره وکړم" تاج ټینګار کاوه.

حمید پلار سره اړیکه ونیوله چې تاج سره وګوري. تاج نیغ ټکي ته راغی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

" سلام. زما نوم تاج ملک دی او زه د افغان کرکټ ملي لوبډلې کوچ یم. زه تاسو ته وړاندیز کوم چې حمید ماسره پرېږدئ. هغه غواړي افغانستان ته لوبې لپاره لاړ شي."

د حمید پلار، تاج ورته" پرېخه پوزه دې ورکه نه شي. حمید زما ځوی دی. زه هغه هیچرته نه پرېږدم. راتلونکې لس ورځو کې د هغې ازموینې پیلیږي."

تاج نه هیر ول چې حمید اوس هم ښوونځي کې دی. حمید ۱٦ کلن وو، تاج نه نهه کاله کشر وو.

" هغه د مسلکي لوبغاړي وړتیا لري." تاج ټینګار وکړ.

" نا، هغه یې نه لري. د هغې وزن ته وګوره."

" ایا تاسو حمید نه پوښتنه کړې چې هغه څه غواړي؟"

د حمید پلار وویل،" دا هیڅ فرق نه کوي. حمید له ځان سره واخله او له دې ځایه ځه. که چیرته په هغې څه وشول نو ذمه وار یې ته یې."

تاج راهیښ شو،" نا، زه دا مسولیت نه شم اخیستی!"

" ته غواړې هغه ځان سره کابل ته بوځې نو همدا ته یې مسول یې." د حمید پلار خپله اخري خبره څرګنده کړه.

حمید د دواړو ترمنځ راټوپ کړل. " بحث پرېږدئ! تاجه، ماته سرک کې ودریږه زه درځم."

حمید خپلې مور ته لاړ او کیناسته،" مورې، زه غواړم تاج سره افغانستان ته لاړ شم او هلته کرکټ وکړم خو پلار مې نه پرېږدي. زه څه وکړم؟"

د حمید مور هغه ارامه کړ،" د تاج مور چې دلته وه، ما پیژنده. هغه دلته راغلې وه چې د افغان کرکټ کلب لوبې وګوري. هغې ماته وویل چې ته ښه لوبغاړی یې. دا ستا خوښه ده او ستا پرېکړه ده. که چیرته خپل راتلونکی کرکټ کې ګورې نو لاړ شه. او که چیرته خپل راتلونکی پکې نه ګورې نو ولې خپل وخت او ژوند فضول تیروې؟"

حمید پوهیده چې هغه کرکټ کې خپل راتلونکی ګوري. هغه به افغانستان کې ډېر کار وکړي تر څو یې ثابته کړي. د خپلې مور څخه اجازې وروسته تاج سره روان شو. راتلو وړاندې یې پلار ته هیڅ ونه ویل.

کله چې تاج او حمید ډیورنډ کرښې ته راورسیدل نو حمید ټیلیفون ته ودرید چې خپل پلار ته زنګ ووهي.

" پلاره! ما وبښه، تاته له ویلو پرته راروان شوم. زه کابل ته روان یم. خیر دې خفه کیږه مه. زه وعده کوم چې یوه ورځ به ستاسو سترګې جګې کړم."

"کله چې بیرته راغلې بیا خبرې کوو. دا ستا ژوند دی. خو هیڅکله داسې ونه وایې چې ما تا لپاره هیڅ نه دي کړي." پلار یې دا ځواب وو.

کله چې تاج او حمید افغانستان ته راواوښتل نو له شا څخه یې یو غږ اواز تر غوږ شو،

" ای!"

حمید شاته وروکتل. دا د هغې تره وو.

" دلته څه کوې؟" تره یې پوښتنه وکړه.

" زه کابل ته روان یم،" حمید ځواب ورکړ.

" په دې اوږه دې څه ایښي؟"

حمید په اوږه بیټ ایښی وو.

" دا د کرکټ بیټ دی."

" کرکټ یې لا څه دی؟" تره ترې وپوښتل.

" دا یوه لوبه ده، چې په بیټ او توپ کیږي."

د هغې تره پوه شو چې حمید دروغ وایي،" دا خو لکه د ډول لرګی ښکاري. ته اوس سندرغاړی شوې؟"

" نا، زه سندرغاړی نه یم."

تره یې ورته په مخ کلکه څپیړه ورکړه،" ته لیونی یې. ځه بیرته کچه ګړی ته لاړ شه."

تاج په غوسه شو. حمید تره ته یې بد وکتل،" ای! دا د ولې ووهه؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

" ځکه چې دا زما وراره دی. زه حق لرم چې ترې وپوښتم چې دا چیرته روان دی."

حمید، تاج ته په ورو وویل،" تره ته مې نور څه مه وایه. بس پرېده یې."

د حمید تره دواړه د ډیورنډ کرښې څخه هاخوا بوتلل. " همدا اوس بیرته کچه ګړۍ ته لاړ شئ"

تاج او حمید دواړو بیرته په شا روان شول. تاج، حمید ته اشاره وکړه او ویې پوښتل،" د وزن کمولو لومړي تمرین ته تیار یې؟"

"څه وکړم؟" حمید وپوښتل.

" تره نه دې تښتو!"تاج چغه کړه او د ډیورنډ کرښې افغانستان ته واوښت. حمید ورپسې وو. هغوی د موټرو او کچرو څخه تیر شول. تاج او حمید تر هغې منډه ووهله چې سم ستړي شول. د حمید تره هیڅ نه ښکاره کېده.

تاج او حمید د کابل په لور روان شول. حمید په کچه ګړۍ کې زیږېدلی او افغانستان ته تر اوسه نه وو تللی. کچه ګړۍ مهاجرو ورته ویلي وو چې افغانستان ډیر ښایسته او شین دی.

حمید ډیر ناهیلی شو ځکه د کابل باره کې چې یې څه اوریدلي ول، سم نه ول. کابل زرغون نه وو، بلکې خړ او له دوړو ډک او له کاره لویدلې فابریکې وې. دا ښار د بمبارۍ له کبله ویجاړ شوی وو. که هر څنګه وو خو حمید غوښتل چې خپل کرکټ ته دوام ورکړي.

د افغان کرکټ کلب وروستی لوبغاړی محمد نبي هم کابل ته ستون شو. تاج هغه هم وهڅوه چې څومره خلک دلته کرکټ کوي.

په د ۲۰۰۶ کال کې افغان ملي لوبډلې د اسیایي کرکټ کاونسل ټورنمنټ کې هم برخه واخیسته. دا لوبې ملیشیا کې تر سره کېدې او اسیایي هیوادونو پکې ګډون کاوه. نړیوال کرکټ کاونسل افغان لوبډلې سره مرسته وکړه تر څو هغوی په دې ټورنمنټ لپاره ملیشیا ته لاړ شي. په دې ټورنمنټ

کې افغانستان تر نیمه پای لوبې ورسیده . افغان لوبغاړي خوښ نه ول ځکه هغوی تر پای لوبې نه ول رسیدلي.

تاج ډیر خوشاله و،" نیپال هېواد سره مو یوه لوبه پاتې ده! حوصله له لاسه مه ورکوئ. تورن بینکس ویل چې افغان لوبډله ناڅرګند دهلیز کې واقع ده. دا لوبډله به یا بریالۍ شي او نا به ووځي او که مونږ حوصله له لاسه ورکړو نو مونږ به حتمي ووځو او یا به هم نړیوال جام ته لار پیدا کولو خوب په یوې شپږیزې ریښتیا کړو.که چېرته مونږ عقیده لرو نو خطرونو سره مخ شئ او ډیر زحمت وباسئ."

افغان لوبغاړي به نیپال لوبډلې سره لوبیږي. هسې هم هیڅ له لاسه ورکول نه وو. کریم او محمد نبي د یوې پسې بله شپږیزه ووهله. افغان لوبغاړو په ګډه ۲۷۰ منډې جوړې کړې. په دویم پړاو کې نیپالي لوبډلې یواځې ۱۱۵ منډې جوړې کړې.

د لوبې وروسته ټول ډیر خوشاله ول، الله داد وویل،" مونږ دریم ځای خپل کړ. خو د اول راتلو پورې باید ونه لمانځو"

په همدې وخت کې د ټورنمنټ جوړونکی راغی او هغوی ته یې مبارکي ورکړه.

" مبارک شه! تاسو دریم شوئ. او بله ښه خبره دا ده چې تاسو نړیوال کرکټ جام پنځم ډیویژن ته لاره پیدا کړه.

الله داد ډیر حیران شو. تاج، کریم او رییس وخندل. نور ټول هم خوشاله ول. نړیوال کرکټ کاونسل په شپږ ډیویژنونو وېشل شوی دی. هغه لوبډلې چې نوی رامنځته شوې وي په اخري یا شپږم ډیویژن کې وې. کله چې لوبډلې ښه لوبه کوي نو همداسې پنځم او بیا اخره کې لمړي ډیویژن ته رارسیږي.

په ۲۰۰۸ کال کې د لمړي ځل لپاره نړیوال کرکټ کاونسل د افغانستان لوبډلې ته چې د پنځم ډیویژن سیالۍ په جرسي ټاپو فرانسه کې موقیعت لري، دعوت ورکړ. که چیرته افغانستان د پنځم ډیویژن ټورنمنټ کې لمړی یا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم راشي نو دا لوبډله به څلورم ډیویژن ته لار پیدا کوي. که چیرته کومه لوبډله څلورم یا پنځم راشي نو هماغه پنځم ډیویژن کې به پاتې کیږي. د پنځم ډیویژن ټورنمنټ کې ۱۲ لوبډلې لوبیږي چې په دې کې د متحده ایالاتو، ناروې، جاپان او جرمني لوبډلې شاملې دي.

تاج او د افغان کرکټ لوبغاړي په جرسي کې سیالۍ لپاره ډېر خوشاله ول. کابل کې هر چیرته ځای پیدا کړ نو تمرین به یې کاوه. هغوی ډېر ډاډه ښکاریدل. یواځینی شی چې هغوی ډاډه نه ول هغه دا چې نیو جرسي په کوم هېواد کې دی.

" زه هیڅ باور نه کوم چې مونږ د امریکا نیو جرسي ته کرکټ کولو لپاره ځو!" د تمرین لوبې په دوران کې کریم وویل. هغه به هر وخت فکر کاوه چې امریکا به څنګه ځای وي.

" مونږ به تورن بینکس نه مشوره واخلو چې هلته مونږ څه وکړو." تاج وویل.

له دوی څخه یو هم د اسیا نه لرې نه ول تللي. لرې ځای یې ملیشیا و چې په ۲۰۰٦ کال کې اسیا جام ته لار پیدا کولو لپاره هلته تللي ول. کله چې یې تورن بینکس ولیده نو د پوښتنو باران پرې شروع شو.

" د نیو جرسي موسم څنګه دی؟" رییس پوښتنه وکړه.

" ته جرسي یادوې؟ نیو جرسي خو د امریکا ایالت دی او جرسي په اروپا کې د بریتانیې یو وړوکی ټاپو دی." تورن بینکس ټول پوه کړل.

" اوهو! ښه هغه ستاسو هېواد کی دی؟" تاج په حیرانۍ وپوښتل.

"بس نږدې دی." تورن بینکس سر وخوځوه.

" هلته افغانانو سره څنګه سلوک کوي؟" الله داد وپوښتل.

" هغوی به تاسو سره مساوي سلوک کوي."

" جرسي کې ښځې څنګه وي؟" کریم وپوښتل.

تورن بینکس مسکی شو" هغوی ډېرې ښایسته دي.زه ډاډه یم چې ستا متې به یې خوښې شي. خو په یاد لره چې ته هلته کرکټ لپاره ځې."

کریم سر وخوځوه،" کرکټ ماته له هر څه مهم دی."

افغان لوبغاړي نور هم خوشاله شول کله چې هغوی خبر شول چې د امریکا لوبډله لا تراوسه هم پنځم ډیویژن کې پاتې ده نو هغوی پرېکړه وکړه چې امریکا ته به ماتې ورکړي که نورې وبایلي هم خو دا ورته ډېره اړینه وه.

"مونږ به امریکا ته وښایو چې مونږ کرکټ کې څومره تکړه یو!"

تاج د ټورنمنټ شروع کېدو نه وړاندې په چغه وویل، د هغې لوبغاړي ډېر جزبه کې ول.

جرسي د افغانانو لپاره یو نه اټکلېدونکی ځای و. هغوی ډېر حیران ول کله یې چې د جرسي شینوالۍ او ډېرې موټرسایکلې ولیدې.هغوی د خلکو کالیو هم حیران کړل. په افغانستان کې کرکټ لوبغاړي هم یواځې هغه کالي اغوندي چې د بدن یو ځای یې ترې هم نه ښکاري. او اخر دا چې جرسي کې خوراک هم توپیر کاوه. ډېرو لوبغاړو یواځې میوو باندې ګوزاره کوله.

خو تاج د لوبډلې توجه لوبې خواته راړوله.

" زما ورونو، لکه څنګه چې تاسې ته مالومه ده چې خپلې ملي لوبډلې لپاره لوبه کول دومره اسانه نده. نورې ټولې لوبډلې شتمنې دي. خو مونږ سره روح دی. خو په یاد ولرئ چې په جزبه به لوبه کوئ. دا لوبه د خپل هېواد او خلکو دپاره ده."

نړیوال کرکټ کاونسل د ټورنمنټ لپاره کلک قانونونه جوړ کړي. لمړی دا چې ټول افغان لوبغاړي باید خپل عمرونه باوري کړي. زیاتره لوبغاړي کچه ګړۍ کې زیږیدلي او د زیږیدو اسناد هم نه لري چې دوی څو کلن دي. هغوی ټول وایي چې مونږ ۲۲ کلن یو. یوه پخوانۍ ټوکه ده چې وایي پښتانه نه زړیږي. دویم دا چې نړیوال کرکټ کاونسل د مېدان ساحې هم وټاکلې. افغان لوبغاړي به زیاتره وخت د باونډرو څخه په غلطۍ هاخوا اووښتل. هغوی ډېر وخت کوڅو کې لوبې کړي او هلته دا هیڅ خبره نه وه. امپایرانو به افغان لوبغاړو ته ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

" مهرباني وکړئ، د باوندړيو څخه هاخوا مه ودرېږئ. يواځې دننه ودرېږئ."

" وبښئ ښاغليه!" هغوی ښنه غوښته.

تاج ډېر خوشاله وو،" نن د افغانستان لپاره ډېره ښايسته ورځ ده" هغې خبريالانو ته ويل." دا زمونږ هېواد لپاره يوه ستره ډالۍ ده ځکه زمونږ هېواد د جګړې او تاوتريخوالي پرته هيڅ نه وو ليدلي."

جرسي کې لوبې وروسته افغان لوبډله څلورم ډيويژن ته ورسيدله. څلورم ډيويژن ددې نه هم سخت وو. په دې ډيويژن کې څلور لوبډلې وې، چې پکې فيجي، هانګ کانګ، ايټاليه، او تانزانيه دي. د ۲۰۰۸ کال اکتوبر مياشت کې افغان لوبډلې تانزانيه سره په څلورم ډيويژن کې سيالي وکړه. هغوی د اخري راونډ پورې ښه ولوبيدل.

ايټاليه سره پايلوبه کې باران وريده، افغان لوبډلې لمړنۍ توپ وهنه وکړه. ټول لوبغاړي په ۸۰ منډو وسوځيدل. کله چې ايټاليه لوبډله دويم پړاو پيل کړ نو موسم ښه شو. هغوی په ډېره اسانۍ په ۹۰ توپونو ۲۸ منډې جوړې کړې. که چيرته ايټاليه دوی ته ماتې ورکړه نو دوی دوه مخکښو لوبډلو کې راشي او که نا ددوی خوبونه به خاورې شي.

تاج لوبډلې ته ډاډ ورکاوه." کېدای شي باران شروع شي. بس باور لرئ الله ج به مونږ سره مرسته وکړي."

کرکټ لوبغاړو د کرکټ نه ډېر وريځو ته کتل. حميد بيا توپ اچونې ته راغی. که څه هم لمر ښکاريده خو کله چې هغې بل توپ واچوه نو باران شروع شو.

امپايرانو خپلو کې سره مشوره کوله چې څه بايد وکړي. پرېکړه يې وکړه چې لوبه به بندوی. راتلونکې ورځ به بيا کيږي. ايټاليانو شکايت کوه چې ټوله لوبه د سره کول غلطه خبره ده. امپايرانو دوی ته هيڅ کوم انتخاپ پرينښود.

په راتلونکې ورځ افغانستان ته موقع ورکړل شوه او هغوی ايټاليه وشرموله. افغانانو هغه لوبه په ۱۰۰ منډو وګټله. رييس ٦٨ منډې جوړې کړې او د لوبې غوره لوبغاړی وټاکل شو.افغان لوبډله دريم ډيويژن ته راورسيده.

د دريم ډيويژن ټورنمنټ په ارجنټينيا کې وشو. په دې ټورنمنټ کې يوګانډا، پاپ نيو ګيني، کايمان ټاپو او ارجنټينا شامل ول. د اته مياشتو په اوږدو کې افغانستان لوبډلې له څلورم څخه دويم ډيويژن ته راورسيدل.تر اوسه هيڅا د يوې لوبډلې داسې چټک پرمختګ نه دی ليدلی.

د ملي لوبډلې په بريا سره کرکټ په ټول افغانستان کې خپور شو. د ښوونځي په نصاب کې هم کرکټ شامل شو. د يو کال څخه کم وخت کې د کابل او نورو کليوالي سيمو کې لکه کندهار څخه ۱۲۰۰۰ لوبغاړي راپيدا شول.کرکټ د ولسمشر کرزي او حکومت يې کرکټ ته بوديجه بيله کړه. ملي لوبډلې په ډېره اسانۍ ۵۰ پرله پسې لوبې وګټلې.

د افغان لوبډلې چټک پرمختګ ددې لامل شو چې نړيوال کرکټ کاونسل د ۲۰۰۹ اپريل نړيوال جام کواليفای ته دعوت کړل شول.که چيرته افغانستان د نړيوال جام کواليفای لوبو کې څلورم ځای خپل کړي نو د ۲۰۱۱ کال نړيوال جام ته هم لاره پيدا کولای شي. تاج، کريم، رييس، الله داد، حميد، سميع الله شينوری، اعظم خان او محمد نبي او نور لوبغاړي د افغانستان ستوري شول.

افغان لوبغاړي له هر رنګه حالاتو څخه تېر شوي ول او هغوي هيڅ غلطي هم نه کوله ځکه هغوي په سمه ستراتيژۍ روان ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸

نړيوالې ماتې سره مخ کېدل

د ۲۰۰۹ کال نړيوال جام کواليفاى لوبو کوربه توب جنوبي افريقا کاوه. په دې ټورنمنټ کې کاناډا، ايرلينډ، نيدرلينډ، کينيا، سکاټلينډ، متحده عربي امارات، نميبيا، عمان او ډنمارک هېوادونو لوبډلو ګډون کړى و.

ايرلينډ په لمړي ځل نړيوال جام کواليفاى لوبو کې ګډون کړى و. افغان لوبغاړو باور درلود. هغوى دې ټورنمنټ ته په ډېر جرات سره راغلي ول. هر څه د دوى د پلان مطابق روان ول. د څو پرله پسې لوبو ګټلو وروسته هغوى په دې باوري ول چې ايرلينډ نه به يې په اسانۍ ګټي.

خو په همدې وخت کې د هغوى د بريا له کبله په افغان لوبډله فشار وارد شو.زرګونه کرکټ مينه وال له هېواد څخه د کرکټ ملاتړ کاوه.کرکټ د هغوى پېژند جوړ شوى وو. ملي کرکټ لوبډلې هغوى ته د په خپل هېواد وياړ لپاره يو څه ورکړي ول او لوبغاړو ته هم خپل ځانونه د رول ماډلو په څېر ښکاريدل.تاج له دې هر څه وړاندې خبر و. نو ځکه هغې به لوبغاړو د ناځرګند دهليز باره کې مسابقې لپاره ويل. او دا هغه څه ول چې ډېر فرق يې کاوه.

" د تورن بينکس خبرې هېڅکله مه هيروئ. زمونږ حالت د ناځرګند دهليز په څېر دى. مونږ بايد باور ولرو چې مونږ يې ګټو. دا ټولې لوبډلې مونږ سره لوبې کولو څخه ډارېږي! د لوبډلو کوچونه ډارېږي چې د هغوى لوبغاړي به ورمات کړو. مونږ دلته د هرې لوبډلې سره جنګيدلاى شو."

افغان لوبغاړو د هرې لوبډلې سره په مېړانه لوبه وکړه. په لمړي دوه لوبو کې يې ډنمارک او برموډا ته په اسانۍ ماته ورکړه. تر څو چې دوى خبريدل نو دوى د سوپر اته لوبډلو کې شمېرل کېدل. دا د غوره اته لوبډلو پړاو وو. د سوپر اته لوبډلو ټورنمنټ کې يې لومړۍ لوبه د ايرلينډ په خلاف وه.

ددې لوبې لپاره افغان لوبډلې له پخوا انتظار کاوه. دا لوبه ددوى لپاره ډېره اړينه هم وه تر څو نړيوال جام کواليفاى ته بريالي ووځي.د افغان لوبډلې کوچ تاج د بريا لپاره چمتو وو. افغانستان کرکټ بورډ چې به هر څومره لږې پيسې جمع کولې نو تاج د لوبډلې لپاره ريکارډې کمره واخسته. دا کمره د افغان کرکټ يادونو لپاره اخستل شوې وه تر څو د ايرلينډ پر خلاف زړه راښکونکې لوبې يادونه پکې راونغاړي.

په افغانستان کې د کرکټ ټول مينه وال د راډيو او تلويزونونو خواته ناست او ددې لوبې څخه يې ځانونه خبرول. هغوى د خپلې لوبډلې لپاره دعاګانې کولې. آيرلينډ پچه وګټله او لومړۍ توپ اچونه يې غوره کړه. د لوبې په ټول لومړي پړاو کې تاج د باونډرۍ پړې سره نيغ ولاړ وو او د لوبې شيبې به يې کمره کې راخستې.

رييس يو ځل بيا د ايرلينډ پر خلاف پنځوسيزه ووهله.تاج د رييس د بېټ پورته کولو ريکارډ هم وکړ. تاج ويډيو کمره شاوخوا وګرځوله او ټولو رييس ته چغې وهلې.

" شاباش رييس! شاباش!"

افغان لوبډلې ۲۱۸ منډو هدف وټاکه. تاج سره بيا هم کمره وه او د ايرلينډ توپ وهنې ريکارډ يې کوه. هغوى ثابته کړه چې هغوى ولې دې ټورنمنټ لپاره دومره ليواله ول. ايرلينډ لوبډلې ته ۳۲ منډې په ۴۸ توپونو پاتې وې او پنځه ويکټې يې هم په لاس کې وې.

تاج اوس همت له لاسه ورنکړ. هغې کتل چې حميد، الله داد سره خبرې کوي.

" مشره! توپ ماته راکړه."

الله داد، حميد ته توپ ورکړ،" ته څه کوې؟" هغې وپوښتل.

" بس ګوره چې زه څه کوم." حميد ډېر ډاډه غږيده.

" ته ښه يې حميده؟"

" هو، زه بيخي ښه يم. ته غواړې چې لوبه وګټې؟" حميد وپوښتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

" بالکل زه غواړم چې لوبه وګټو. دا خو د افغانستان لپاره ډېره غټه خبره ده.خو اوس هيڅ هم نه کيږي." الله داد لاندې وکتل.

" وروره، مونږ په ټوله کې يوه لوبډله يو. بس په الله ج باور ساته او په ما. زه به خپل پوره کوښښ وکړم" حميد وعده ورکړه.

تاج د باونډرۍ نه ورغږ کړ،" ډېر ښه حميده! ته د افغانستان غوره توپ اچونکی يې!"

حميد لومړی توپ وغورځوه. له دې وړاندې يې داسې توپ نه و غورځولی. هغې خپل لاس ته کتل لکه شکمن چې وي همدا توپ ما وغورځوه. هغې ورپسې توپ وغورځوه.

دا توپ يې دومره تيز و چې توپ وهونکي تر څو بيټ پورته کوه نو ويکټه په هوا کې وه.

" حميد!!!" تاج د باونډرۍ نه چغه ووهله.

حميد دريم توپ غورځوه. توپ يو ځل بيا د ويکټو په لور لاړ. يو بل توپ وهونکی هم وسوځيد. افغان لوبغاړو داسې وانګيرله چې لوبه ګټونکې ده. ايرلينډ سره يواځې درې ويکټې پاتې شوې. د لوبې مخ يو ناڅاپه بدل شو.

حميد څلورم توپ وغورځوه خو دا ځل يې يواځې يوه منډه ورکړه. په پنځم توپ سره يو ځل بيا ويکټه په ځمکه وغورځيده. افغان لوبغاړو حميد په غېږ کې پورته کړی و. هغې د ايرلينډ درې لوبغاړي سوځولي ول.

همداسې يو څه افغانستان غوښتل. په دې په زړه پورې لوبه کې ايرلينډ ته ماتې ورکړي. د ايرلينډ ټول لوبغاړي په ۱۹۶ منډو وسوځيدل او افغانستان په ۲۳ منډو لوبه وګټله. تاج له ځان سره کمره واخسته او د هر لوبغاړي نه يې له نږدې عکاسي وکړه، لوبغاړو به خندل، چغې وهلې او په ميدان کې يې لکه د زمريانو منډې وهلې.

آيرلينډ ته د ماتې ورکولو وروسته افغان لوبډله تر ټولو بره وه. نړيوال جام ته د وتلو خوب په ريښتيا بدليدونکی وو.

حميد د دې لوبې غوره لوبغاړی وټاکل شو. ايرلينډ لوبغاړو هم حميد ته شاباسې ورکړ چې څنګه يې د فشار په وخت کې ښه لوبه وکړه.

" مونږ د حميد په څير توپ اچونکی لا تراوسه نه دی ليدلی. هغه د کرکټ په نړۍ کې تر ټولو ښه او تيز توپ اچونکی دی."

افغانستان بايد اوس هم نه واى لمانځلى ځکه هغوى بايد درې نورې هم ګټلې وی تر څو د ۲۰۱۱ کال نړيوال جام کواليفاى لوبو ته لار پيدا کړي. د دوی ورپسې لوبه کاناډا سره وه. کاناډا څلور ځله مخکې هم نړيوال جام کواليفاى لوبو ته لار پيدا کړې وه. خو آيرلينډ ته ماتې ورکولو وروسته افغان لوبغاړي ډېر ډاډه او ارامه ښکاريدل.

لوبه ښه پيل شوه. افغانستان لومړنۍ توپ وهنه وکړه او د ۲۶۵ منډو هدف يې وټاکه. دويم پړاو کې کاناډا توپ وهنې ته راووته، خو دا ځلې په افغان لوبډله کې بې تفاوتي تر سترګو شوه، هغوی سمه توپ نيونه نه کوله او اسانه کيچونه يې هم غورځول.

که څه هم دوی داسې لوبو سره عادت شوي ول خو بيا هم هغوی د داسې حالت سره مخ شول. هيڅوک نه پوهيدل چې څه وکړي، هغوی يو بل ته غوسه ول.

کريم او سميع الله شينواري هم يو بل سره خبرې کولې. تاج، هغه څوک چې د فشار پر مهال هم خپل کنټرول له لاسه نه ورکوي، د باونډرۍ يو کونج کې ناست او سګرټ يې څکول.

" تا کله نه سګرټ څکول شروع کړي؟" کريم ترې وپوښتل.

" د کله نه چې مونږ بايلل شروع کړل. دې کرکټ خو زه ليونی کړم" تاج ځواب ورکړ.

" کرکټ خو د چانس لوبه ده. ځينې لوبې خو بايلل کيږي."

" زه يې ډېر جدي اخلم. بس اوس مې يواځې پريږده." تاج ووېل.

په راتلونکو څو ساعتونو کې افغان لوبغاړي د يو بل دښمنان وګرځيدل. هغوی د کاناډا څخه ماتې خوړلو سره د ۲۰۱۱ کال کواليفاى لوبو څخه بهر

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول. د هغوی خوبونه لاهو شول. افغانانو دا هم زده کړل چې څنګه په یوه شیبه کې هر څه بدلیدی شي. یووخت کې هغوی ایرلینډ ته ماتې ورکړې وه او په لومړي ځل یې نړیوال جام ته لاره پیدا کولو خوب په ریښتیا کېدو و خو اوس هغوی بې وسه ول، کاناډا څخه یې لوبه وبایلله.

خلک په دې شکمن شول چې کېدای شي افغان کرکټ لوبډله هیڅکله نړیوال جام ته لاره پیدا نه کړي. دوی سره لږی پیسې او لږې اسانتیاوې وې.افغانانو د ټورنمنټ نورو لوبو کې هم خپل احساسات له لاسه ورکړي ول. هغوی لکه د ماشینونو په څېر لوبه کوله. په پای کې هغوی پنځم شول او نړیوال جام کوالیفای څخه ووتل. کاناډا سره لوبې یې هر څه بدل کړل.

په دې ډیویژن کې ۱۲ څخه پنځم ځای خپلولو افغانانو لپاره هیڅ مانا نه ورکوله. هغوی یواځې په دې خفه ول چې ولې یې لومړي څلورو کې ځای خپل نه کړ. لنډه دا چې هغوی نړیوال جام ته رسیدو هدف ته ونه رسیدل. دا لوبډله ددې ټورنمنټ څخه وروسته هماغه شان پاتې نه شوه. پر ځای ددې چې هغوی په ځانونو ویاړ وکړي، دوی یو بل ملامتول.

که څه دوی د نړیوال جام کوالیفای لوبو ته لار پیدا نکړه خو پنځم راتلو سره یې د یوه ورځیني لوبو سټېټس تر لاسه کړ. نړیوال کرکټ کاونسل له لورې د یوه ورځینی لوبو سټېټس لوبډلې کولای شي چې یو بل سره رسمي لوبې وکړي. د پیاوړو لوبډلو سره لوبې کولو وروسته افغان لوبډله کولی شي جې د ۲۰۱۵ کال نړیوال جام کې ولوبیږي.

د کاناډا پر خلاف بایلې د کابل اړوند اخبارونو او رسنیزو چینلونو د افغان لوبغاړي ملامتول. د افغانستان کرکټ بورډ د لوبې ماته د تاج له کبله ګڼله. هغوی ویل چې تاج غیر مسلکي او تجربه نه لري. د بورډ یو کس خو دا هم وویل چې تاج د لوبې پر مهال سګرټ څکول.

" دې نه دا څرګندیږي چې تاج څومره غیر مسلکي دی" هغې په زغرده وویل.

د افغانستان کرکټ بورډ ټولو په ګډه دا رایه واچوله چې تاج به د کوچۍ نه لیرې کړي. د افغان کرکټ اوس په پورته سویه وو او هغوی باید نور تجربه کار او مسلکي کسان پیدا کړي ول. له هغه وروسته چې افغانستان د یوه ورځینۍ لوبو سټېټس پیدا کړ نو نړیوال کرکټ کاونسل افغانانو ته داسبابو او اسانتیاوو برابرولو کې مرسته کوله. چې په دې کې د نوي کوچ لپاره میاشتینۍ پیسې هم وې.

کله چې تاج خبر شو چې د افغانستان کرکټ بورډ هغه د کوچۍ نه لرې کړی نو ډېر په غوسه وو. دا دهغې لپاره تر ټولو ستره جزا وه. که څه هم هغه ۳۲ کلن و خو کرکټ د هغې ژوند وو. کریم، رییس، حمید، محمد نبي او الله داد هم د تاج په لرې کولو خفه ول. تاج هغه کس دی چې د افغانستان کرکټ بورډ یې رامنځته کړی وو. دا به ډېره بده وي چې هغه داسې وباسي. تاج د ملي لوډلې به جوړولو کې، یوځای کولو کې، او په ټول افغانستان کې د کرکټ نفوذ خپرولو کې ډېر کار کړی دی.

د افغانستان کرکټ بورډ د تاج پر ځای یو بل مشهور کوچ کبیر خان وټاکه. کبیر خان د پاکستان ملي لوبډلې پخوانی لوبغاړی وو. هغه په خپله غټه ږیره پیژندل کېده. د کرکټ بورډ غړو ویل چې کبیر خان د افغان کرکټ کوچ لپاره ښه ټاکنه ده ځکه د هغې پلار یو افغان وو. کبیر خان هم پښتون و، نو په اسانۍ به د افغان لوبغاړو سره خبرې کوي.

داسې ګومان کیده چې حالات به سم شي خو لوبغاړو کبیر خان ملامتوه. هغې د کرکټ څخه یو بل شی جوړ کړی وو، خو په دې یې فکر نه کوه چې دوی یې په کومو شرایطو کړي. تاج خو کرکټ ته د یو خوند او ساعت تیرۍ په سترګه کتل. د کبیر خان مشرۍ لاندې کرکټ کول ستونزمن شول.

کریم، رییس، او الله داد په غوسه شول، هغوی اعتصاب وکړ. الله داد د کرکټ اړوند ټولې چارې ودرولې او په کابل کې یې افغان ماشومانو ته د کرکټ درس ورکاوه. رییس هم د کرکټ څخه خپل تقاعد اعلان کړ که څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم هغه یواځې ۲۵ کلن وو. کریم هم تر هغې لوبه نه کوله تر څو د افغانستان کرکټ بورډ خپله بی عدالتی کړنلارو کې بدلون رانه ولي.

تاج د کریم، رییس او الله داد څخه هغې سره ودریدلو نه مننه وکړه.

" تاسو پوهیږئ، زه ستاسو د دعاګانو او قربانیو نه ډیر منندوی یم"

" ما ستاسو مینه وکتله او ستاسو له برکته دا لوبډله څومره پر مخ لاړه. خو زه پرې وړاندې پوه نه شوم. له تا پرته به په افغانستان کې هیڅ کرکټ نه وو" الله داد ځواب ورکړ.

" تاسوهر یو ددې پړاو ته رارسیدو لپاره ډیرکار کړی دی. مونږ د یوه کورنۍ په حیث یو. او مونږ به یوه ورځ نړیوال جام ته لاره پیدا کړو." تاج وویل.

د کرکټ دې انقلاب ژورنالستان اړ کړل چې د افغان ملي کرکټ لوبډله کې نور هم ژور لاړ شي. هغوی غوښتل چې پوه شي چې ستونزه چیرته ده. ژونالستانو بیلا بیلې کیسې جوړې کړې. یو ژورنالست خو داسې راپور ورکړ چې د افغانستان کرکټ بورډ فساد کې ښکیل دی. هغه پیسې چې نړیوال کرکټ کاونسل د افغان لوبغاړو ته ورکوي، کرکټ بورډ یې هغوی ته نه ورکوي. یو ژورنالست دا وویل چې کرکټ تبعیضي شوی. د کرکټ ټول لوبغاړي د پښتون قوم څخه دي او بل هیڅ قوم پکې ځای نه لري.

یو څه باید شوي ول. د افغان کرکټ لوبډله په پټه بدنامه شوه. محمد نبي د افغانستان هغه تکړه لوبغاړی چې د پخوا راهیسې دې لوبډله کې دی، رامخته شو. هغې خپله لوبډله د اوسني حالاتو په نظر کې نه نیولو سره پر مخ بوتله، هغوی یې وهڅول چې دا ستونزې یوې غاړی ته کړي او نړیوال جام ته رسیدو لپاره کار وشي او خپل هدف تر لاسه کړي.

" غوږ ونیسئ هلکانو! په تیرو اته کلونو کې مونږ ډیرې بریاوې خپلې کړې، مونږ د کچه ګړی کیمپ څخه تر دې ځایه راورسیدلو. که څه هم هغه وخت مونږ له ډیرو ستونزو سره مخ وو، هغه کیمپ مونږ ته دا احساس راکړی وو چې زمونږ هېواد که هر څنګه وي خو امن کې دې وي. خو بیا هم مونږ

خپل ځان په خطر کې واچوه او دلته افغانستان ته راغلو تر څو خپله ملي کرکټ لوبډله پر مخ بوځو.

هغه یو ستر خطر وو خو مونږ غوښتل خپل هېواد ته ویاړ راوړو. مونږ غوښتل چې نړیوالو ته دا ثابته کړو چې افغانستان یواځې د جګړې او تاوتریخوالي ځای نه دی. په دې ټول سفر کې مونږ له ډیرو ښو او بدو شیبو سره مخ شو. ښه خبره دا وه چې مونږ د پنځم ډیویژن څخه نړیوال جام کوالیفای لوبو پورې راورسیدو. خو اوس بد وخت دا دی چې مونږ نړیوال جام ته لاره پیدا نکړه، د رسنیو منفي اړخونو ووهلو او خپل یووالی مو له لاسه ورکړ. خو په دې دښتو به یو ځل بیا اوبه راشي.

د باران وختونه به هم راشي. دا ستونزمن وختونه ډیر وخت ښې پایلې لري. په یاد ولرئ چې تورن بینکس څه ویلي ول. زمونږ حالت د ناځرګند دهلیز په څیر دی، که هر څه راتلونکي وي خو مونږ باید خپله حوصله او دریځ پرینږدو. خو زه دا وایم چې خپلو خلکو او هېواد ته وګورئ. او زه د الله ج نه دا دعا کوم چې زمونږ مخې خنډېونه له منځه یوسي."

د نبي دا خبرې د هرڅه نه ښې وې. افغان لوبغاړي هم په دې پوه شول چې دا خو دومره ستونزه نده چې د کبیر خان مشرۍ لاندې لوبه ګرانه وي. ډیر زر لوبغاړو، کبیر خان سره همغږي پیل شوه. کریم هم د کبیر خان سره خپلې مسلې ختمې کړې. رییس او الله داد د نړیوال کرکټ صحنې څخه بیرون پاتې شول.

په همدې وخت کې تاج هم په کور کېناست او هغه لوبه چې ډیره یې خوښه وه، ورنه بیل شو. خو هغه بیا هم د کرکټ په مسیر روان و، که څه هم هغې د نشتوالي احساس کاوه. هغې دا نه شو زغملای چې څنګه د خپلو لوبغاړو څخه لرې پاتې شي. د تاج مور په دې پوه شوې وه.

" ګرانه! تا د کرکټ لپاره ډیره قرباني ورکړې ده."

" خو زه څه کولای شم؟ زه نه غواړم چې پریږدم، زه یې رابهر کړم، دا زما قصور وو چې مونږ نړیوال جام ته لاره پیدا نکړه." تاج په خفګان وویل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

" خپل ځان مه ملامتوه. دا خو د ټولې لوبډلې قصور وو. خو په کور کيناستلو سره به دوی نړيوال جام ته لاره پيدا نکړي. ځه لاړ شه او کبير ته ووايه زه اوس هم ملي لوبډله کې ګډون کولای شم."

د هغې مور ورته وويل.

د مور په خبرو تاج وهڅول شو تر څو کبير خان سره اړيکه ونيسي او هغې نه وپوښتي که چيرته ملي لوبډله کې کوم خالي پوزيشن وي. کبير خان، تاج ته د کوچ مرستيال ځای ورکړ، يواځې ددې لپاره چې ملي لوبډله يووالي کې وساتي. افغانستان کرکټ بورډ هم د تاج مرستيال کوچ رتبه ومنله يواځې په دې شرط چې هغه بايد مسلکي واوسي يانې د لوبې په دوران کې سګرټ ونه څکوي.

په افغان ملي کرکټ لوبډلې يو توپان وروسته يو ځل بيا راپورته شول. کبير او تاج په ګډه د يوه ورځينۍ لوبو لپاره لوبډله چمتو کړه او د نړۍ نورو غښتلو لوبډلو ته يې وړانديزونه ورکړل. نبي د لوبډلې پر مخ بيولو لپاره د لوبډلې لوبډلشمر وټاکل شو.

محمد نبي د افغان لوبډلې تر ټولو الهامي او ښايسته لوبغاړی وو. هغه سپين غاښونه او لنډ سټايلي ويښته لري. همدارنګه هغه آل راونډر هم دی يانې توپ وهنه او توپ اچونه دواړه کولای شي.

په ۲۰۱۳ کال کې افغان کرکټ لوبډله د ايرلينډ سره يوه ورځيني سيريز لپاره ايرلينډ ته لاړل. نبي دا خپل ورځينی روټين ګرځولی وو چې هره ورځ خپل مور او پلار سره اړيکه ونيسي او هغوی ته د لوبې باره کې ووايي. د تېر په څېر ۲۱ د می ۲۰۱۳ کال هغې خپل مور او پلار ته ټيليفون کولو نو شمېره يې بنده راتله. د نبي پلار او مور دواړو سره يواځې يو مبايل و، نو اړيکې لپاره ورسره بله لاره هم نه وه. هغې ځان ته ډاډ ورکاوه چې کيدای شي پلار يې بل مبايل اخستی وي او شميره يې بنده کړي وي او هغوی به خپله ورته زنګ ووهي. د تمرين څخه وروسته د شپې ناوخته پورې نبي د افغانستان نه هيڅ کوم زنګ تر لاسه نکړ. نبي پوه شو چې څه چل شوی.

"څنګه يې؟ محمد نبي يې؟" په ټيليفون کې دروند غږ راغی. د نبي ټيليفون شمېره يې د پلار پرته بل چاسره نه وه نو هغه حيران وو چې څوک دی.

" زه ښه يم. څوک يې؟" نبي وپوښتل.

" زما نوم احمد ضيا عبدالزی دی. زه د ننګرهار ولايت چارواکی يم." سړي ځواب ورکړ. ننګرهار د کابل سره خواکې ځای دی چيرته چې د نبي کورنۍ اوسهال اوسيدله.

" ښه! زه خو ايرلينډ کې يم نو ډيرې خبرې نه شم کولای. څه خدمت مو کولای شم." نبي وړانديز وکړ.

" په ډير تاسف سره بايد ووايم چې نن سهار لس بجې ستاسې پلار تښتول شوی" احمد ورته خبر ورکړ. د ټيليفون دواړه خوا چپتيا شوه. احمد فکر کاوه چې نبي غوږي کيښود.

" همدلته يې؟"

" هو، زه يم. تا څه وويل؟" نبي وپوښتل. هغې د ننګرهار د چارواکي خبرې نه شوې درک کولای.

" نن سهار ستاسې پلار وتښتول شو. هغه خپل موټر کې کور ته روان وو چې وسله والو د هغې موټر په زوره ودروه. يو عيني شاهد وويل چې وسله والو ستاسو پلار په زوره له موټره ښکته کړ، ويې وهه او بيا يې بل موټر ته واچوه. مونږ هڅه کوو چې د هغې ځای مالوم کړو."

د نبي غږ ونښته، په ټول بدن کې لکه څړيکه تيره شوه.

" تاسو خبر يې چې هغه به يې چيرته تښتولی وي؟ زه خو دښمني نه لرم." نبي ټينګار کاوه.

" نا، ډيره ښښه غواړم. مونږ نه يو خبر چې چا تښتولی دی. د طالبانو واکمنۍ وروسته تښتونې ډيرې شوي او کيدای شي طالبانو دا کار کړی وي او يا ځايي مافيا ډلو کړی وي." احمد ضيا داسې فکر کاوه.

" خو ولې يې زما پلار وتښتوه؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

" تاسې لوړ هدف ټاکل شوی یاست. تاسو د افغان ملي کرکټ لوبډله کې ډېر زیات زیار کښلی دی. کېدای شي ستاسو دا کار په رادیکالو ترورېستانو بد لګېدلی وي" احمد ضیا وویل.

"زه څه وکړم اوس؟" نبي د بې وسۍ په احساساتو کې راګیر شو. هغې په خپله هم داسې فکر کاوه چې ددې هر څه اړه کرکټ سره شته. په افغانستان کې هر وګړي د ملي لوبډلې چې د پنځم ډیویژن څخه دویم ته راغلې ، ملاتړ کاوه. کرکټ ددوی تر منځ د یووالي یواځینی ټکی وو.

" د اوس لپاره، همت له لاسه مه ورکوه. دولتی استخبارات د تښتونکو په لټه دي. که چیرته کوم تښتونکي تاسو سره د پیسو په بدل کې خوشې کولو لپاره اړیکه ټینګه کړه نو له مهربانۍ له مخې ماته احوال راکړه. زه دعا کوم چې ستاسې پلار په امن کې کور ته ستون شي."

" که تښتونکي ماسره د پیسو په بدل کې خوشې کولو لپاره اړیکه ټینګه کړي نو ما سره خو پیسې هم نشته چې هغوی ته یې ورکړم." نبي په مغشوشه حالت کې وویل.

" ته هیڅ فکر مه کړه. مونږ به یو حل پیدا کړو." احمد ضیا ورته ډاډ ورکړ.

" مننه"

" زه به اوس ټیلیفون ستاسو مور ته ولېږم. هغه غواړي تاسې سره خبرې وکړي" احمد ضیا ټیلیفون ورولېږه.

" مورې؟" نبي لمړۍ خبرې وکړې.

" څنګه یې؟ ته خو ښه یې؟" هغې د مور ارام ښوونکي غږ واورید.

نبي سترګې پټې کړې، هغې ځان سره فکر کاوه چې مور یې څومره ستونزه کې ده.

" زه ښه یم، خو زه ټکټ اخلم او کور ته درځم. مونږ خو هیڅا سره دښمني نه درلوده. که چیرته په تاسو څه وشي نو بیا؟"

" نا، بیرته اوس مه راځه! داسې اوازې هم شته وایي چا چې ستا پلار تښتولی تا هم تښتوي. نو ته همدلته ایرلینډ کې پاتې شه. په ما به هیڅ نه کیږي او دولت به ستا پلار هم ډېر زر پیدا کړي. ستا د لوبډلې ملګري غواړي ته ورسره همدلته اووسې تر څو نړیوال جام ته لاره پیدا کړئ. تاسو به ټول افغانستان ته خوښي ورکړئ. دلته تر اوسه هیڅکله د یوې مثبتې هیلې لپاره ټول سره نه دي یوځای شوي. پرون زه کابل ته تللې وم، ماشومانو کوڅو کې کرکټ کاوه هغوی یو بل ته ویل"زه غواړم محمد نبي شم، هغه اتل دی" تا دې ماشومانو ته د ټوپک پر ځای بیټ ورکړی. دا ترورېستان به لیوني وي خو ته ډېر ستر کارونه کوې. او د پلار تښتونه تا نه شي ودرولی." د نبي مور ورته ډاډ ورکړ.

نبي پوهیده چې هغه سم وایي: " مورې، زه به لوبو لپاره همدلته ایرلینډ کې پاتې شم. خو ته به ماسره وعده کوې چې زما راتګ پورې به ځان خوندي ساتې."

" یواځې په دې شرط چې ته به نړیوال جام ته لاره پیدا کوې." د نبي مور ټوکه وکړه.

" زه وعده کوم." دواړو غوږۍ کیښود. نبي په ډېر خفګان کې ښکیل شو. هغه د سختو حالاتو سره مقابله کې عادت وو خو دا ځل د هغې مخې د پوښتنو سمندرونه پراته ول. د ننګرهار چارواکي احمد ضیا ورته ویلي ول چې تښتونې عامې شوي. نو هغوی ولې د نبي پلار وتښتوه؟ دولت به یې څنګه پیدا کړي؟ او که نبي راتګ پورې د کورنۍ بل غړی وتښتوي نو بیا؟

نبي پوه شو چې دا ټولې پوښتنې به تر هغه وخته پورې بې ځوابه پاتې شي تر څو یې پلار راخوشې شوی نه وي. اوس ډېر سخت شول چې بیرته په کرکټ متمرکز شي. هغې د الله ج څخه دعا وغوښته او بیرته د خپلې لوبډلمشرۍ مسولیتونو ته یې مخه کړه. دا تښتونکي به هیڅکله دا ملي لوبډله د نړیوال جام لاره پیدا کولو څخه ونه دروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبیر، تاج او محمد نبي افغان لوبغاړو باندې ډېر کار وکړ. په کرکټ تمرکز سره د نبي تشویش لږ کم شوی وو. لوبې د ډېرو ستونزو تر منځ د ډاډ نښې دي. رسنیو هم هغې سره د مصاحبې لپاره د اړیکې ټینګولو هڅې کولې نو هغه به یې مجبور کړ چې د تښتونکو باره کې خبرې وکړي.

د یوې میاشتې وروسته نبي د پلار تښتونکو څخه خبر شو. هغې د یو نابلده شمیرې څخه پیغام تر لاسه کړ چې د پلار خوشې کولو په بدل کې ۲ میلیونه امریکایي ډالر غوښتل. نبي همدا پیغام د ننګرهار چارواکو ته ورسوه. هغه دې ته هم ډېر خفه وو چې دا دومره ډېری پیسې به څنګه برابروي. که څه هم افغان لوبغاړو میاشتینۍ پیسې هم ترلاسه کولې خو دومره نه وې. نبي هم د میاشتې ۲۳۰۰ امریکایي ډالره معاش درلود. د افغانستان کرکټ بورډ سره دومره بودیجه نه وه چې معاشونه ډېر کړي.

له نیکه مرغه نبي ۲ میلیونو امریکایي ډالرو څخه یو هم تښتونکو ته ورنکړ. د ننګرهار چارواکي وتوانیدل چې د همغې پیغام له لارې تر تښتونکو ځان ورسوي. هغوی طالبانو سره هیڅ اړیکه نه درلوده. هغوی بس محلي غله ول چې د پیسو شکولو لپاره یې دا کارونه تر سره کول. د تښتونې دا بهیر تر دوه میاشتو اوږد شوی وو. د پلار خوشې کیدو سره نبي په ارامه سا واخسته. داسې ښکاریدل چې افغان ملي لوبډل د ډېرو ستونزو سره مخ شوه. کله چې توپ د ناڅرګند دهلیز سیمه کې غورځي نو توپ وهونکی تر توپ رارسیدو لږ وړاندې، که هر څنګه ستراتیژي په کار اچوي خو موخه یې همدا یوه وي چې توپ په خپل زور ووهي. په همدې شکل افغان لوبډله هم نړیوال جام ته رانږدې شوې وه. هغوی به ډېر زیات وخت په تمرین تېرولو. دا هیڅ فرق نه کوي چې د دوی له دې وړاندې په مغزو کې څه ول خو دا وخت داسې وو چې په دې سخت حالت کې توپ وهونکی چې څومره کیږي په زوره توپ ووهي، یانې لوبغاړي هم خپله اخري او غښتلې هڅه وکړي. هغوی به په دې پوه شوي ول چې خپل اخري زور ولګوي او څه پایله به ورکړي.

۹

د نړیوال جام په لور رهي کېدل

په ۲۰۱۳ کال کې نړیوال کرکټ کاونسل د افغانستان ملي کرکټ لوبډله د نړیوال کرکټ لیګ لوبو لپاره دعوت کړه . دا ټورنمنټ هم د نړیوال جام کوالیفای لوبې په څیر وې.

د نړیوال کرکټ لیګ دوه مخکښې لوبډلې به ۲۰۱۵ نړیوال جام ته لاره پیدا کوي. په دې کې اته لوبډلو کاناډا، سکاټلینډ، کینیا، ایرلینډ، او نیمبیا ګډون کړی و.

د نړیوال کرکټ لیګ د نړۍ بیلا بیلو هېوادونو څخه جوړ و. هره لوبیدونکې لوبډله به د دوه لوبو کوربه توب کوي خو افغانستان ددې اصل څخه اثتثنا و. د امنیتي ګواښونو له کبله افغانستان د لوبې کوربه توب نه شي کولای، په یوه ثانیه کې هلته تاوتریخوالی رامنځته کیدای شي. او همدارنګه په دې هېواد کې کرکټ هم نوی عام شوی وو. د نړیوالو لوبو باندې معیاري میدانونو جوړولو لپاره کلونو ته اړتیا ده.

افغان لوبغاړي هم بهرنۍ لوبو سره عادي شوي ول. د ایساف ځواکونو سره د لوبې پرته دوی هیڅ نړیوالې لوبې کوربه توب نه و کړی چې هغه پکې هم نه حسابیږي.

"په هیله مندۍ ویلی شم چې افغانستان به هم یوه ورځ د نړیوالو لوبو کوربه توب وکړي." حمید همداسې ارمان درلود.

نړیوال کرکټ لیګ کې افغان لوبغاړو یو ځل بیا خپل احساسات له ځان سره راوړي ول. د ایرلینډ او متحده عربي اماراتو پرته یې ټولو لوبډلو ته ماتې ورکړه. دې بایلې دوی څلورم ځای ته وغورځول. که چیرته په دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه لوبو کې کینیا ملي لوبډلې ته ماتې ورکړي نو ۲۰۱۵ کال نړیوال جام ته به لاره پیدا کړي. دا د افغانانو لپاره یوه تاریخ جوړونکې ګټه ګڼل کېده.

دې لوبې سره افغانانو ته د ۲۰۰۹ کال نړیوال جام کوالیفای لوبه وریاده کړه چې یواځې یوې لوبې یانې کاناډا څخه ګټلو وروسته یې کولای شول د ۲۰۱۱ کال نړیوال جام ته لاره پیدا کړي. هغه داسې وخت و چې دوی سره بیل شوي ول. داځل به هاغسې نه وي. دوی ډېر بدل شوي ول، یو څه هوښیار شوي، یو څه زړور شوي ول او یو څه یې لوبډله راجوړه کړی وه.

هر څه د کینیا پر خلاف لوبې سره د افغان لوبډلې په مسیر روان ول. اخري دوه لوبې د متحده عربي اماراتو په شارجه کې کېدونکې وې. شارجه د افغانانو لپاره لکه کورنی میدان دی. د هغې ځای موسم او چاپېریال د افغانستان په څېر و په شارجه کې افغانان هم ډېر دي نو میدان کې به یې مینه وال هم ډېر وي. دا ځای ریښتیا هم د افغانانو د ګټې لپاره وو.

په ۲ او څلورم اکتوبر ۲۰۱۳ کال د افغان کرکټ لوبډله د کینیا سره د نړیوال کرکټ لیګ تر ټولو مهمو لوبو کې مخ شوه. د تیر په څېر افغان لوبډله یو ځل د لوبې شروع کېدونه وړاندې لمونځ وکړ. هغوی اوږد لمونځ وکړ تر څو د دوی نه ختمیدونکې هڅې مثبتې پایلې ورکړي.

شارجه کرکټ سټېډیم د دوی لپاره جادو و. په لومړي ځل په دې سټېډیم کې ۲۷۰۰۰ افغان مینه وال راټول شوي ول. اوسمهال کرکټ د دوی په هېواد کې تر ټولو نامتو لوبه وه. د افغان کرکټ مینه وال د نړۍ ګوټ ګوټ څخه ددې لوبې لیدو لپاره شارجې ته راغلي ول.

په ټول سټېډیم کې د افغانستان بیرغونه رپیدل. زیاتره مینه وال په افغاني کمیس او پرتوګ کې لیدل کیدل. یو سړي سره دوه سرى ډول هم و او ډنګوه یې او نورو ورته ګډل. دا رنګه ازادي، ویاړ او خوشالي دوی په خپل ټول ژوند کې نه وه لیدلې.

افغان لوبغاړي میدان ته راننوتو سره ټولو مینه والو چغې کړې. افغان لوبغاړي ابي رنګه دریشي کې راښکاره شول. د دریشي په اوږو سور رنګ وو

او په نارنجي رنګ پرې غټ لیکل شوي ول،افغانستان. کبیر خان او تاج لوبغاړو ته خبرې کولې،

" د زغم څخه کار واخلئ او په خپلو بنسټي تخنیکونو باندې تمرکز وکړئ.هر څه باندې چې موږ نن تمرین وکړ له همغې کار واخلئ." کبیر خان ورته ویل.

" هو، او تاسو خپل هېواد مخې ته لوبیږئ! خپلو هېوادوالو ته وښایئ چې تاسو څومره ښه لوبه کولای شئ." تاج ورزیاته کړه.

افغان لوبغاړي میدان ته راننوتل. ټولو مینه والو شپیلي وهل او ګډل یې.

" ستا په فکر نن به څو ویکټې واخلم؟" حمید د کریم څخه پوښتنه وکړه، کله چې هغوی دواړه د فیلډینګ خواته روان ول.

" زما په فکر ټول کینیایي لوبغاړي به ستا د مخ په لیدو وسوځوي ځکه ستا مخ ډېر ډارونکی دی." کریم ځواب ورکړ.

" زما په فکر ټول کینیایي لوبغاړي چې ستا وړې متې وګوري نو ټول به وسوځي." حمید ترې خپل ګوزار واخست.

حمید د لوبې لومړنی توپ اچونکی دی. د لوبې شروع کیدو سره ټولو خلکو چکې شروع کړی. حمید په خپل لمړي اوور کې د کینیا یو توپ وهونکی وسوځوه. دا ددوی عادت و، سم دلاسه نور لوبغاړي په حمید وروغورځیدل. هغې کریم ته وکتل او هغې ته یې شهادت ګوته وخوځوله،" دا یوه شوه!"

له دې وروسته حمید نورې ویکټې هم واخستې. د حمید څخه مننه ځکه فشار د اولې نه تر اخره په کینیا پاتې شو. حمید د کینیا څلور لوبغاړي وسوځول او ۱۹ منډې هم جوړې کړې. د افغان کرکټ لوبډله په ریښتیا هم د ۲۰۰۹ کوالیفای لوبو څخه تر اوسه ډېر پرمختګ کړی وو.

افغان کرکټ لوبغاړو د ۲۰۰۹ کال لوبو څخه دا زده کړي ول چې هیڅ لوبې ته په ټیټه سترګه ونه کتل شي او یا د فشار لاندې رانشي. د ۴ اکتوبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه هم د ۲ اکتوبر لوبې په څېر په لمونځ، زرګونه مینه والو، د افغانستان بیرغونو او په نڅا پیل شوه.

کینیا لوبډلې پچه وګټله او توپ وهنه یې غوره کړه. هغوی داسې فکر کاوه چې د افغانانو لومړنۍ لوبې ته په کتلو د افغانانو د لوبې طرز مالوم کړي او اوس لومړنۍ توپ وهنې سره به وکولای شي په هغوی فشار وارد کړي. افغان لوبغاړو د کینیا ټوله لوبډله په ۹۳ منډو وسوځوله.

دویم پړاو کې افغان لوبډله توپ وهنې ته راووته. د افغانستان لومړي درې لوبغاړي په ۳۴ منډو وسوځېدل. هغوی ډېر وارخطا ول غوښتل یې چې دا کم هدف په شپږیزو او څلوریزو پای ته ورسوي. ایا افغان لوبډله به یو ځل د نړیوال جام کې ګډون ونه شي کړای؟

محمد نبي داسې هیڅکله نه پرېښودل چې وشي. هغې خپله مشري وښووده او خپل لوبډله یې وهڅوله.

" دا لوبه د سرک اخر سر دی! دې خلکو ته وګورئ چې مونږ ته ولاړ دي. خپلو کورنیو باره کې فکر وکړئ. مونږ باید سمه لوبه وکړو او د ناځرګند دهلیز پر وړاندې مبارزه وکړو. راځئ چې خپل سفر پای ته ورسوو."

څلورم توپ وهونکې خپله محمد نبي وو. هغې لوبې ته تصمیم سره راغلی وو او ډېر زر یې د لوبې کنټرول واخست او ټول افغان ننداره چیان یې بیا په پښو ودرول. نبي ډېر ارامه او کنټرول ښکاریده. هغې په اسانه توپونو شپږیزې او څلوریزې وهلې او سخت توپونو وهلو څخه یې ډډه کوله تر څو ونه سوځي.

نبي د کینیا ۹۳ منډو هدف ته ورو ورو نږدې کیده. کینیا توپ اچونکو زړونه یې ورمات کړل. هغوی یوځای شول تر څو څنګه نبي وسوځوي خو نبي چیرته دومره په اسانۍ سوځیده. ډېر زر ۹۲ منډو ته ورسیده. د نبي په څېر هیڅ کوم لوبغاړی نه وو چې لوبه په دې شکل ختمه کړي.

تاج د نورو افغان لوبغاړو سره د باونډرۍ پرې سره ولاړ وو. هغوی د منډې لپاره ښپړ چمتو ول. د کینیا توپ اچونکي دا ځل توپ په هماغه

ناځرګند دهلیز ځای کې وغورځوه. نبي هیڅ وارخطا نه وو. هغې بیټ تاو کړ او توپ یې ووهه. افغان ننداره چیان په ټوپونو شول او ډول ته یې ډنګ ورکړ. ټول افغان لوبغاړي میدان ته په منډه شول. هغوی د ناځرګند دهلیز څخه په بریالیتوب وتلي ول.

د کوم وخت چې تاج، کریم، حمید، محمد نبي، سمیع الله شینواري، اعظم خان او نورو افغان لوبغاړو د شل کالو راهیسې ارمان کاوه، هغه نن د شارجه په ګټه تخته لیکل شوي ول. هلته لیکل شوي ول، " افغانستان د ۲۰۱۵ کال نړیوال جام ته لاره پیدا کړه" رییس او الله داد افغانستان کې ول، بې له شکه چې هغوی به هم دا وخت لمانځلی وي.

حمید میدان منځ کې په سجده شو او ویل یې،

" زما خدایه! دا خوب دی که ریښتیا دي؟" هغې کریم ته غږ کړ، هغه خپل ورور تاج سره غاړه غړې وو. " کریمه! ته ما تنګولی شې؟"

کریم وارخطا شو.

" ولې؟زما ځورول زما د مټو نه غښتلي دي. خراب به شې ګوره."

" هیڅ خبره نده. زما هیڅ باور نه راځي چې مونږ نړیوال جام ته لاره پیدا کړه! دا زما خوب دی." حمید دا هر څه فرضي ګڼل.

کریم هغه په غېږ کې پورته کړ،" نا سړیه! مونږ کوالیفای شو"

ټولو لوبغاړو لاسونه په هوا کې نیولي او یو بل په سر یې ټوپونه وهل. هغوی په یو وخت کې ژړل او خندل.

" نبي پورته کړئ. هغه اتل دی" تاج چغه کړه.

افغان لوبغاړو نبي په اوږو پورته کړ او په سټېډیم کې یې ګرځوه. هر چا داسې ګڼله لکه خوب چې ویني. دا سفر په رسمي ډول همدلته ختم شو. د کرکټ داسې یوه ډله چې هېواد یې تل جګړو او غربت ځپلی تر دې ځایه راورسیدله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د کچه ګړۍ ښخه پیل خوب و چې اوس یې پایله ورکړه. دا د هغه خوب پایله ده چې دوی د ډېرو ستونزمنو حالاتو کې خنډونه له منځه وړي ول. خوبونه هیڅکله نه مري.

" مونږ باید دا بریا افغانستان کې ولمانځو!" په هماغه شپه د لوبډلې کوچ کبیر خان دوی ته وویل.

د لوبغاړو هم دا خبره خوښه شوه چې دوی د ژوند ستره بریا کابل کې ولمانځي. هغوی ولسمشر کرزي ته وړاندیز کړی وو. په لمړي کې هغه د امنیتي ستونزو تشویش کې وو. د داسې ډېرو خلکو راټولیدل به تروریستانو ته یو ښه هدف وګرځي. تاج هغې ته وویل چې هیڅ خبره نده.

"دا بریا زمونږ د خلکو او هېواد لپاره ده. په تاریخ کې په لمړي ځل افغانستان نړیوال جام ته لاره پیدا کړې. هیڅوک به په دې پریټ   برید ونه کړي. کرکټ ټول سره یوځای کړي. دا د ټولو افغانانو ګډ ویاړ دی."

ولسمشر کرزی اخر همغږی شو. یوه اونۍ وروسته افغان لوبډله کابل ته راورسیده. هغوی لکه د ملي مبارزینو په ښیر ونازول شول. زرګونه افغان مینه وال د کابل هوایي ډګر سرکونو کې په کتار ولاړ ول. هیڅ شي تر اوسه دا هېواد داسې نه وو یو کړی. افغان لوبغاړي په کاروان موټرو کې کینول شول. د کاروان موټر شاوخوا روان خلکو ګډل او د خوشالۍ چغې وهلې.

په دې پریټ هیڅ کوم برید ونه شو. په حقیقت کې په هغه ورځ په ټول افغانستان کې هیڅ کوم تاوتریخوالی رامنځته نه شو. کرکټ دا هېواد ګنډلی وو.

لکه څرنګه چې توپ وهونکی د ناڅرګند دهلیز توپ وهلو وروسته د ارامۍ سا واخلي په همدې ترتیب افغان لوبغاړو ۲۰۱۵ کال نړیوال جام ته لاره پیدا کولو سره د ارامۍ سا واخسته. ناڅرګند دهلیز پای ته رسیدلی وو. هغوی د ناڅرګند دهلیز ښخه په ډیر محنت او باور سره راتیر شوي ول. په همدې بهیر کې هغوی ټولې نړۍ ته وښودل چې هر څه امکان لري. هغوی

نړۍ ته دا هم وښودله چې یو هېواد په منفي تاوتریخوالي مشهور وي هم مثبت بدلون راوستلای شي.

تاج، کریم، رییس، الله داد، حمید، محمد نبي، سمیع الله شینواری، اعظم خان، تورن بینکس او ټول هغه لوبغاړي چې دې لوبډلې سره یې مرسته کړې وه، اوس پاخه شوي دي. هغوی د کرکټ میراث راتلونکو نسلونو لپاره وساته. کرکټ به افغانستان کې د یو روښانه رڼا په څېر راوټوکیږي. او له دې ښخه مهمه دا چې دا د هیلې یو څلی وو د راتلونکو نسلونو لپاره چې د جګړې په وخت کې زیږیدلي، یو زیری ورکړي چې د جګړې پرته یو بله لاره هم شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰

یو نوی نسل

د سټېډیم څراغونو هرې خوا رڼا خپره کړې وه. د استرالیا د کانبیرا ښار مانوکا اوال میدان کې افغان او بنګله دیشي لوبغاړي یو بل ته مخامخ ولاړ ول. میدان ته راننوتو سره مینه والو چغې کړې. د ۲۰۱۵ کال نړیوال جام لمړنۍ لوبه وه. دا دنړیوال کرکټ تر ټولو غوره لوبې دي.

افغان لوبغاړو تور رنګه دریشۍ چې په شا یې افغان ویاړ لیکل شوي ول. هغوی سره واړه بیکونه او دوه بیټونه په لاس کې ول. بل پلوه د بنګله دیشي لوبغاړو ستر بیکونه او قیمتي بیټونه لاسونو کې نیولي ول. بنګله دیشي لوبغاړو له مالي پلوه غښتلي ښکاریدل.

خو دې نوې او ځوانې لوبډلې افغانانو سره جنون ملګری وو چې دا یې د مالي غښتلتیا نه ګټه وره ثابتیده. دا میراث دوی ته د دوی اتلانو لخوا لکه تاج ملک، کریم صادق، رییس احمدزی، الله داد نوري، حمید حسن، محمد نبي، سمیع الله شینواری او اعظم خان ورکړل شوی وو. په دې لوبډله کې د پخوانو لوبغاړو تر څنګ حشمت الله شهیدي یو شل کلن ځوان لوبغاړی هم وو، هغې د ټولو لوبغاړو ستاینه وکړه.

" هغوی مونږ لپاره ډیر څه کړي دي.هغوی د افغانستان لپاره لوبډله جوړه کړې. افغانستان اوس د کرکټ یو غټ ځای دی او دا یواځې ددوی له کبله دي. مونږ له هغوی ډیر منندوی یو. دا د هغوی د محنت میوه ده. هغوی سره پیسې هم نه وې او زیاتره کورنۍ ستونزې یې لرلې. اوس زمونږ لوبډله مخ پر وړاندې روانه ده"

په اصل کې افغان کرکټ لوبډله د صفر نه پیل کړې وه. ډیر وخت یې غربت، جګړه او ناڅرګند راتلونکې کې تیر شو.

" کله چې ما کرکټ شروع کړ نو ما تل د افغان لوبغاړو ستاینې اوریدې لکه کریم صادق او رییس احمدزی. ما د هغوی کیسې اوریدلې وې او دوی څنګه د خپلې مځې خنډونه له منځه یوړل. اوس مونږ ښه لوبډله لرو او زه ورته ډیر خوشاله یم."

د افغانستان ټول وګړي د ملي لوبډلې لپاره ډیر خوشاله دي. کورنۍ غړو، دولتي چارواکو، نورو هېوادوالو او د طالبانو غړو ورته د ملاتړ لپاره خپلې پیرزوینې ولیږلې. د لوبغاړو مشرانو هم په خپلو بچو ویاړ کاوه. کرکټ یواځینۍ لوبه وه چې ټول افغانستان یې یو موټی کړ.

کیدای شي افغان لوبغاړو نړیوالو ته دا ښودل چې ټول افغانان تاوتریخوالی نه خوښوي او پر ضد یې راولاړیږي. له اسمانونو هاخوا یوه ډله خلک چې د یو ستر شي لپاره ودریدل: کرکټ. په همدې کې یو سړي په لاوډسپیکر کې غږ کړ،" اوس د افغان او بنګله دیش ملي لوبډلې راشي!"

افغان لوبغاړو یو بل ته وکتل او چغې یې کړې،

" مونږ د نا څرګند دهلیز څخه په بریالیتوب راووتو!"

هغوی بیا د منوکا اووال په میدان کې د نړیوال جام خوب پوره کولو لپاره ورننوتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماخذونه

- Chakrabarty, Shamik. 'Asia Cup: Afghanistan's Splendid Son Mohammad Nabi, a Refugee Who Became Leader.' *The India Express,* 25 February 2014. Accessed 31 March 2015.
- Davis, James. 'Bombs Stop Play.' *The Obserber, 4 November 2001.* Accessed 17 February 2015.
- Ferdous, Hasan. 'The Children of Shamshatoo.' UN News Center. Accessed 9 February 2015.
- Frawley, Perer. 'We Play Cricket as messengers of Peace.' *The Guardian,* 3 December 2005. Accessed 16 April 2015.
- Goodwin, Jan. 'Buried Alive: Afghan Women Under the Taliban.' Mount Holyoke, 27 Febuary 1998. Accessed 12 March 2015.
- History.com Staff. '9/11: Timeline of Events.' History.com, 2011. Accessed 18 March 2015.
- Kaufman, Marc. ' Refugees Swell Camps in Pakistan.'
- Philly.com, 20 March 1989. Accessed 17 January 2015.
- Larbalestier, Justine. ' A Beginner's Guide to Cricket.' Justine Larbalestier, 16 Febuary 2004. Accessed 17 January 2015.
- McCarthy, Roy. 'Afghan Applause Just Isn't Cricket.' *The Guardian,* 18 May 2001. Accessed 20 April 2015.
- National Geographic Staff. 'The Khyber Pass.' National Geographic Education. Accessed 26 March 2015.
- Sharifi, Mohammad. 'The Downside of Fame.' *Afghanistan Today, 5 October 2001.* Accessed 28 March 2015.

- Sheikh, Shamshad. 'Chaplain Recounts Afghan Suffering.' Mount Holyoke, 25 January 2002. Accessed 6 April 2015.
- Sting, Ben. 'An Interview with Afghanistan's Taj Malik Alam.' Global Cricket, 15 February 2008. Accessed April 2015.
- The Editors of *Encyclopedia Britannica.* 'Kabul.' Encyclopedia Britannica Online, 9 June 2014. Accessed 11 March 2015.
- Unknown. 'Operation Storm-333.' Wikipedia, 17 May 2015. Accessed 21 May 2015.
- Unknown. 'Pakistan and Afghanistan.' Institute for Study of War. Accessed 26 February 2015.
- Wigmore, Tim. 'The Man Who Gave Afghanistan Their Mojo.' ESPN Cricinfo, 21 August 2014. Accessed 28 April 2015.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکلړ

موضوع/ مخ

شاته کیسه/۱
د تاوتریخوالي تقدیر/۷
د یو مهاجر ژوند/۱٤
د سولې خوب/۲۷
د طالبانو حقیقت/٤٤
یو ناڅاپي قسمت/۷۸
چټک خوځښت/۸۹
نړیوالې ماتې سره مخ کېدل/۱۲۱
د نړیوال جام په لور رهي کېدل/۱۳٤
یو نوی نسل/۱٤۱
ماخذونه/۱٤۳

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library